

เลย์เอาต์

ประวัติครอบครัว:
เห็นตัวท่านในแผนของ
พระเจ้าเป็นเจ้า, น. 22, 26

คนหนุ่มสาว:
ทำให้วันสะบาโตมีความสำคัญ
เป็นอันดับแรก, น. 42

ยื่นหยัดมั่นคงเมื่อ
เพื่อนเดินสะดุด, น. 54

“ท่านกระวนกระวาย
ถึงเครื่องนุ่มห่มทำไม?
จงพิจารณาดูว่า
ดอกไม้ในทุ่งนา
เติบโตขึ้นอย่างไร
มันไม่ทำงาน มันไม่
ปั้นด้าย แต่เราบอก
พวกท่านว่า แม้แต่
กษัตริย์ซาโลมอน
เมื่อทรงบริบูรณ์ด้วย
ศักดิ์ศรีก็ไม่ได้แต่ง
พระองค์งามเท่า
ดอกไม้เหล่านี้สัก
ดอกหนึ่ง และถ้า
พระเจ้าทรงตกแต่ง
หญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้น
ซึ่งเป็นอยู่วันนี้และ
รุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ
โอ พวกเรามีความเชื่อ
น้อย พระองค์จะไม่
ทรงตกแต่งท่านมาก
ยิ่งกว่านั้นหรือ?”

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: ประจักษ์พยานและการเปลี่ยนใจ เลื่อมใส
โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 7 ชาวเยمیمสอน: คุณลักษณะของ พระเยซูคริสต์—ทรงปราศจากบาป

ภาพปก
หน้า: ภาพถ่ายโดย แมทธิว ไรเออร์
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย วิลลี ทวง

บทความพิเศษ

- 14 ประตู่ที่เรียกว่าบัพติศมา
โดย เอ็ดเดอร์ เจ. เดฟน์, คอรันิช บัพติศมาโดยลงไปน้ำทั้งตัวเป็น เครื่องหมายของการเริ่มเส้นทางพันธ-สัญญาสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่ยั่งยืน
- 18 พระวิหารใหม่หนึ่งแห่ง โอกาสใหม่ สามโอกาส
โดย ดอน แอล. เซิร์ล
พระวิญญาณทรงดูแลใจครอบครัวชาว กัวเตมาลาเหล่านี้ในโอเพ่นเฮาส์พระ-วิหารให้เดินทางต่อไปจนถึงความสูงส่ง
- 22 ประวัติครอบครัวเปลี่ยนใจและ ความคิดเรา
โดย เอมี แฮร์ริส
เมื่อเราค้นคว้าประวัติครอบครัว เรา ค้นพบความยิ่งใหญ่ในแผนของพระ-ผู้เป็นเจ้าและความรักที่ทรงมีต่อเรา เป็นส่วนตัว
- 26 “วันเวลาของฉัน” แห่งพระวิหารและ เทคโนโลยี
โดย เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
พระองค์ทรงส่งท่านมาแผ่นดินโลก เวลานี้เพราะมีจุดประสงค์พิเศษบาง อย่างซึ่งรวมถึงความรับผิดชอบในการ ช่วยงานแห่งความรอด

- 34 ก่อนการเดินทางของเราสิ้นสุด
โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย
เมื่อพูดถึงการรอดพ้นด้วยดี เราเรียนรู้ ได้มากกว่าแบบอย่างของคนที่ใช้ชีวิต ในการอุทิศตนรับใช้พระผู้เป็นเจ้าและ ลูกๆ พระองค์

ปฏิทิน

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือน ตุลาคม 2014
- 10 สิ่งที่เราเชื่อ: ปิตุพร—แนวทางที่ได้รับการ ดลใจสำหรับชีวิตท่าน
- 12 บ้านเรา ครอบครัวเรา: สำนึกคุณต่อ พันธสัญญาพระวิหาร
โดย คาร์ล ฟลอเรนซ์
- 38 เสี่ยงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: รักแท้
โดย เอ็ดเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน

46

42 ได้รับพรจากวันสะบาโต

โดย เอ็มมาลีน อาร์. วิลสัน
คนหนุ่มสาวประสบปาฏิหาริย์เมื่อพวกเขาพยายามรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์

46 โพรไฟล์คนหนุ่มสาว: ไม้พายที่แข็งแรง ประจักษ์พยานที่เข้มแข็งในเฟรนช์โปลินีเซีย

โดย มินดี แอนน์ ลีพิวิทท์

ดูว่าท่านจะหาไอเดียใหม่ที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้ได้หรือไม่ คำใบ้: อย่าลืมเป่าสายพายหลัง

48 ฟังพระผู้เป็นเจ้าทุกวัน

โดย เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์จะประทานความช่วยเหลือที่เราแสวงหาในแต่ละวัน

52 พบพลังในเพื่อนที่ดี

เอ็ดเดอร์ซอร์เก เอฟ. เซบาโยส
เพื่อนที่ท่านเลือกสามารถมีผลกระทบใหญ่หลวงต่อชีวิตท่าน ด้วยเหตุนี้จึงสำคัญที่ต้องเลือกอย่างฉลาด

54 เมื่อเพื่อนที่ดีเดินสะดุด

ท่านจะทำอะไรได้บ้างเมื่อเพื่อนๆ เริ่มลดมาตรฐานของพวกเขา

57 ห้องสนทนา

58 สิ่งที่เราารู้เกี่ยวกับชีวิตก่อนเกิด

โดย นอร์แมน ดับเบิลยู. การ์ดเนอร์
การรู้ว่าท่านเลือกติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในชีวิตก่อนเกิดช่วยให้ท่านตัดสินใจได้ดีตลอดชีวิตมรรตัยของท่าน

60 คำถามและคำตอบ

ฉันเพิ่งสูญเสียเพื่อนรัก ฉันจะรับมือกับความเศร้าโศกอย่างไร

62 เราคิดถึงโซเฟีย

โดย เฟอร์นันโด เปร์ลตา
เมื่อพี่สาวกับผมประสบอุบัติเหตุร้ายแรง ครอบครัวเราพึ่งพันธสัญญาพระวิหารเพื่อพบสันติ

64 เวลาศึกษาพระคัมภีร์

โดย เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์
มีอะไรที่สำคัญมากกว่าการศึกษา งาน หรือสื่อสังคม

70

65 พยานพิเศษ: จดหมายจากคุณยายวิทเทิล

66 ถึงคราวของท่าน

โดย อธิการแกรีย์ อี. สตีเวนสัน
ถึงเวลาแล้วที่ต้องเตรียมพบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและช่วยคนอื่นๆ เตรียมเช่นเดียวกัน

68 หน้านี้ของหนู

69 คมวาทะ

70 มีเวลาให้สวดอ้อนวอนเสมอ

โดย บาร์บารา ฮอปฟ์
พินักกล่าวการไปโรงเรียนจนกระทั่งคุณแม่สอนวิธีแก้ปัญหาแบบง่ายๆ ให้เรา

72 ช่วยเพื่อนใหม่

โดย ควินเนสซี ดับเบิลยู.
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถช่วยให้ท่านรู้วิธีแสดงความรักต่อผู้อื่น

73 เพลง: เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมา
โดย จินน์ พี. ลอร์เลอร์

74 เวลาพระคัมภีร์: พระเยซูทรงรับบัพติศมา
โดย เอริน แซนเดอร์สัน และจิม บิงแฮม

76 สำหรับเด็กเล็ก: จูเลียเป็นผู้พูด
โดย เจน แม็คไบรด์ ไชเอท

กุมภาพันธ์ 2015 ปีที่ 21 เล่มที่ 2
เลขีโฮนา 12312 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาयरริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอคัส, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น, ลาร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ บี. มาดีโน, โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาดี

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วันชุนดี เอ. วอนห์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยฝ่ายจัดพิมพ์: ลีซา แคโรไลนา โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทานี ปีตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟิลิตตัน, ลอริ ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนด์, มินดี แอน. ลีพวิท, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์กี, เจน ฟินบอร์ฟ, ริชาร์ด เอ็ม. วอห์นีย์, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาริซา วิตติสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ นุดเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทตตี อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, ซี คิมบัลล์ บอดด์, โอมัส โฮลต์, เนต โจนส์, คอลลิน อิงคัส, เกร็ก ที. จอห์นสัน, ซูซาน ฮอฟเกรีน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แรนดอล์ฟ เค. นีโคล วอลเคอร์สตี

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เควิน ซี. แบงคัส, คอนนี ไบรอร์ฟ บริดจ์, จูลี เบอริเดตต์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, ฌานี เทต แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เซตติค

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโสม

เลขีโฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัดราคาสมาชิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีโฮนาของอัคร/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งฉบับและขอชื่อกฎหมายทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โอลิกันด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สเปน ฟิลิปปินส์ สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย ตองกา ยูเครน อูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *เลขีโฮนา* ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่นอนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: February 2015 Vol. 21 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ แนวคิดสองประการมีดังนี้

“พระเยซูทรงรับบัพติศมา” หน้า 74: เริ่มการสังสรรค์ในครอบครัวโดยร้องเพลง “เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมา” (ดู หน้า 73) ท่านอาจจะอ่านเรื่องบัพติศมาของพระเยซูในไบเบิลด้วยกันและเชิญสมาชิกครอบครัวที่รับบัพติศมาแล้วแบ่งปันว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไรและเรียนรู้อะไรเมื่อรับบัพติศมาและการยืนยัน ขณะอ่านด้วยกันและแบ่งปันประจักษ์พยาน จงช่วยกัน ลูกๆ ของท่านเข้าใจพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องกับบัพติศมาท่านอาจจะใช้คำถามพระคัมภีร์ที่ให้ไว้ในบทความนี้ขณะสอนลูกๆ เกี่ยวกับพันธสัญญาบัพติศมา

“รักแท้” หน้า 80: ระหว่างสัปดาห์ขอให้สมาชิกครอบครัวมองหาการกระทำที่เรียบง่ายของความเมตตาที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัว ขอให้สมาชิกครอบครัวแบ่งปันสิ่งที่เขาหรือเธอสังเกตเห็นตลอดสัปดาห์ ดังเอ็ดเดอร์เวิร์ธ-ลินกล่าวไว้ในข่าวสารของท่าน “ความรักเป็นจุดเริ่มต้น จุดกึ่งกลาง และจุดสิ้นสุดของวิถีแห่งการเป็นสานุศิษย์” ท่านอาจจะวาดรูปง่าย ๆ แสดงเส้นทางที่แบ่งออกเป็นแยกเล็กๆ หลายแยก อธิบายว่าทุกครั้งที่สมาชิกครอบครัวแสดงความเมตตา – ไม่ว่าเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก – พวกเขาสามารถระบายสีทางแยกทางหนึ่งได้ ขณะครอบครัวท่านพยายามแสดงความรักต่อผู้อื่น ท่านกำลังก้าวไปตามเส้นทางของการเป็นสานุศิษย์

ในภาษาของท่าน

เลขีโฮนา และสื่ออื่นๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การประชุมใหญ่สามัญ, 8	ประวัติครอบครัว, 22, 26	เพื่อน, 52, 54, 72
ครอบครัว, 12, 18, 22, 62	ปิตุพร, 10	รัก (ความ), 80
งานเผยแผ่ศาสนา, 18, 38, 40	เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 4, 14, 18	รับใช้ (การ), 34
ชดใช้ (การ), 7	พระคัมภีร์, 39, 64	วันสะบาโต, 42
ชีวิตก่อนเกิด, 58	พระเยซูคริสต์, 7, 73, 74	ศรัทธา, 26, 34, 41, 48
ตาย (ความ), 60, 62	พระวิหาร, 18, 26, 41, 55	สวดอ้อนวอน (การ), 4, 12, 70
เทคโนโลยี, 26	พันธสัญญา, 14, 18, 62	อดทน, 34
บัพติศมา, 14, 18, 40, 73, 74		

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธานสูงสุด

ประจักษ์พยานและการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

ความแตกต่างระหว่างการได้รับประจักษ์พยานในความ
จริงกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น
เปโตรอัครสาวกที่ยิ่งใหญ่กล่าวคำพยานถึงพระผู้ช่วยให้
รอดว่าเขารู้ว่าพระเยซูคือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า

“[พระเยซู] ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า แล้วพวกท่านเล่าว่าเราเป็น
ใคร?

“ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของ
พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า ซีโมนบุตรโยนาห์เอ๋ย ท่านก็เป็นสุขเพราะ
มนุษย์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้สถิตใน
สวรรค์ทรงเปิดเผยให้ทราบ” (มัทธิว 16:15–17)

ต่อมา ในพระบัญญัติถึงเปโตร พระเจ้าประทานแนวทางการ
เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริงและขยายผลของการเปลี่ยนใจ
เลื่อมใสในช่วงชีวิตแก่เขาและเรา พระเยซูตรัสดังนี้ “เมื่อท่านหัน
กลับแล้ว จงชุกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน” (ลูกา 22:32)

พระเยซูทรงสอนเปโตรว่ายังมี การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่อยู่
เหนือกว่าการมีประจักษ์พยานเพื่อจะสามารถคิด รู้สึก และกระทำ
เจกเช่นसानุศิษย์ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง นั่น
คือการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งที่เราทุกคนแสวงหา ทันทีที่ได้มา เรา
ต้องให้การเปลี่ยนแปลงนั้นดำเนินต่อไปจนสิ้นสุดการทดสอบขณะ
อยู่ในชีวิตมรรตัย (ดู แอลมา 5:13–14)

เรารู้จากประสบการณ์ของเราเองและจากการสังเกตผู้อื่นว่าการ
มีช่วงเวลาสำคัญของพลังทางวิญญาณเพียงไม่กี่ช่วงจะไม่เพียงพอ
เปโตรปฏิเสธว่ารู้จักพระผู้ช่วยให้รอดหลังจากเขาได้รับพยาน
โดยพระวิญญาณแล้วว่าเขาพระเยซูคือพระคริสต์ พยานสามคนของ
พระคัมภีร์มอรมอนมีประจักษ์พยานประทานให้พวกเขาโดยตรง

ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า แต่ต่อมา
พวกเขาไม่มั่นใจว่าจะสามารถสนับสนุนใจเซฟ สมิทเป็นศาสดา
พยากรณ์ของศาสนจักรของพระเจ้า

เราต้องการการเปลี่ยนแปลงในใจดังอธิบายไว้ในหนังสือของ
แอลมาว่า “และคนทั้งหมดนั้นประกาศเรื่องเดียวกันแก่ผู้คน—ว่า
ใจพวกเขาเปลี่ยนแปลงแล้ว; ว่าพวกเขาไม่มีความปรารถนาจะ
ทำความชั่วอีกต่อไป” (แอลมา 19:33; ดู โมไซยาห์ 5:2 ด้วย)

พระเจ้าทรงสอนเราว่าเมื่อเราเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ
ของพระองค์อย่างแท้จริง ใจเราจะเปลี่ยนจากความกังวลแต่เรื่อง
ตนเองเป็นการรับใช้เพื่อพยุ่งผู้อื่นขณะที่พวกเขาก้าวขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์

การสอนจากข่าวสารนี้

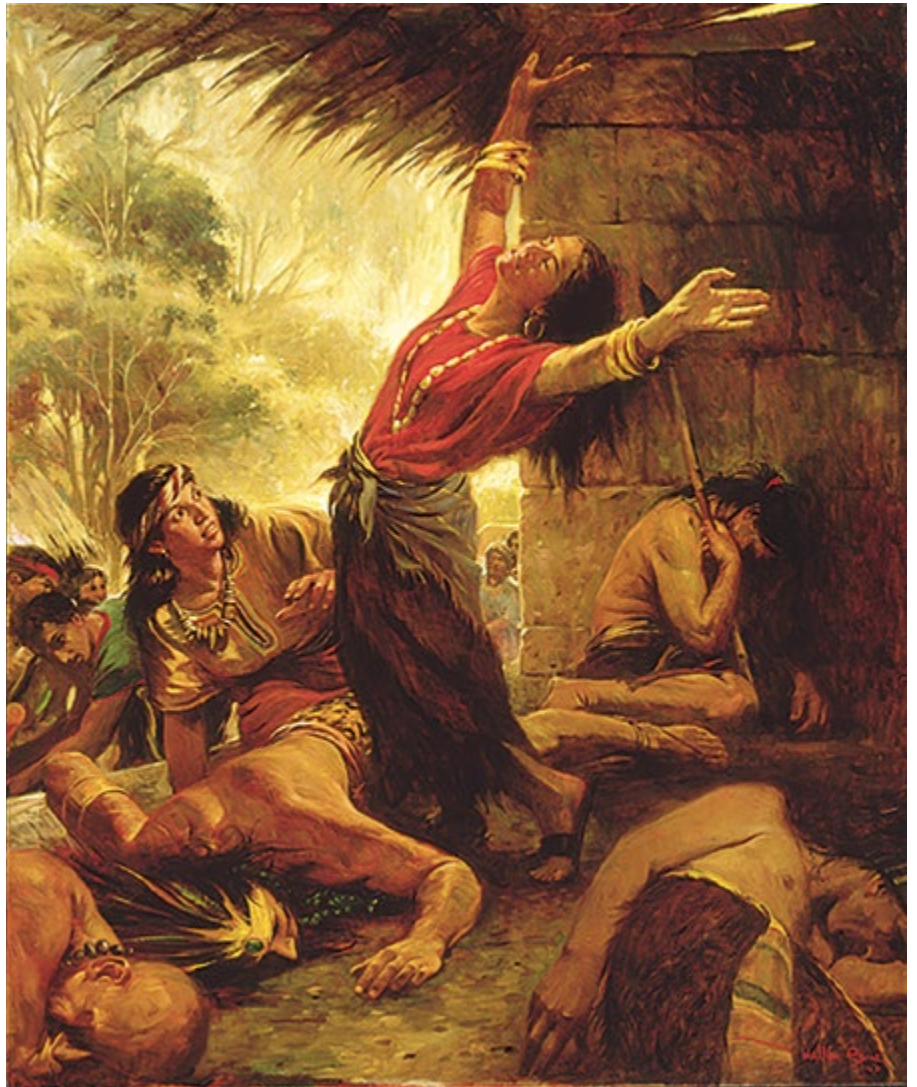
อิลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองใช้
“อุปมาเรื่องแดงกวาดอง” สอนว่าการเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็น
กระบวนการต่อเนื่องไม่ใช่เหตุการณ์ครั้งเดียว “แรงบันดาลใจ
ของเรา ความคิดของเรา คำพูดของเรา และการกระทำของเราจะ
สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่ละบรรทัดทีละข้อ
ค่อยๆ เกิดขึ้นและแทบจะสัมผัสไม่ได้” (“ท่านทั้งหลายต้อง
บังเกิดใหม่,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2007, 26) ท่านอาจทบทวน
อุปมาเรื่องแดงกวาดองกับคนที่ท่านสอน เราแต่ละคนจะทำอะไร
ได้บ้างเพื่อก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอในกระบวนการเปลี่ยนใจ
เลื่อมใสแบบค่อยเป็นค่อยไปตามที่ประธานอายริงก์และอิลเดอร์
เบตนาร์พูดถึง

เพื่อให้ได้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเช่นนั้น เราสามารถสวดอ้อนวอนและทำงานในศรัทธา เพื่อให้การขอใช้ของพระเยซูคริสต์ทำให้เราเป็นคนใหม่

เราเริ่มได้โดยสวดอ้อนวอนขอศรัทธา เพื่อกลับใจจากความเห็นแก่ตัวและขอของประทานแห่งการเอาใจใส่ผู้อื่นมากกว่าตัวเราเอง เราสามารถสวดอ้อนวอนขอให้มีพลังละทิ้งความจองหองและความอิจฉา

การสวดอ้อนวอนจะเป็นกุญแจสำหรับการได้รับของประทานแห่งความรักต่อพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและสำหรับความรักของพระคริสต์เช่นกัน (ดู โมโรไน 7:47-48) ความรักทั้งสองมาด้วยกัน ขณะที่เราอ่านไตร่ตรอง และสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้า เราจะรักพระวจนะนั้น พระเจ้าทรงใส่ความรักนั้นไว้ในใจเรา เมื่อเรารู้สึกถึงความรักนั้น เราจะเริ่มรักพระเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยความรักนั้นเราจะรักคนที่เราต้องรักเพื่อเสริมกำลังคนที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงวางไว้ในเส้นทางของเรา

ตัวอย่างเช่น เราสามารถสวดอ้อนวอนให้รู้จักคนที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ผู้สอนศาสนาของพระองค์สอน ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาสามารถสวดอ้อนวอนในศรัทธาเพื่อรู้โดยพระวิญญาณว่าจะสอนและเป็นพยาน

เราต้องมีการเปลี่ยนแปลงในใจเราเหมือนผู้คนของลาโมในแอลมาบทที่ 19

เรื่องใด พวกเขาสามารถสวดอ้อนวอนในศรัทธาขอให้พระเจ้าทรงทำให้พวกเขาู้สึกถึงความรักที่ทรงมีต่อทุกคนที่พวกเขาพบ ผู้สอนศาสนาจะไม่นำทุกคนที่พบมาสู่ผู้นำแห่งบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่พวกเขาสามารถมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนได้ โดยผ่านการรับใช้ของพวกเขาและด้วยความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ใจพวกเขาจะเปลี่ยนในที่สุด

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าขณะที่พวกเขาและเรายังคงปฏิบัติในศรัทธาโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยอย่างต่อเนื่องชั่วชีวิตเพื่อเสริมสร้างความ

เข้มแข็งให้ผู้อื่นด้วยพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสจะไม่เป็นเหตุการณ์ครั้งเดียวหรือเป็นสิ่งที่จะคงอยู่เพียงช่วงหนึ่งของชีวิตแต่จะเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ชีวิตจะเจ็ดจำมากขึ้นจนถึงวันที่สมบูรณ์เมื่อเราจะเห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพบว่าเราเป็นเหมือนพระองค์ พระเจ้าทรงอธิบายการเดินทางดังกล่าวในทำนองนี้ “สิ่งซึ่งมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นความสว่าง; และคนที่รับความสว่าง, และดำเนินอยู่กับพระเจ้าต่อไป, รับความสว่างมากขึ้น; และความสว่างนั้นเจ็ดจำยิ่งขึ้น จนถึงวันที่สมบูรณ์” (คพ. 50:24). ข้าพเจ้าสัญญาว่าทำนองนี้เป็นไปได้สำหรับเราแต่ละคน ■

การเปลี่ยนแปลงในใจ

โดย แดนเต บาอิราโต

เมื่อผมเรียนพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เป็นครั้งแรก ผมรู้สึกว่าพระวิญญาณทรงเป็นพยานถึงความจริงของพระกิตติคุณ โดยผ่านการสวดอ้อนวอน ประจักษ์พยานของผมขัดแย้งมากขึ้นและผมตัดสินใจรับบัพติศมา

ไม่นานหลังจากบัพติศมา คนในนอว์รด์เริ่มถามว่าผมรู้สึกอย่างไรกับการรับใช้งานเผยแผ่ พุดตามตรงคือผมไม่ทราบจะตอบอย่างไร ความคิดจะจากครอบครัวและออกจากโรงเรียนไปรับใช้งานเผยแผ่ดูเหมือนเรื่องขบขัน

แต่แล้ววันหนึ่งผมก็เริ่มพิจารณาการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของผม ผม

จำผู้สอนศาสนาที่สอนผมได้ พวกเขาตอบคำถามของผมอย่างใจเย็นและช่วยให้ผมเข้าใจพระกิตติคุณ ผมทราบดีว่าหากปราศจากความช่วยเหลือของพวกเขา ผมคงไม่มีวันค้นพบศาสนจักรที่แท้จริง ที่นั่นที่ผมตระหนักเช่นนั้น ความปรารถนาจะรับใช้เป่งบานในใจผม ผมรู้สึกได้ว่าพระวิญญาณกำลังบอกว่าผมควรรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา

ผมรู้ว่างานเผยแผ่ศาสนาเป็นงานของพระบิดาบนสวรรค์และเราสามารถช่วยนำจิตวิญญาณมาสู่ความรู้อันแสนวิเศษของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูได้

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในพอร์ตแลนด์ บริติช

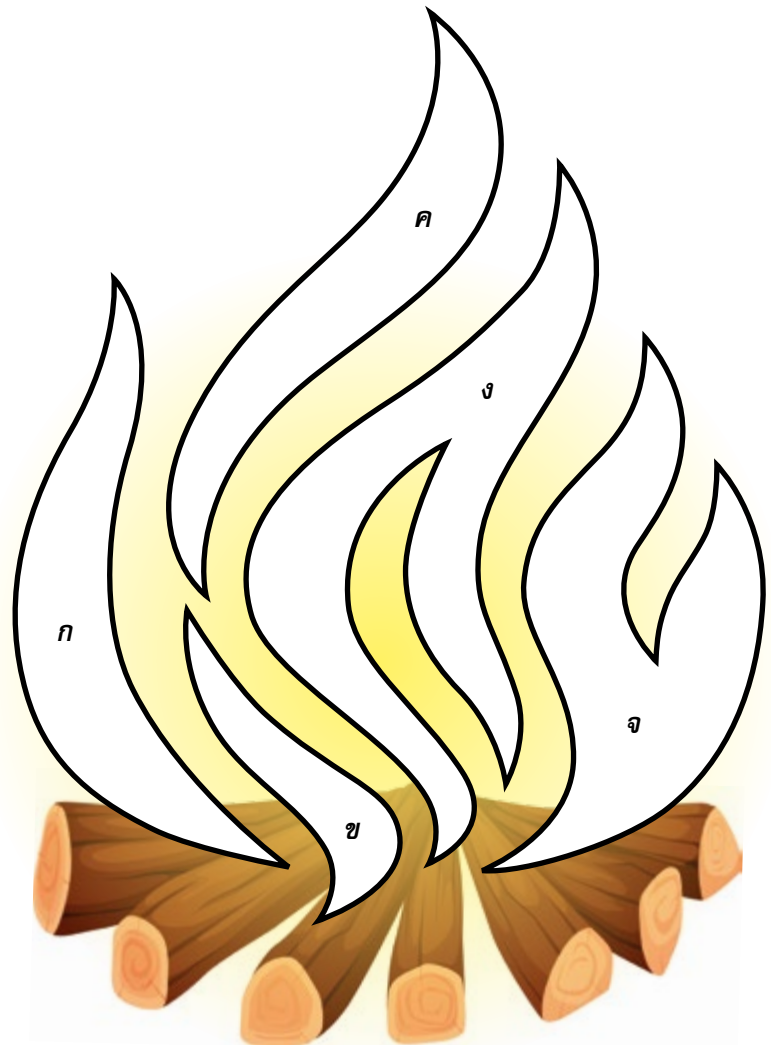
เด็ก

จงให้ประจักษ์พยานของท่าน ลุกโซน

การได้ประจักษ์พยานเหมือนการก่อไฟ เราต้องเติมฟืนเพื่อให้ไฟลุกตลอดเวลานั้นใด เราต้องสวดอ้อนวอน กลับใจ รับใช้ผู้อื่น ศึกษาพระคัมภีร์ และรักษาพระบัญญัติเพื่อช่วยให้ประจักษ์พยานของเราเติบโตขึ้น

อ่านพระคัมภีร์แต่ละข้อที่ระบุไว้ด้านล่างเพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับวิธีสร้างประจักษ์พยานของท่าน ระบายสีส่วนของเปลวไฟให้ตรงกับพระคัมภีร์แต่ละข้อที่ท่านอ่าน ยิ่งท่านอ่านพระคัมภีร์ ไฟของท่าน—และประจักษ์พยานของท่านยิ่งสว่าง!

- ก. โมไซยาห์ 2:17
- ข. แอลมา 5:46
- ค. แอลมา 32:27
- ง. 3 นีไฟ 15:10
- จ. ยอห์น 5:39

ข่าว เยี่ยม สอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและพยายามรู้ให้ได้ว่าจะแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและบทบาทของพระผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมชมอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lids.org

คุณลักษณะของ พระเยซูคริสต์: ทรงปราศจากบาป

นี่เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมชมที่เน้นคุณลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอด

พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ทรงเป็นเพียงองค์เดียวที่สามารถทำการชดใช้เพื่อมนุษยชาติ “พระเยซูคริสต์ ลูกแกะที่ไม่มีตำหนิ เต็มใจที่จะวางตนเองบนแท่นบูชาและจ่ายราคาบาปของเรา” ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว¹ การเข้าใจว่าพระเยซูคริสต์ทรงปราศจากบาป จะช่วยเราเพิ่มพูนศรัทธาของเราในพระองค์ และชวนเรารักษาระเบียบปฏิบัติ กลับใจ และบริสุทธิ์

“พระเยซูทรงมีเนื้อหนังและวิญญาณ... แต่พระองค์ไม่ทรงพ่ายแพ้ต่อการล่อลวง (ดู โมไซยาห์ 15:5)” เอิลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งไควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “เราขอความช่วยเหลือจากพระองค์ได้... เพราะพระองค์ทรงเข้าพระทัยพระองค์ทรงเข้าพระทัยการดิ้นรนต่อสู้ อีกทั้งทรงเข้าพระทัยด้วยว่าจะชนะการต่อสู้ นั้นได้อย่างไร ... พลังแห่งการชดใช้จะลบ

ผลของบาปในเรา เมื่อเรากลับใจพระองค์ อันเป็นการชดใช้ของพระองค์จะทำให้เราถูกต้องและสะอาด (ดู 3 นีไฟ 27:16–20) ประหนึ่งว่าเราไม่เคยยอมจำนน ประหนึ่งว่าเราไม่เคยพ่ายแพ้ต่อการล่อลวง เมื่อเราพยายามทุกวันและทุกสัปดาห์เพื่อดำเนินตามวิถีของพระคริสต์ วิญญาณของเราจะมีอำนาจเหนือเนื้อหนัง การต่อสู้ภายในจะสงบลง และการล่อลวงจะเล็กลง²

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

มัทธิว 5:48; ยอห์น 8:7; สิบสอง 4:15; 2 นีไฟ 2:5–6

อ้างอิง

- ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “ท่านสามารถทำได้!” *เลียวไฮนา* พ.ย. 2013, 56.
- ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เพื่อเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับเรา,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2002, 88.

พิจารณาสิ่งนี้

การเป็นคนบริสุทธิ์ต่างจากการเป็นคนดีพร้อมอย่างไร

ศรัทธา ครอบครวั
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

พระผู้ช่วยให้รอดทรงจ่ายราคาบาปของเราผ่านการเป็นพระบุตรของพระองค์ พระชนม์ชีพที่ปราศจากบาป ความทุกข์เขวทนาและการหลั่งพระโลหิตในสวนเกทเสมนิ การสิ้นพระชนม์บนกางเขน และการฟื้นคืนพระชนม์จากหลุมศพ โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราจะสะอาดได้อีกครั้งเมื่อเรากลับใจจากบาปของเรา

กษัตริย์เป็นจามินสอนผู้คนของท่านเรื่องการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ และถามต่อจากนั้นว่าพวกเขาเชื่อถ้อยคำของท่านหรือไม่ “พวกเขาทั้งหมดร้องเป็นเสียงเดียวกัน, ความว่า:... พระวิญญาณ ... ทรงกระทำการเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำในเรา, หรือในใจเรา, จนเราไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด...”

“และเราเต็มใจที่จะเข้าสู่พันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าของเราเพื่อจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์, และเพื่อจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์... ในทุกเรื่อง” (โมไซยาห์ 5:1–2, 5)

เราเองก็สามารถมี “การเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำ” เหมือนผู้คนที่กษัตริย์เป็นจามินได้ ผู้ “ไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด” (โมไซยาห์ 5:2)

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2014

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ...ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2014 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ ตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ

หลักคำสอนเด่น

ปฏิบัติตามกฎทองคำ

“ผู้ติดตามพระคริสต์ควรเป็นแบบอย่างของการเป็นพลเมืองดี เราพึงรักทุกคน เป็นผู้ฟังที่ดี และแสดงความห่วงใยต่อความเชื่ออันจริงใจของพวกเขา แม้ว่าเราไม่เห็นด้วย เราก็ไม่ควรหยาบคาย จุดยืน และการสื่อสารของเราในหัวข้อซึ่งเป็นที่ถกเถียงกันไม่ควรก่อให้เกิดความขัดแย้ง เราควรฉลาดเมื่อกำลังอธิบายและปฏิบัติตามจุดยืนของเรา และเมื่อเรามีอิทธิพลต่อผู้อื่น ในการทำเช่นนั้น เราขอให้ผู้อื่น

ไม่ขุ่นเคืองต่อความเชื่อทางศาสนาอันจริงใจของเราและต่อการใช้เสรีภาพทางศาสนาของเรา เรากระตุ้นให้พวกเราทุกคนปฏิบัติตามกฎทองคำของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด: ‘จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่พวกท่านต้องการให้พวกเขาปฏิบัติต่อท่าน’ (มัทธิว 7:12)”

เอิลเดอร์ดัลลัน เอช. ไรต์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “รักผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้ที่แตกต่าง” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2014, 27.

คำสัญญาของศาสนพยากรณ์

การเปิดเผย

“การเปิดเผยดำเนินต่อเบื้องหน้าศาสนจักรศาสนพยากรณ์ได้รับการเปิดเผยสำหรับศาสนจักร ประธานสำหรับสเตค คณะเผยแผ่ หรือโครัมมัครของเขา อธิการสำหรับวอร์ด บิดา [และมารดาสำหรับ] ครอบครัว และแต่ละบุคคลสำหรับตนเอง”¹

“ข้าพเจ้ากล่าวคำพยากรณ์ต่อท่านว่าเป็นความจริง...”

“พระเจ้าทรงให้การเปิดเผยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนลูกๆ พระองค์ พระองค์ตรัสกับศาสนพยากรณ์บนแผ่นดินโลก ปัจจุบันคือโรนัลด์ เอส. มอนสัน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่านถือและใช้กฎแห่งทั้งหมดของฐานะปุโรหิตบนแผ่นดินโลก”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “การเปิดเผยต่อเนื่อง,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2014, 73.

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “We Believe All That God Has Revealed,” *Ensign*, May 1974, 95.

จงไปและทำ

เอ็ดเดอร์นีล แอล.แอน-
เดอร์เซ็น แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสองนักษัตร
สองวิธีที่เยาวชนจะได้

“รับพยานส่วนตัวถึงศาสนาพยากรณ์โจเซฟ
สมิธ”:

“หนึ่ง หาข้อพระคัมภีร์ในพระคัมภีร์
มอรมอนตรงที่ท่านรู้สึกและรู้ว่าเป็นความ

จริงแน่นอน จากนั้นแบ่งปันกับครอบครัว
และเพื่อน...โดยยอมรับว่าโจเซฟ สมิธเป็น
เครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า
ต่อไปให้อ่านประจักษ์พยานของศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิธในไข่มุกอันล้ำค่า...
อาจบันทึกประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิธ
ด้วยเสียงของท่าน ฟังเป็นประจำและแบ่ง
ปันกับเพื่อน”

จาก “โจเซฟ สมิธ,” *เสี้ยวโฮนา*, พ.ย. 2014, 30.

มาตุเถิด

ทำไมวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอยากแบ่งปัน
พระกิตติคุณ?

“สานุศิษย์ที่อุทิศตนของพระเยซูคริสต์
เป็นและจะเป็นผู้สอนศาสนาที่กล้าหาญ
อยู่เสมอ,” เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบดনার
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองนักษัตรกล่าวไว้
“ผู้สอนศาสนาเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ที่
เป็นพยานถึงพระองค์ว่าทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่
และประกาศความจริงแห่งพระกิตติคุณ
ของพระองค์

“ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์เป็น
ศาสนจักรแห่งผู้สอนศาสนาตลอดมา
และจะเป็นเช่นนั้นตลอดไป...

“... การแบ่งปันสิ่งที่มีความหมายต่อ
เรามากที่สุดหรือได้ช่วยเรากับผู้อื่นนั้น
ไม่ใช่เรื่องผิดปกติแต่อย่างใด

“แบบแผนเดียวกันนี้เป็นหลักฐาน
พิเศษในเรื่องความสำคัญและผลทาง
วิญญาณอันยิ่งใหญ่”

เราจะทำอะไรได้บ้างเมื่อมีคนแสดง
ความสนใจในพระกิตติคุณและใน
ศาสนจักร? เอ็ดเดอร์เบดনারบอกว่า
เราสามารถทำตามแบบอย่างของพระ-
ผู้ช่วยให้รอดโดยเชื่อเชิญพวกเขาให้
“มาตุเถิด” (ยอห์น 1:39)

จาก “มาตุเถิด,” *เสี้ยวโฮนา*, พ.ย. 2014,
107, 109.

คำตอบสำหรับท่าน

การประชุมใหญ่แต่ละครั้ง ศาสดาพยากรณ์
และผู้ช่วยให้คำตอบที่ได้รับการดูแลแก้ไข
คำถามที่สมาชิกศาสนจักรอาจมี ใช้ฉบับ
เดือนพฤศจิกายน 2014 หรือเข้าไปที่
conference.lds.org เพื่อหาคำตอบของ
คำถามต่อไปนี้

- เราจะเข้าใจความสำคัญของศีลระลึก
มากขึ้นได้อย่างไร? ดู เซอร์ริล เอ.
เอสพลิน, “ศีลระลึก—การเริ่มใหม่
สำหรับจิตวิญญาณ,” 12
- อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างสิทธิ์เสรี
ความยุติธรรม ความเมตตา การกลับใจ
และการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด?
ดู ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เป็น
อิสระตลอดกาล เพื่อกระทำด้วย
ตนเอง,” 16
- ทำไมบ้านจึงเป็นสถานที่อันยอดเยี่ยม
สำหรับการสอนพระกิตติคุณของพระ-
เยซูคริสต์? ดู แทต อาร์. คอลลิสเตอร์,
“บิดามารดา: ครูพระกิตติคุณที่สำคัญ
ที่สุดของลูกๆ,” 32
- บิดามารดาจะทำงานด้วยกันเพื่อสร้าง
ครอบครัวในวันคริสต์ได้อย่างไร? ดู แอล.
ทอม เพอร์รี่, “ค้นหาสันติสุขที่ยั่งยืน
และสร้างครอบครัวในวันคริสต์,”

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัย
การประชุมใหญ่สามัญได้ที่
conference.lds.org

ปีตุพร: แนวทางที่ได้รับ การดลใจสำหรับชีวิตท่าน

ศาสนจักรมีผู้ประสาทรสองแบบคือ (1) บิดา และ (2) ชายผู้ได้รับแต่งตั้ง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ประสาทรในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค บิดาผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคสามารถให้พรสมาชิกครอบครัวตนได้ แต่ศาสนจักรไม่บันทึกพรเหล่านี้ แต่ครอบครัวอาจจะบันทึกไว้ ในอีกกรณีหนึ่ง พรที่ให้แก่สมาชิกที่มีค่าควรของศาสนจักรจากผู้ประสาทรที่ได้รับการแต่งตั้งนั้นศาสนจักรจะบันทึกไว้และเรียกพรเหล่านี้ว่า “ปีตุพร”

ผู้ประสาทรให้พรตามการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ปีตุพรของท่านอาจประกอบด้วยคำเตือนและสัญญา และอาจเปิดเผยว่าพระเจ้าทรงคาดหวังอะไรจากท่าน

และอะไรคือศักยภาพของท่าน พรที่สัญญาไว้จะเกิดสัมฤทธิ์ผลในเวลาของพระเจ้า—ขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ของท่าน โดยทำตามคำแนะนำในพรเท่านั้นท่านจึงจะได้รับพรที่สัญญาไว้ พรบางประการอาจเกิดขึ้นในชีวิตหน้า ปีตุพรของท่านจะไม่ให้รายละเอียดทั้งหมดของชีวิตท่าน ยกตัวอย่างเช่น หากปีตุพรไม่ได้พูดถึงงานเผยแผ่เต็มเวลาหรือการแต่งงานในพระวิหาร นั่นไม่ได้หมายความว่าท่านจะไม่มีโอกาสดังกล่าว

ปีตุพรจะประกาศเชื้อสายของท่านในเชื้อสายแห่งอิสราเอลเช่นกัน—ท่านอาจจะมาจากเผ่าเอฟราอิม ยูดาห์ มนัสเสห์ หรือเผ่าอื่น ๆ¹ เชื้อสายดังกล่าวสำคัญเพราะพันธสัญญาแห่งอับราฮัม ซึ่งรวมถึงสัญญาของ

พระเจ้าต่ออับราฮัมว่าโดยผ่านลูกหลานของท่าน “ครอบครัวทั้งหมดของแผ่นดินโลกจะได้รับพร, แม้ด้วยพรแห่งพระกิตติคุณ” (อับราฮัม 2:11) สมาชิกศาสนจักรทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของเชื้อสายแห่งอิสราเอล เป็นผู้สืบเชื้อสายโดยตรงหรือไม่ก็โดยการรับเป็นบุตรทางวิญญาณ ด้วยเหตุนี้เราจึงมีบทบาทในการนำพระกิตติคุณไปให้ชาวโลก

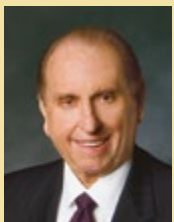
เพื่อรับปีตุพร ให้พูดกับอธิการหรือประธานสาขาของท่านผู้สามารถออกไปรับรองให้ท่านรับปีตุพร ท่านสามารถถยกระดับประสบการณ์ของการรับพรได้หากท่านอดอาหารและสวดอ้อนวอนล่วงหน้า คนสนิทในครอบครัวอาจอยู่ด้วยขณะท่านรับปีตุพร

หลังจากรับพรแล้ว ศาสนจักรจะส่งสำเนาพรให้ท่าน จงเก็บเป็นความลับ คำแนะนำและสัญญาในนั้นมีไว้สำหรับท่าน และไม่ควรบอกกล่าวกับผู้อื่น ศึกษาปีตุพรบ่อยๆ เพราะจะให้แนวทาง การปลอบโยน และความคุ้มครอง ■

อ้างอิง

1. ดูคู่มือพระคัมภีร์, “อิสราเอล,” scriptures.lds.org เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับสิบสองเผ่าของอิสราเอล

สมบัติส่วนตัวอันประมาณค่ามิได้

“พระเจ้าองค์เดียวกับที่ทรงจัดเตรียมเสียโฮนาให้ลิไฮทรงจัดเตรียมของประทานอันทรงคุณค่าและหายากให้ท่านและข้าพเจ้าในปัจจุบันเพื่อ

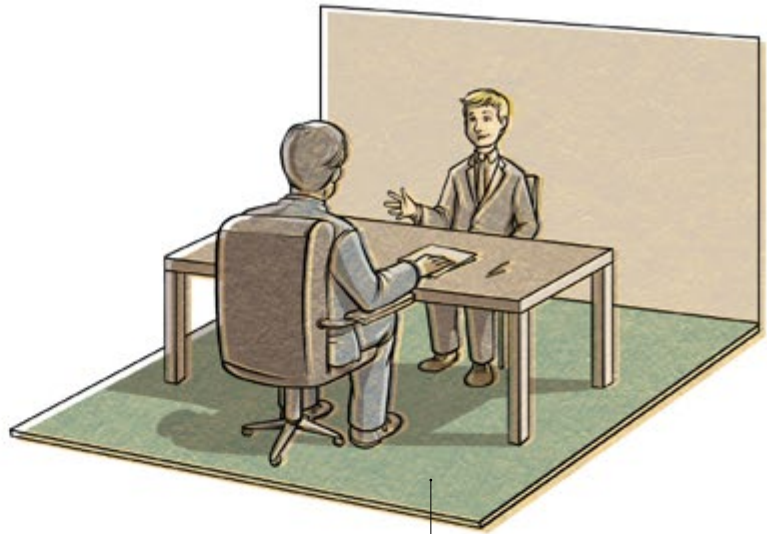
ให้การนำทางแก่ชีวิตเรา บอกสิ่งที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของเรา และวาง

ผังเส้นทาง แม้เส้นทางที่ปลอดภัย—ไม่ใช่ไปแผ่นดินที่สัญญาไว้ แต่ไปบ้านบนสวรรค์ของเรา ของประทานที่ข้าพเจ้าพูดถึงคือปีตุพรของท่าน... สมาชิกที่มีค่าควรทุกคนของศาสนจักรมีสิทธิ์ได้รับสมบัติส่วนตัวอันประมาณค่ามิได้นี้”

ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน, “Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light,” *Ensign*, Nov. 1986, 65.

พิธีกรรมเริ่มในสมัยของ
อาดัมเมื่อท่านให้พร
ลูกหลานของท่าน
(ดู คพ. 107:53; ดู
เรื่องราวการให้พร
ลูกหลานของยาโคบ
ใน ปฐมกาล 49 ด้วย)

พูดคุยกับอธิการหรือ
ประธานสาขาของท่าน
เพื่อพิจารณาว่าท่าน
พร้อมจะรับพิธีกรรมหรือไม่

ตำแหน่งผู้ประสาทร
เรียกในพันธสัญญาใหม่
ว่า “ผู้ประกาศข่าว
ประเสริฐ” ได้รับการ
ฟื้นฟูในยุคสุดท้าย
โจเซฟ สมิธ ซีเนียร์เป็น
ผู้ประสาทรคนแรก
ของศาสนจักร

หลังจากได้รับพิธีกรรมแล้ว จง
ศึกษาบ่อยๆ และพยายาม
ทำตามคำแนะนำในนั้น พิธีกรรม
สามารถให้การปลอบโยนและ
ช่วยเสริมสร้างศรัทธาของท่าน

พิธีกรรมทั้งหมดเก็บไว้
ที่สำนักงานใหญ่ของ
ศาสนจักร หากท่าน
ทำสำเนาหาย ท่านขอ
สำเนาใหม่ได้ผ่าน
LDS.org

สำนึกคุณต่อพันธสัญญาพระวิหาร

โดย คาริ ฟลอเรนซ์

จะมีสิ่งใดบรรเทาความเศร้าเสียใจของดิฉันได้เมื่อบุตรชาย
ของดิฉันกำลังจะเสียชีวิตตั้งแต่ยังไม่เกิด

เมื่อฉันตั้งครรภ์ลูกคนที่สามได้เพียง 14 สัปดาห์ คณะแพทย์บอกเราว่าเด็กจะเสียชีวิตในครรภ์เพราะภาวะแทรกซ้อนที่ปอดของเขา ขาวนี้ทำให้รู้สึกสิ้นหวัง ดิฉันรู้สึกใจสลาย หวาดกลัว และไม่มั่นใจในอนาคตเย็นนั้น ดิฉันกับสามีไปพระวิหารด้วยความทุกข์ใจและน้ำตานองหน้า เราต้องการคำตอบ การนำทาง และพลัง เรารู้ว่าในความเงียบสงบของพระวิหารเราจะใกล้ชิดพระเจ้า เราประหลาดใจกับสันติสุขที่เราารู้สึกในห้องซีเลสเชียล ดิฉันรู้ว่าถึงแม้ลูกน้อยของเราจะไม่ได้อยู่บนโลก แต่ทุกอย่างจะเรียบร้อย

ต่อมาขณะคุกเข่าระบายความในใจต่อพระบิดาบนสวรรค์ ดิฉันบอกพระองค์ว่า ดิฉันเข้าใจว่าไม่ควรห่วงเหนียวลูกชายของเราแต่ดิฉันปรารถนาพรพิเศษบางอย่าง หากเป็นไปได้ ดิฉันสัญญาเช่นกันว่าหากไม่ประทานตามความปรารถนาของดิฉัน ดิฉันจะไม่สิ้นศรัทธา ดิฉันขอให้ลูกคนนี้อยู่กับเรานานขึ้น—ขอให้เขามีชีวิตอยู่แม้ช่วงเวลาสั้นๆ จนกว่าทุกคนในครอบครัวเราได้อุ้มเขา คณะแพทย์บอกว่าถ้าปาฏิหาริย์ทำให้ลูกน้อยของเราอยู่ในครรภ์ครบกำหนด ตัวเขาจะเป็นสีม่วงตอนเกิด แต่ดิฉันสวดอ้อนวอน

ขอให้ตัวเขาเป็นสีชมพูตอนเกิด ทั้งนี้เพื่อลูกชายตัวน้อยของเราจะกล้าอุ้มน้องชายของพวกเขา ดิฉันทูลขอพระเจ้าให้เราจดจำความผูกพันนิรันดร์ของเราหลังจากลูกน้อยที่เราตัดสินใจตั้งชื่อว่าไบรเซ็นจากเราไป

หลายสัปดาห์ผ่านไป คณะแพทย์ยอมรับว่าตกใจกับความก้าวหน้าของเด็กน้อยไบรเซ็นแต่เตือนว่าเขาจะเสียชีวิตหลังเกิดแน่นอน ดิฉันรู้สึกปวดใจจนสุดพรรณนา เพราะรู้ว่าเราจะสูญเสียเขาไป แต่ก็ดีใจเป็นล้นพ้นที่เขายังโตขึ้นเรื่อยๆ การตั้งครรภ์ลูกชายที่จะไม่มีชีวิตเป็นภาระต่อเนื้อคือ ดิฉันรู้สึกเจ็บปวดทุกครั้งที่มีคนถามถึงเพศของลูกหรือวันครบกำหนดคลอด และดิฉันต้องแสร้งทำเป็นว่าทุกอย่างปกติ เราซื้อเครื่องมอนิเตอร์มาเพื่อเช็คการเต้นของหัวใจเด็กทุกวัน เราอยากได้ยินเสียงอันล้ำค่านั้น ตลอดเวลา ความเศร้าโศกของดิฉันรุนแรง การซัดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดให้ความหมายใหม่สำหรับดิฉัน ดิฉันเข้าใจจากประสบการณ์นี้ในท้ายที่สุดว่าพระเจ้าเยซูคริสต์มีทรงทนทุกข์เพราะบาปของเราเท่านั้นแต่ทรงรู้สึกถึงความเศร้าโศกทุกอย่าง ความเจ็บปวดทุกอย่างด้วย ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วย

ให้รอดของดิฉัน พระองค์ทรงแบกภาระอันหนักอึ้งกับดิฉันจริงๆ เพื่อดิฉันจะไม่ต้องแบกตามลำพัง

การปลอบโยน สำหรับบิดา มารดา

“โจเซฟ สมิธสอน
หลักคำสอนที่ว่า

เด็กทารกที่ถึงแก่ความตายจะฟื้นคืนชีวิตออกมาเป็นเด็ก และท่านกล่าวกับมารดาของเด็กที่เสียชีวิตว่า ‘คุณจะมีปิติ ความเบิกบานใจ และความพอใจอันเกิดจากการได้เลี้ยงดูลูกคนนี้หลังจากเขาฟื้นคืนชีวิต จนกว่าวิญญานของเขาพัฒนาเต็มที่’ มีการคืนสู่สภาพเดิม การเติบโต การพัฒนา ภายหลังการฟื้นคืนชีวิตจากความตาย ข้าพเจ้าขอความจริงนี้ เพราะความจริงดังกล่าว นำความสุข ความปิติยินดี และความซาบซึ้งอย่างใหญ่หลวงมาสู่จิตวิญญาณของข้าพเจ้า”

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (1838–1918),
คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ.
สมิธ (1998), 146.

ไบรเซ็นมีชีวิตอยู่เพียง 72 นาที นานพอให้เราแต่ละคนอุ้มและรักเขา ครอบครัวเราอยู่กันพร้อมหน้าบนโลกนี้เพียงเท่านั้น แต่นั่นคือทุกอย่างที่เราฝันถึง

เมื่ออายุครรภ์ได้ 37 สัปดาห์ดิฉันไปตรวจที่โรงพยาบาลโดยรู้ว่าดิฉันกำลังเริ่มนับเวลาจากไปของไบรเซ็น ทั้งน่ากลัวและสวยงาม คณะแพทย์รายงานว่าเขาอาจจะมีชีวิตตั้งแต่ 10 นาทีไปจนถึงหลายวัน แม้จะกลัวแต่ดิฉันรู้สึกถึงการรับรองของพระเจ้า ไบรเซ็น เคต ฟลอเรนซ์เกิดเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2012 ดิฉันสะดุ้งสะอื้นขณะที่เขาเกิด—ตัวสีชมพู หล่อเหลา ไร้ที่ติ

ลูกชายอีกสองคนรีบเข้ามาในห้อง ดูและอุ้มน้องชายของพวกเขา เราน่ากล้งถ่ายรูปมาจับภาพช่วงเวลานั้น ไบรเซ็นมีชีวิตอยู่เพียง 72 นาที นานพอให้เราแต่ละคนอุ้มและรักเขา ครอบครัวเราอยู่กันพร้อมหน้าบนโลกนี้เพียงเท่านั้น แต่นั่นคือทุกอย่างที่เราฝันถึง

ลูกชายอีกสองคนชอบน้องมาก พวกเขา

หอมน้อง ร้องเพลงให้น้องฟัง และขออุ้มน้องตลอดเวลา แต่เขาอยู่นานพอจะได้รับพรจากบิดาซึ่งเป็นสิ่งที่สามีดิฉันหวังไว้และสวดอ้อนวอนขอ

ครอบครัวเรามีประจักษ์พยานว่า “แผนของพระเจ้าเป็นเจ้าอันเป็นความสุขทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดำเนินต่อไปหลังความตาย” และศาสนพิธีและพันธสัญญาพระวิหารอำนวยให้ “ครอบครัว... เป็นหนึ่งเดียวชั่วนิรันดร์” (“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เดวิดโฮนา*, พ.ย. 2010, 165) สำหรับเราแล้ว การมีครอบครัวนิรันดร์เป็น *ทุกสิ่งทุกอย่าง* ส่วนที่งดงามที่สุดของพระกิตติคุณคือความตายจะไม่แยกเราจากกัน เราจะยังคงเดินทางไปด้วยกัน

การทดลองครั้งนี้ทำให้ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอยู่ในรายละเอียด พระองค์

ทรงห่วงใยเราแต่ละคน แม้จะเกิดการทดลองและความยากลำบาก แต่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำให้แบกรับได้ง่ายขึ้น เวลานี้ดิฉันสำนึกคุณมากกว่าเดิมต่อกรรมนิกรในพระวิหารกับสามีและลูกของเราที่เกิดในพันธสัญญา เพราะแผนอันสวยงามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสำหรับครอบครัวของเรา ตลอดจนการเสียสละอันไม่มีขอบเขตของพระเจ้าช่วยให้รอด เราจึงสามารถอยู่ด้วยกันได้อีกครั้ง ดิฉันสงสัยบ่อยครั้งว่าดิฉันจะทนต่อการทดลองอันแสนยากนี้ได้อย่างไรหากไม่รู้ความจริงนิรันดร์ดังกล่าว ดิฉันสำนึกคุณเป็นสินพันต่อประจักษ์พยานที่ได้รับ เพราะชีวิตอันสั้นของไบรเซ็น—พระเจ้าทรงเปิดตาและใจของดิฉันให้เห็นพระของพระองค์ที่ถ้วนมากขึ้น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

โดย เอ็ดเดอร์ เจ. เดฟน์ คอร์นิช
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ประตูที่เรียกว่า บัพติศมา

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราแต่ละคนเข้าใจถ่องแท้มากขึ้นถึงความจำเป็นของการบัพติศมา ของประตูเข้าสู่กระบวนการ
ชั่วชีวิตของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และของความรักอันเปี่ยมด้วยพระเมตตาเพื่อการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

กัลลิน (นามสมมติ) มีชีวิตที่เต็มไปด้วยความยุ่งเหยิงและความ
ขัดแย้ง สมัยเป็นวัยรุ่นเขาพัวพันกับแก๊งต่างๆ อาชญากรรม
และความรุนแรง เมื่อพบผู้สอนศาสนา เขารู้สึกว่าสิ่งที่พวกเขา
เชื่อดีเกินกว่าจะเป็นจริง แต่เขารู้ในที่สุดว่านั่นจริงแท้แน่นอนและมี
ค่ายิ่งกว่าสิ่งอื่นใดที่เขาเคยรู้

หลังจากจัดระเบียบชีวิต และด้วยอาการกลับใจที่จริงใจและการ
ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ กัลลินก็เข้าสู่บัพติศมา เขาพบชีวิต
ใหม่ที่เต็มไปด้วยแสงสว่าง สันติ และปีติ เขาสะอาดต่อพระเจ้า
พระเจ้า

นี่ไฟกล่าวว่

“ดังนั้น, จงทำสิ่งที่ข้าพเจ้าบอกท่าน ข้าพเจ้าเห็นพระเจ้าของ
ท่านและพระเจ้าผู้ไถ่ของท่านทรงกระทำ; เพราะ, ด้วยเหตุนี้สิ่งเหล่านี้
จึงแสดงแก่ข้าพเจ้า, เพื่อท่านจะได้รู้จักประตูซึ่งโดยทางนั้นท่าน
ต้องเข้าไป. เพราะประตูซึ่งโดยทางนั้นท่านต้องเข้าไปคือการกลับ
ใจและบัพติศมาโดยน้ำ; และเมื่อนั้นการปลดบาปของท่านจะมา
ถึงโดยไฟและโดยพระวิญญูณบัพติศมา.

“และเมื่อนั้นท่านย่อมอยู่ในทางคับแคบและแคบนี้ซึ่งนำไป
สู่ชีวิตนิรันดร์; แท้จริงแล้ว, ท่านเข้าไปแล้วทางประตู” (2 นิไฟ
31:17-18)

ข้อความเหล่านี้สอนชัดเจนว่าบัพติศมา เครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์
แห่งพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับลูกๆ พระองค์ จำเป็น
ต่อความรอดของเรา (ดู มาระโก 16:16; กิจการของอัครทูต 2:38;
2 นิไฟ 9:23-24 ด้วย) ศาสนพิธีนี้สำคัญและจำเป็นโดยแท้ถึง
ขนาดพระเยซูทรงรับบัพติศมาด้วยพระองค์เองเพื่อ “ทำความชอบ

ธรรมให้ครบถ้วนทุกประการ” (มัทธิว 3:15)

คำอธิบายของนี้ไฟเกี่ยวกับประเด็นนี้เข้าใจผิดได้ยาก “และ
บัดนี้, หากพระเมษโปดกของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, โดยที่พระองค์ทรง
บริสุทธิ์, ยังจำต้องรับบัพติศมาโดยน้ำ, เพื่อทำให้ความชอบธรรม
ทั้งหมดสมบูรณ์, โอแล้ว, เรา, โดยที่ไม่บริสุทธิ์, จะต้องรับบัพติศมา
ยิ่งกว่านั้นเพียงใด, แท้จริงแล้ว, แม้โดยน้ำ!” (2 นิไฟ 31:5)

เมื่อเรารับบัพติศมา เราเป็นพยานต่อพระบิดาว่าเราเต็มใจเข้า
สู่พันธสัญญาว่าจะ “เข้ามาสู่คอกของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, และเรียกว่า
เป็นผู้คนของพระองค์, และเต็มใจจะแบกภาระของกันและกัน,
เพื่อมันจะได้เบา;

“แท้จริงแล้ว, และเต็มใจที่จะไต่กรรไกรกับคนที่ไต่กรรไกร; แท้จริง
แล้ว, และปลดปล่อยคนที่ต้องการการปลดปล่อย, และยืนเป็น
พยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่ง
ที่ท่านอยู่, แม้จนถึงความตาย, เพื่อท่านจะได้รับการไถ่จากพระ-
เจ้าผู้เป็นเจ้า และนับอยู่กับบรรดาคนของการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก,
เพื่อท่านจะมีชีวิตนิรันดร์” (โมไซยาห์ 18:8-9)

เราต่อพันธสัญญานี้ทุกวันอาทิตย์ขณะรับส่วนศีลระลึก ถ้อยคำ
แห่งพันธสัญญา ดังกล่าวไว้ในคำสวดอ้อนวอนศีลระลึก เชื้อเชิญ
ลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ให้เป็นพยาน “ว่าพวกเขาเต็มใจรับ
พระนามของพระบุตรของ [พระองค์], และระลึกถึงพระองค์ตลอด
เวลาและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ซึ่งพระองค์ประทานให้
พวกเขา; เพื่อพวกเขาจะมีพระวิญญูณของพระองค์อยู่กับพวกเขา
ตลอดเวลา” (คพ. 20:77)

ศาสนพิธีเบื้องต้น

นอกจากเป็นพยานว่าเราเต็มใจเชื่อฟังพระเจ้าแล้ว บัพติศมายอมให้เราเข้าอาณาจักรของพระเจ้าด้วย ซึ่งคือศาสนจักรของพระเยซูคริสต์บนแผ่นดินโลก คู่เมื่อพระคัมภีร์บอกเราว่า “บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวโดยคนที่มีสิทธิอำนาจเป็นศาสนพิธีเบื้องต้นของพระกิตติคุณ และจำเป็นต่อการมาเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”¹

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงนิยามจุดประสงค์ของบัพติศมาไว้ชัดเจนเมื่อทรงรับสั่งกับนิโคเดมัสว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ถ้าใครไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ คนนั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” (ยอห์น 3:5)

เราจำเป็นต้องรับบัพติศมาโดยผู้มีสิทธิอำนาจ ซึ่งจะอยู่ในที่ประทับของพระบิดาและพระบุตรได้ แต่ข้าพเจ้าตั้งใจที่บัพติศมามีจุดประสงค์พื้นฐานอีกประการหนึ่ง บัพติศมาไม่เพียงเป็นประตูให้เราผ่านเข้าอาณาจักรของพระเจ้าและอาณาจักรซีเลสเชียลตามลำดับเท่านั้น แต่เป็นประตูเข้าสู่กระบวนการต่อเนื่องที่จำเป็นและมีค่าของการ “ดีพร้อมในพระคริสต์” (โมโรไน 10:32, 33) ที่เราแต่ละคนต้องเป็น และต้องการด้วย กระบวนการนี้ ดังอธิบายไว้ในหลักแห่งความเชื่อข้อสี่ เริ่มด้วยศรัทธาในพระเยซูคริสต์ ตามด้วยการกลับใจ จากนั้นก็ “บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป” และการรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามลำดับ

เราอาจเรียกกระบวนการต่อเนื่องนี้ด้วยคำที่เรียบง่ายว่า *การเปลี่ยนใจเลื่อมใส* พระเยซูทรงเรียกเช่นนั้นในการแสดงความเห็นครั้งแรกต่อนิโคเดมัสในฐานะองค์ปรมาจารย์ พระองค์ทรงตอบคำถามของนิโคเดมัสเกี่ยวกับสิ่งที่เขาต้องทำเพื่อให้ได้รับความรอดว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ถ้าคนใดไม่ได้เกิดใหม่ คนนั้นไม่สามารถเห็นแผ่นดินของพระเจ้า” (ยอห์น 3:3)

การเกิดใหม่เรียกว่ากว้างกว่าบัพติศมา เอ็ลเดอร์ เดวิด เอ. เบตনারแห่งโคออร์ดิเนตอร์สภาอัครสาวกสิบสองอัครสาวกดังนี้

“การบังเกิดใหม่ทางวิญญาณที่อธิบายไว้ [ในพระคัมภีร์] ปกติแล้วไม่ค่อยเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วหรือเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว แต่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง—ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งเดียว...

“เรา *เริ่ม* กระบวนการบังเกิดใหม่ผ่านการใช้ศรัทธาในพระคริสต์ กลับใจจากบาปของเรา และรับบัพติศมาโดยการจุ่มลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาปโดยผู้มีสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต” แต่ “ขั้นตอนที่จำเป็น [อื่นๆ] ในกระบวนการบังเกิดใหม่” รวมถึง “การจุ่มลงไปจนมิดและอิมมัตด้วยพระกิตติคุณของพระเจ้าช่วยให้รอด”²

การ “บังเกิดใหม่” เป็นอีกชื่อหนึ่งของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส การมี “ใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด” คือสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงอธิบายว่าเป็นเครื่องถวายเดียวที่พระองค์จะทรงยอมรับ (ดู 3 นี้ไฟ 9:19–20) โดยแท้แล้ว ไม่มีใครในพวกเราจะสามารถ “เห็น” อาณาจักรของพระเจ้าได้ จนกว่าเรา “ประสบการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจ [เรา]” (แอลมา 5:14; ดู โมไซยาห์ 5:2; แอลมา 5:26 ด้วย)

กระบวนการนี้ ซึ่งนำไปสู่การปลดบาป เริ่มด้วยศรัทธามากพอจะกลับใจและรับบัพติศมา มอรมอนอธิบายประเด็นดังกล่าวเมื่อท่านสอนว่า “และผลแรกของการกลับใจคือบัพติศมา; และบัพติศมาเพิ่มขึ้นโดยศรัทธาจนถึงการทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์; และการทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์นำมาซึ่งการปลดบาป” (โมโรไน 8:25)

เช่นเดียวกับสมาชิกจำนวนมากของศาสนจักร ข้าพเจ้าไม่มีประสบการณ์การเปลี่ยนใจเลื่อมใสอันน่าตื่นตาตื่นใจเหมือนเกล็นและคนอื่นๆ ข้าพเจ้า “เกิดจากบิดามารดาผู้ประเสริฐ” (1 นี้ไฟ 1:1; ดู อีนิส 1:1 ด้วย) และรับบัพติศมาเมื่ออายุแปดขวบ

บุคคลเช่นนี้จะประสบการเปลี่ยนใจเลื่อมใสเหมือนคนที่เข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุมากกว่าได้อย่างไร

ประตูสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่คงทนถาวร

นี่เป็นเรื่องวิเศษสุดเรื่องหนึ่งที่เรแต่ละคนจะเข้าใจได้เกี่ยวกับประตูที่เรียกว่าบัพติศมา บัพติศมาไม่ใช่จุดหมาย ไม่แม้แต่เมื่อควบคุมองค์ประกอบจำเป็นของของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ บัพติศมาเป็นประตูสู่กระบวนการต่อเนื่องชั่วชีวิตของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงและยั่งยืน

เช่นเดียวกับสมาชิกใหม่ทุกคน กระบวนการเริ่มด้วยความปรารถนาที่จริงจังในศรัทธาว่าจะทำตามพระประสงค์ของพระบิดาโดยรับบัพติศมา กระบวนการดำเนินต่อเนื่องพร้อมกับการวิเคราะห์ที่บาปในอดีตทั้งหมดของเราและความพยายามไม่หยุดหย่อนเพื่ออยู่ดีบาป สารภาพบาป ทำการให้คืนหากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ และไม่กลับไปทำบาปอีก หลังจากบัพติศมา เราได้รับสิทธิ์ให้มีความเป็นเพื่อนอันยั่งยืนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เกิดขึ้นได้เมื่อเราระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลาในทั้งหมดที่เราคิด ทำ และเป็น ดังนั้นเราจึงได้รับการทำให้สะอาด (ดู 2 โนไฟ 31:17)

แต่จะเป็นอย่างไรหากเราทำบาปอีกอย่างหนึ่ง หลังจากรับบัพติศมา ทั้งหมดสูญเปล่าหรือ ด้วยพระเมตตาเต็มเปี่ยม พระบิดาของเราทรงเตรียมการสำหรับความอ่อนแอตามประสามนุษย์ของเรา เราสามารถดำเนินกระบวนการแห่งศรัทธา ความหวังในพระคริสต์ และการกลับใจที่จริงจังได้อีกครั้ง แต่ครั้งนี้และครั้งต่อไป ตามหลักแล้วศาสนพิธีบัพติศมาไม่จำเป็นอีก แต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมศาสนพิธีศีลระลึกให้แทน ศาสนพิธีดังกล่าวเปิดโอกาสให้เราสำรวจตนเองทุกสัปดาห์ (ดู 1 โครินธ์ 11:28) เสมือนวางบาปของเราไว้บนแท่นบูชาของพระเจ้าเมื่อเรากลับใจอย่างจริงจัง แสงสว่างการให้อภัยของพระองค์อีกครั้ง แล้วดำเนินตามชีวิตใหม่

ต่อไป

นี่คือกระบวนการที่ษัตริย์เบ็นจามินพูดถึงเมื่อเขาพูดถึง “[การทิ้ง] ความเป็นมนุษย์ปฤชุนและ [กลับเป็น] วิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์ พระเจ้า” (โมไซยาห์ 3:19) นี่คือการปลดภาระและเป็นกระบวนการทำให้สูงส่งซึ่งเปาโลกล่าวถึงเมื่อท่านพูดเกี่ยวกับการ “ถูกฝังไว้กับพระองค์แล้วโดยการรับบัพติศมาเข้าในการตายนั้น เพื่อว่าเมื่อพระบิดาทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายโดยพระสิริของพระองค์แล้ว เราก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน...

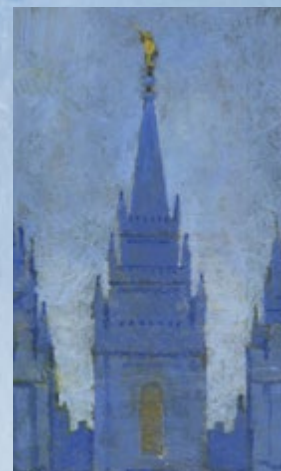
“เรารู้แล้วว่า คนเก่าของเรานั้นถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป และเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป” (โรม 6:4, 6)

นี่คือกระบวนการสะสมต่อเนื่องที่อำนวยความสะดวกให้เราได้ชื่นชมยินดีกับเหล่าเทพในพระเมตตาและคุณงามความดีของพระคริสต์ (ดู แอลมา 5:26) กระบวนการนี้รวมถึงการเติบโตทางวิญญาณเมื่อเราสืบศาสนพิธีและรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องซึ่งให้ไว้ในการแต่งตั้งฐานะปุโรหิตและในพระวิหาร

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราแต่ละคนได้รับความเข้าใจถ่องแท้มากขึ้นถึงความจำเป็นของการบัพติศมา ของประตูเข้าสู่กระบวนการชั่วชีวิตของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และของความรักอันเปี่ยมด้วยพระเมตตาเพื่อการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงยืนอยู่ “ที่ประตู” (วิวรณ์ 3:20) และทรงเชื้อเชิญเราเข้าไปพำนักอยู่กับพระองค์และพระบิดาตลอดกาล ■

อ้างอิง

1. คู่มือพระคัมภีร์, “บัพติศมา, ให้บัพติศมา,” scriptures.lds.org
2. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่,” *เล็ชโสมนา*, พ.ศ. 2007, 26; เน้นตัวเอน.

พระวิหารใหม่หนึ่งแห่ง

โอกาสใหม่สามโอกาส

*การไปเยือนโอเพ่นเฮาส์พระวิหารเกตซัลเตนังโก กัวเตมาลา
ทำให้ชีวิตของสามครอบครัวนี้เปลี่ยนไป*

โดย ดอน แอล. เซิร์ล

ผู้สอนศาสนาอาวุโส ภาคอเมริกากลาง 2012-2014

การเริ่มต้นชีวิตใหม่

ในฤดูร้อนปี 2011 ครอบครัววันแดรมเตรียมย้ายจากกัวเตมาลาไปสหรัฐอเมริกาทั้งนี้เพื่อนายแพทย์คาร์ลอส วันแดรมจะได้ศึกษาต่อ

“เมื่อเราพร้อมจะไป” เขาจำได้ “มีบางอย่างหยุดผม” อาเดรียนา ภรรยาของเขาประสบความสำเร็จรู้สึกเดียวกัน ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงสวดอ้อนวอนด้วยกันและได้รับการยืนยันในใจว่าไม่ควรไป

พวกเขายกเลิกแผน—พลางสงสัยว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของพระประสงค์อะไรสำหรับพวกเขา สี่เดือนต่อมาพวกเขาก็ทราบ

คาร์ลอสเป็นสมาชิกของศาสนจักรตั้งแต่อายุ 14 ปีแต่เลิกแข่งขันช่วงที่เขาเริ่มเรียนมหาวิทยาลัยตอนอายุ 21 ปี

ถึงแม้ไม่ได้เป็นสมาชิกแต่อาเดรียนาต้องการแต่งงานกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมานาน เพื่อนที่ดีคนหนึ่งของเธอเป็นสมาชิกศาสนจักรและแต่งงานกับอดีตผู้สอนศาสนาที่อ่อนโยน น่ารัก และเอาใจใส่ อาเดรียนาอยากมีสามีแบบนั้น

เมื่อพวกเขาเริ่มออกเดทด้วยกันครั้งแรก อาเดรียนากับคาร์ลอสไม่คุยเรื่องศาสนา แต่เขาแสดงให้เห็นคุณสมบัติมากมายเหมือนสามีของเพื่อนเธอ เขาไม่ทำตัวเหนือกว่าเธอ หลังจากพวกเขาแต่งงานกันและมีบุตร เธอชื่นชมที่เขาอาบน้ำให้ลูกน้อยและเปลี่ยนผ้าอ้อม!

ขณะที่ลูกสามคนของพวกเขาเติบโตใหญ่ “เราเริ่มคิดว่าเราควรใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้น” คาร์ลอสกล่าว พวกเขาไม่พบสิ่งที่มองหาในศาสนาคริสต์ที่เข้าร่วมในตอนนั้น แต่ยังคงรู้สึกว่าจะต้องเข้าใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้น

หลังจากยกเลิกแผนการย้ายไปสหรัฐ ครอบครัววันแดรมตัดสินใจปรับปรุงบางอย่างในบ้าน รวมถึงการซื้อหน้าต่างใหม่ พวกเขาชอบไฮเซ เมนา ชายที่มาติดตั้งหน้าต่างทันที วันหนึ่งการสนทนากับเขาเริ่มเกี่ยวข้องกับศาสนา เขาบอกว่าเขาเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และคาร์ลอสตอบว่าเขาเองก็เป็นแต่ไม่ได้ไปโบสถ์นานแล้ว

เมื่อบราเดอร์เมนาทำหน้าที่ต่างครั้งต่อไป เขานำพระคัมภีร์ มอรมอนและ *เลียวไฮนา* มาให้สมาชิกครอบครัวคนละเล่ม ขณะอ่านนิตยสารคาร์ลอสเริ่มประสพความรู้สึกทางวิญญาณที่คุ้นเคย ต่อจากนั้นบราเดอร์เมนาก็ชวนพวกเขาไปร่วมโอเพ่นเฮาส์พระวิหารเกตซัลเต็นโก กัวเตมาลา

เมื่อเข้าพระวิหาร ลูกๆ ของครอบครัววันแดรมเริ่มถามว่า “พ่อครับ เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเป็นสมาชิกของศาสนจักรนี้” ขณะพวกเขาออกจากพระวิหาร รอดริโกลูกชายคนเล็กวัย 10 ขวบเดินร้องไห้ และด้วยความช่วยเหลือของคุณแม่เขารอกข้อมูลในบัตรขอการเยี่ยมจากผู้สอนศาสนา

ครอบครัวพบกับผู้สอนศาสนา “ผมไม่อยากกดดันครอบครัวให้รับบัพติศมา” คาร์ลอสกล่าว “แต่พวกเขาารู้สึกถึงพระวิญญาณจริงๆ”

อาเดรียนากับลูกๆ รับบัพติศมาในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2011 ไม่กี่วันก่อนการอุทิศพระวิหารเกตซัลเต็นโก “พรพระเสริฐที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประทานแก่ผมคือผมให้บัพติศมาพวกเขา” คาร์ลอสกล่าว ปีเศษต่อมา ครอบครัวรับการฝึกในพระวิหาร นั่นเป็นโอกาสอันน่ายินดีสำหรับพวกเขาทุกคน

โอกาสได้รับการฝึก

เมื่ออานา วิคตอเรีย เฮอร์นันเดซผู้ไม่
เป็นสมาชิกของศาสนจักร แต่งงาน
กับเบลบิน แคลเดรอน เขาเป็นสมาชิก
แต่ไม่ไปโบสถ์เพราะทำงานวันอาทิตย์
เบลบินบอกว่าความรู้สึกแรงกล้านำเขา
กลับมา เขาจำได้ว่า “ผมยอมทิ้งงาน
ของผมเพราะอยากกลับไปโบสถ์” หลัง

จากเขาแข็งขันอีกครั้ง ภรรยาเขาสังเกตเห็นว่าเขาอ่อนน้อมถ่อม
ตนมากขึ้น และมีความเป็นหนึ่งเดียวกันในบ้านมากขึ้น

เบลบินหวังว่าภรรยาของเขาจะสนใจพระกิตติคุณ แต่เขาไม่
พยายามผลักดันเธอ วันอาทิตย์วันหนึ่งขณะปิดฝุ่นตู้หนังสือ
อานา วิคตอเรียพบหนังสือเล่มหนึ่งของเบลบินเกี่ยวกับประวัติของ
ศาสนจักร เธอเริ่มอ่านด้วยความอยากรู้ เรื่องราวการเสียสละของ
ผู้บุกเบิกทำให้เธอซาบซึ้งใจ

ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา พวกเขาได้รับ *เลียวโฮนา* ตุลาคม 2011 ฉบับ
พิเศษเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน อานา วิคตอเรียเริ่มอ่านพระคัมภีร์
มอรมอนด้วยความอยากรู้อีกครั้ง ไม่นานเธอก็ตระหนักว่าในนั้น
ไม่เพียงมีประวัติศาสตร์เท่านั้นแต่มีถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์
ด้วย เธอเริ่มเข้าร่วมการประชุมสัปดาห์ละครั้งกับสามีและลูกๆ

จากนั้นเธอกับครอบครัวไปโอเพ่นเฮาส์พระวิหารเกตซัลเตนังโก
อานา วิคตอเรียประทับใจเมื่อเธอทราบว่าครอบครัวจะได้รับการ
ฝึกในวันจันทร์ “นั่นมีผลอย่างมากต่อดิฉัน ดิฉันรู้สึกว่าจะต้องรับการ
ฝึกกับพวกเขา” เธอจำได้ เธอเริ่มเรียนกับผู้สอนศาสนาและรับ
บัพติศมาเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2011 เธอเข้าร่วมการอุทิศพระวิหาร
ในวันต่อมา

บราเดอร์และซิสเตอร์คาลเดรอนรับการฝึกในพระวิหารกับ
ลูกๆ ในเดือนธันวาคม 2012 อานา วิคตอเรียกล่าวว่าเธอไม่สามารถ
บรรยายความสุขได้ที่ “รู้ว่าดิฉันสามารถอยู่กับครอบครัวได้ตลอด
ไป” เบลบินเรียกความแน่นอนของการฝึกนี้ว่าเป็น “พรประเสริฐ
สุดที่ผมจินตนาการได้”

พระวิหารสัมพัทธ์วิญญาณของเขา

การก่อสร้างพระวิหารในเกตซัลเตนังโก กัวเตมาลา ทำให้ฝัน
ของโมนิกา เอลนา ฟูเอนเตส อัลวาเรสเดเมเนเดสเป็นจริง เธอเป็น
บุตรสาวของผู้บุกเบิกในศาสนจักรที่ถูกปลูกฝังให้รักพระกิตติคุณ
และพรทั้งหมดของพระกิตติคุณ แม็กดา เอสเตอร์ อัลวาเรซมารดา
ของเธอรับบัพติศมาในปี 1953 ทศปีหลังจากผู้สอนศาสนาวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายมาถึงกัวเตมาลาครั้งแรก

โมนิกาเติบโตในศาสนจักรและแต่งงานกับชายที่ดีคนหนึ่งชื่อ
เอนีโอ เมนเดซ เขาไม่ใช่สมาชิก เขาสนับสนุนภรรยากับบุตรสาว
ในกิจกรรมต่างๆ ของศาสนจักรและชื่นชมสมาชิก แต่เขาแสดงให้เห็น
ว่าเขาไม่สนใจจะรับบัพติศมา กระนั้น โมนิกาก็ยังจำที่มารดาบอก
เธอได้ว่าวันหนึ่งสามีเธอจะเป็นสมาชิก “ดิฉันไม่สิ้นศรัทธา” เธอ
กล่าว ถึงแม้คิดไม่ออกว่าจะอะไรจะทำให้เขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสได้

มารดาของเธอได้รับพรจากการเข้าพระวิหารในกัวเตมาลาชาติ
เป็นครั้งแรก และเปี่ยมด้วยปีติในปี 2006 เมื่อประกาศสร้างพระ-
วิหารในเกตซัลเตนังโก แต่แม็กดา อัลวาเรซป่วยระยะสุดท้ายและ
เสียชีวิตในปี 2008 ก่อนการสร้างพระวิหารเกตซัลเตนังโก

โมนิกากับโมนิกา เอสเธอร์ เมนเดซ ฟูเอนเตส บุตรสาวของเธอ
รับหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ด้วยกันในช่วงโอเพ่นเฮาส์สำหรับพระวิหาร
เกตซัลเตนังโก เอนีโอเข้าร่วมโอเพ่นเฮาส์กับพวกเขา และเขากลับ
ไปอีกสองครั้งโดยที่ภรรยา กับบุตรสาวไม่ทราบ

ขณะออกจากพระวิหารด้วยกันในวันสุดท้ายของโอเพ่นเฮาส์
โมนิกากับบุตรสาวสงสัยว่าคำทำนายของแม็กดา อัลวาเรซเกี่ยว
กับเอนีโอจะเป็นจริงหรือไม่

เอนิโอเชื่อเสมอมาว่าเขาอมรับได้กับการที่เขาเป็นสมาชิกในศาสนจักรของเขาส่วนภรรยากับบุตรสาวเป็นสมาชิกในศาสนจักรของตนตราบดีที่พวกเขาเคารพความเชื่อของกันและกัน แต่ประสบการณ์ที่โอเพนเฮาส์พระวิหารทำให้เขาคิดหนัก “ผมเริ่มอดอาหารโดยไม่บอกให้พวกเขาู้ และสวดอ้อนวอน” เขาจำได้ เขาไปในภูเขาคีที่ขอบไปไร่ตรง “ผมทูลถามพระเจ้าว่า ‘ผมควรทำอะไรต่อจากนี้’” เขารู้อยู่แล้วว่าจะไรถูกต้อง แต่เขาต้องไขข้อสงสัย

เอนิโอรับบัพติศมาในเดือนเมษายน 2012—โอกาสอันน่าปลาบปลื้มยินดีทั้งสำหรับภรรยาและบุตรสาวของเขา

ครอบครัวเมนเดซรับการผนึกในพระวิหารเกตซัลเตนังโกในเดือนตุลาคม 2013 ซีสเตอร์เมนเดซแสดงความปีติยินดีที่เป้าหมายนิตินันดรบรรลุและหวังว่าพวกเขาจะซื้อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ ■

ส่องประกายเหมือนอัญมณี

ณ พืธีวางศิลาฤกษ์เอกก่อนอุทิศพระวิหารเกตซัลเตนังโก กัวเตมาลา ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดสัญญาว่า “พระวิหารแห่งนี้จะนำครอบครัวนิตินันดรมาที่นี่และประเทศนี้”¹ ในบรรดา “บุตรและธิดาของลีไฮ”² ประธานอุกต์ดอร์ฟกล่าวถึงพวกเขาว่า พระวิหารกลายเป็นประกาศแห่งความหวัง ท่านแสดงความเห็นเกี่ยวกับความสวยงามของพระวิหารว่า “พระวิหารส่องประกายเหมือนอัญมณี และพระวิหารเป็นอัญมณีในละแวกนี้”³

พระวิหารเกตซัลเตนังโก กัวเตมาลา

ประกาศสร้างวันที่ 6 ธันวาคม 2006 โดยประธานกอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ (1910-2008)

อุทิศวันที่ 11 ธันวาคม 2011 โดยประธานตีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ

ผู้เข้าร่วมโอเพนเฮาส์ที่จัดในเดือนพฤศจิกายน 2011 จำนวน 126,000 คน

พระวิหารที่เปิดดำเนินการเป็นแห่งที่ 136 ของโลก พระวิหารแห่งที่สองในกัวเตมาลา (หลังจากอุทิศพระวิหารกัวเตมาลาซิตี กัวเตมาลาโดยประธาน ینگส์ลีย์ในปี 1984)

ขนาดของพระวิหาร: 21,085 ตารางฟุต (1,959 ตารางเมตร)

เขตพระวิหาร: สมาชิก 60,000 คนใน 15 เขตและ 7 ท้องถิ่น

อ้างอิง

1. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, ใน เจสัน สเวนเซ็น, “Quetzaltenango Guatemala Temple: ‘This Temple Will Bring Eternal Families to This Place and Country,’” *Church News*, Dec. 11, 2011, ldschurchnews.com.
2. “Quetzaltenango Guatemala Temple: Dedicatory Prayer,” ldschurchtemples.com/quetzaltenango.
3. “Dedication Held for Quetzaltenango Guatemala Temple,” Church Newsroom, Dec. 11, 2011, mormonnewsroom.org.

ประวัติครอบครัวเปลี่ยน ใจและความคิดของเรา

การค้นคว้าประวัติครอบครัวและการ
ทำศาสนพิธีพระวิหารให้บรรพชน
ของเราช่วยให้เราเห็นความกว้างใหญ่
ไพศาลและความใกล้ชิดตัวของแผน
พระผู้เป็นเจ้า

โดย เอมี แฮร์ริส

ศาสตราจารย์วิชาประวัติศาสตร์และการสืบ
ลำดับเชื้อสาย มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์

เป็นเวลาหลายปี ทุกครั้งที่ดิฉันเข้าพระ-
วิหารดิฉันจะคิดถึงฮันนาห์ มารายห์
อีเกิลส์ แฮร์ริส (1817-1888) คุณแม่
ของยายทวด แต่ไม่ได้คิดถึงเพราะดิฉันต้อง
ทำงานพระวิหารแทนเธอ

มารายห์ (ชื่อที่เธอชอบให้เรียก) เป็น
เหตุผลหนึ่งที่ครอบครัวของดิฉันอยู่ใน
ศาสนจักร เธอรับบัพติศมาในปี 1840 ใน
อังกฤษ รับเอ็นดาวเม้นท์ในนอวู อิลลินอยส์
รับการฝึกกับสามีในวินเทอร์ควอเตอร์ส
เนแบรสกา และเสียชีวิตในยูทาห์ ดิฉัน
คิดถึงเธอขณะอยู่ในพระวิหารไม่ใช่เพราะเธอต้องการให้ประกอบ
ศาสนพิธีแต่เพราะศาสนพิธีเหล่านั้นผูกมัดเธอกับดิฉันไว้ด้วยกัน
แม้จะอยู่คนละที่คนละเวลา

สมัยเด็กดิฉันอยู่ในยูทาห์เมืองเดียวกับที่เธอเคยอยู่ และในที่สุด
ก็ไปเยือนวินเทอร์ควอเตอร์ส นอวู และหมู่บ้านเล็กๆ ในอังกฤษที่
เธอเกิด ดิฉันประทับใจกับระยะทางแสนไกลที่เธอเคยเดินทางและ
ความแตกต่างมหาศาลระหว่างชีวิตเธอกับชีวิตดิฉัน

ถึงแม้ช่วงเวลา ระยะห่าง และสภาวการณแยกเราจากกัน แต่
ดิฉันรู้สึกผูกพันกับคุณแม่ของยายทวดทั้งโดยผ่านทางพันธสัญญา
การฝึกและโดยรู้เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตเธอ ความผูกพันดังกล่าว
แสดงให้เห็นเหตุผลเบื้องหลังงานประวัติครอบครัวโดยเฉพาะและ
การนมัสการในพระวิหารโดยรวม

การร่วมค้นคว้าประวัติครอบครัวสอนเราให้รู้ถึงความกว้างใหญ่

ไพศาลและความยิ่งใหญ่แห่งการสร้างของ
พระผู้เป็นเจ้าและเน้นย้ำความเป็นปัจเจกและ
ความเมตตาแห่งการชดใช้ของพระคริสต์

ความรักมากขึ้นผ่านประวัติครอบครัว

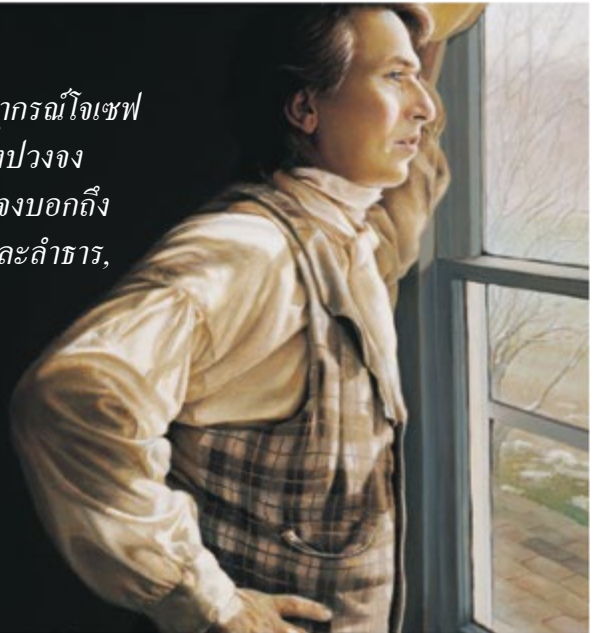
พระเจ้าทรงสอนว่าแม่โลกที่พระองค์ทรง
สร้างให้ลูกๆ พระองค์ “มีนับไม่ถ้วนสำหรับ
มนุษย์ แต่เรานับสิ่งทั้งปวงไว้สำหรับเรา,
เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นของเราและเรารู้จักมัน”
(โมเสส 1:35) ประวัติครอบครัวและงานพระ-
วิหารเปิดโอกาสให้เราร่วมงานแห่งความรอด
ของพระเยซูคริสต์¹ การทำเช่นนั้นจะช่วยให้
เราเรียนรู้วิถีรักและเมตตาครอบครัวเรา เพื่อน
บ้านของเรา และทุกคนที่เราพบ เพราะพวก

เขาทุกคนเป็นที่น้องชายหญิงของเรา²

การระลึกถึงบรรพชนของเราทำให้เรารู้ขอบเขตของแผนและ
การสร้างของพระบิดาบนสวรรค์ พระเจ้าทรงสร้างที่แห่งหนึ่งให้
เรามารับการทดสอบและมีศรัทธา แต่เพราะน้อยคนที่มีโอกาสได้
รับความสมบูรณ์แห่งพันธสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าขณะอยู่ใน
ความเป็นมรรตัย ความเมตตาของงานแทนคนตายจึงเตือนเรา
ว่าพระเจ้าทรงรักลูกทุกคนของพระองค์ และทรงเตรียมทางให้
ทุกคนได้เลือกยอมรับพรครบถ้วนของพระกิตติคุณโดยไม่คำนึง
ถึงสภาวการณในความเป็นมรรตัยของพวกเขา (ดู 2 นี้ไฟ 26:20-
28, 32-33)

นอกจากนี้ การเรียนรู้ชีวิตของบรรพชนยังเตือนสติเราว่าใช่ว่า
ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตจะบังเกิดผลอย่างง่ายดาย จะมีความผิดหวัง
และความไม่เสมอภาคในโลกที่ตกแล้ว แต่การเรียนรู้ชีวิตของ

เกี่ยวกับหลักคำสอนแห่งความรอดสำหรับคนตาย ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเขียนดังนี้ “ให้ภูเขาร้องตะโกนด้วยปีติ, และเจ้าหุบเขาทั้งปวงจงป่าวร้องให้ดัง; และเจ้าท้องทะเลและผืนแผ่นดินแห่งทั้งปวง จงบอกถึงการอันน่าพิศวงแห่งกษัตริย์นิรันดร์ของเจ้า! และเจ้าแม่น้ำ, และลำธาร, และสายน้ำทั้งหลาย, จงไหลลงด้วยความยินดี. ให้ผืนป่าและพฤษยาทั้งปวงแห่งท้องทุ่งจงสรรเสริญพระเจ้า; และเจ้าบรรดาศิลาแข็งจงร้องให้ด้วยปีติ! และให้ดวงอาทิตย์, ดวงจันทร์, และดวงดาวยามอรุณร่วมกันร้องเพลง, และให้บุตรทั้งปวงของพระเจ้าเป็นเจ้าร้องตะโกนด้วยปีติ! และให้งานสร้างนิรันดร์ประกาศพระนามของพระองค์ตลอดกาล และตลอดไป!” (คพ. 128:23)

บรรพชนเหล่านั้นและการประกอบศาสนพิธีแทนพวกเขาเตือนสติเราเช่นกันว่าไม่มีใครอยู่นอกขอบเขตความรักของพระเจ้า (ดู โรม 8:38–39)

มารายห์คุณยายทวดของดิฉันตื่นตื่นกับความจริงนี้เมื่อเธอได้ยื่นการสั่งสอนพระกิตติคุณเป็นครั้งแรก ในปี 1840-1841 ในช่วงทำบัพติศมาแทนคนตายกลุ่มแรกในแม่น้ำมิสซิสซิปปีและทำในพระวิหารนอูที่สร้างเสร็จบางส่วน เธอคว้าโอกาสรับบัพติศมาแทนที่สาวที่ล่วงลับของเธอผู้เสียชีวิตก่อนผู้สอนศาสนามาถึงอังกฤษ³ ถึงแม้ดิฉันไม่เคยพบมารายห์มาก่อน แต่ดิฉันมีความรักที่นอกรีตและความรู้เช่นเดียวกับเธอว่าความรักนี้จะดำเนินต่อไปหลังความตายเพราะศาสนพิธีพระวิหาร

การมีความรู้เช่นเดียวกับเธอจิตใจให้รักเธอเช่นกัน ไม่แปลกที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธแทบหมดกำลังเพราะหลักคำสอนอันเปี่ยมด้วยเมตตาและสวยงามของความรอดสำหรับคนตาย ซึ่งท่านบรรยายว่า “ล้ำเลิศที่สุด... ในบรรดาเรื่องทั้งหมดที่เป็นของพระกิตติคุณอันเป็นนิรันดร์” (คพ. 128:17): “ให้ภูเขาร้องตะโกนด้วยปีติ, และเจ้าหุบเขาทั้งปวงจงป่าวร้องให้ดัง; และเจ้าท้องทะเลและผืนแผ่นดินแห่งทั้งปวง จงบอกถึงการอันน่าพิศวงแห่งกษัตริย์นิรันดร์ของเจ้า! และเจ้าแม่น้ำ, และลำธาร, และสายน้ำทั้งหลาย, จงไหลลงด้วยความยินดี. ให้ผืนป่าและพฤษยาทั้งปวงแห่งท้อง

ทุ่งจงสรรเสริญพระเจ้า; และเจ้าบรรดาศิลาแข็งจงร้องให้ด้วยปีติ! และให้ดวงอาทิตย์, ดวงจันทร์, และดวงดาวยามอรุณร่วมกันร้องเพลง, และให้บุตรทั้งปวงของพระเจ้าเป็นเจ้าร้องตะโกนด้วยปีติ! และให้งานสร้างนิรันดร์ประกาศพระนามของพระองค์ตลอดกาล และตลอดไป!” (คพ. 128:23)⁴

เช่นเดียวกับมารายห์ผู้ไปรับบัพติศมาแทนที่สาวของเธอด้วยความกระตือรือร้น วิสุทธิชนสมัยเริ่มแรกคนอื่นๆ เปี่ยมปีติทัดเทียมกันแชลลี คาร์โลเชิล วิสุทธิชนสมัยเริ่มแรกคนหนึ่งในกลุ่มนั้นเขียนว่า “นับเป็นเรื่องน่ายินดีอย่างยิ่งที่เราเชื่อและ... บัดนี้สามารถรับบัพติศมาแทนเพื่อนทุกคนที่เสียชีวิตแล้วและช่วยให้พวกเขาอดย้อนกลับไปไกลเท่าที่เราจะรู้เกี่ยวกับพวกเขา”⁵

สำหรับทุกคน—และสำหรับหนึ่งคน

ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเป็นส่วนตัวสมดุลงกับความกว้างใหญ่ไพศาลของประวัติครอบครัว เราเรียนรู้ไม่เพียงจากระดับความรักของพระเจ้าเท่านั้นแต่จากความลึกซึ้งของความรักนั้นด้วย เพราะพระองค์ทรงห่วงใยแต่ละบุคคล พระเจ้าผู้ทรงเห็นการตกของนกกะจาบและตามหาลูกแกะตัวหนึ่งที่หายไปจากหนึ่งร้อยตัว (ดู มัทธิว 10:29; ลูกา 15:4) มิทรงไถ่เราเป็นกลุ่ม แต่ไถ่เราทีละคน เฉกเช่นเมื่อทรงปฏิบัติต่อผู้คนในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจบน

แผ่นดินโลกและเจกเซนเมื่อทรงให้พรผู้มารวมกันที่พระวิหารใน
อุคมมั่งคั่ง (ดู 3 นี้ไฟ 17)

ท่านองเดียวกัน พระเจ้าทรงสอนวิสุทธิชนสมัยเริ่มแรกให้รู้
มาตรฐานอันประณีตของการจัดเก็บเงินที่งานแทนคนตายที่ทำ
ให้แต่ละบุคคล (ดู คพ. 128:1–5, 24) ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องทำงาน
อย่างวิริยะอุตสาหะเพื่อระบุชื่อบรรพชนแต่ละคน ไม่ใช่แค่แคต-
ตาล็อกรายชื่อ โดยผ่านงานนี้เราเห็นพระเมตตาของพระเจ้าเป็นเจ้า
ความเห็นอกเห็นใจของพระองค์ และค่าของจิตวิญญาณแต่ละดวง
นอกจากนี้การเรียนรู้เรื่องราวชีวิตของบรรพชนยังช่วยให้เรา
เรียนรู้ที่จะรักพวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะมีข้อตำหนิและข้อบกพร่อง
อะไรก็ตาม ขณะเรียนรู้ว่าความผันแปรของความเป็นมรดกยืลือ
หลอมการเลือกของบรรพชนอย่างไร เราจะรู้สึกเห็นอกเห็นใจพวกเขา
กระบวนการณ์ควรขัดเกลาเราให้สามารถพัฒนาความรักแบบ
เดียวกันต่อคนที่มิชีวิตอยู่ ทั้งในครอบครัวเราเองและต่อลูกทุกคน
ของพระเจ้าเป็นเจ้า ความรู้สึกที่ลึกซึ้งกว่าเดิมที่ว่าทุกคน แม้คนส่วน
ใหญ่ที่มาแผ่นดินโลกโดยไม่มีโอกาสได้รับพันธสัญญาและศาสน-
พิธี ล้วนเป็นลูกของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ช่วยให้เราผู้ซึ่งว่า
ชีวิตเป็นการทดสอบศรัทธาและความทรหดของทุกคนที่เคยมีชีวิต
อยู่ “ตามประโยชน์ที่พวกเขาได้จากแสงสว่างซึ่ง [พระเจ้าเป็นเจ้า]
ประทานแก่พวกเขา”⁶

อิทธิพลบริสุทธิ์ของงานประวัติครอบครัวทำให้เราสามารถรักผู้
อื่นได้มากขึ้น ถ้าเราค่อยๆ รักผู้ล่วงลับไปนานแล้ว ผู้มีชีวิตต่างจาก
เรามาก เมื่อนั้นเราจะไม่ตระหนักหรือว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักและ
เมตตาเราเพียงใด และเราจะรักครอบครัวเราและเพื่อนบ้านและ
เห็นอกเห็นใจข้อบกพร่องของพวกเขาไม่ได้เขี้ยวหรือ

เมื่อคนอื่นๆ เห็นเพียงรูปถ่ายของคุณยายมารายห์ พวกเขา
มักแสดงความคิดเห็นว่าเธอดูและไม่เป็นมิตร ดิฉันปกป้องเธอทันที

เพราะดิฉันรู้จักเธอ ดิฉันรู้จักบุคคลที่เดินไปตามแม่น้ำเซเวียร์น
สมัยเด็กและเป็นมารดาของลูกเล็กๆ ดิฉันรู้จักบุคคลที่ลงเรือข้าม
มหาสมุทร ให้กำเนิดบุตรคนที่สี่ระหว่างการเดินทาง ดิฉันรู้จัก
บุคคลที่ส่งสามีไปสงครามและสูญเสียลูกที่ยังแบเบาะระหว่าง
สามีไม่อยู่ ดิฉันรู้จักบุคคลที่เดิน 1,000 ไมล์ (1,609 กิโลเมตร)
ไปบ้านใหม่ในทะเลทรายตะวันตกของอเมริกา ดิฉันรู้จักบุคคลที่
ทำงาน ทำพันธสัญญา ทำฟาร์ม และรัก และการรู้จักเธอทำให้
ดิฉันได้ลิ้มรสความรักที่พระบิดาพระมารดาบนสวรรค์มีต่อเธอ
และต่อลูกแต่ละคนของพระองค์

ประวัติครอบครัว—ความยิ่งใหญ่และขอบเขตความเมตตา

หัวใจของประวัติครอบครัวไม่เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ไม่
เกี่ยวกับการอ่านลายมือสมัยก่อน หรือการทำหมายเหตุและอ้างอิง
อย่างละเอียด สิ่งเหล่านั้นเป็นเครื่องมือหรือการทำงานประวัติ
ครอบครัว แต่ไม่ใช่หัวใจของประวัติครอบครัว ทั้งไม่ใช่สิ่งสำคัญ
ของเหตุผลที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายตามหาบรรพชนของพวกเขา แก่น
แท้ของประวัติครอบครัวสอนเราให้รู้ความยิ่งใหญ่ของการสร้าง
และการไถ่และเตือนเราในขณะเดียวกันให้รู้ถึงความใกล้ชิดและ
ขอบเขตความเมตตาของการชดใช้ของพระคริสต์

การค้นหามรดกของเรามีผลคล้ายกันต่อใจและความคิดเรา
เมื่อเราตระหนักว่าคนทั้งหมดนั้น—“เหลือคณานับดังเม็ดทราย
บนฝั่งทะเล” (โมเสส 1:28)—เป็นลูกของพระบิดาพระมารดาบน
สวรรค์ พระองค์ทรงรักและรู้จักพวกเขา ไม่แปลกที่ใจเซฟพูดถึง
การเข้าในอาณาจักรสี่เสี้ยวเป็นการผ่านประตูของ “ความ
งามอันล้ำเลิศ” (คพ. 137:2) เพราะอะไรจะงามล้ำเลิศกว่าการได้
รับความรอดพร้อมคนที่เรารู้จักและรัก คนที่ได้รับการไถ่เช่นเดียวกับ
เราด้วยความรักอันแผ่ไพศาลที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อเราเป็น
ส่วนตัว ดิฉันตั้งตารอพบคุณยายมารายห์ที่ประจันต์ ■

อ้างอิง

1. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 508.
2. เอ็ลเคอร์ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสันสอนไว้ว่าหน้าที่ประการหนึ่งของวิญญาณของเอลียาห์—ปรากฏการณ์พิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์—คือ “เป็นพยานถึงลักษณะอันสูงส่งของครอบครัว” นี่หมายความว่าได้ทั้งลักษณะอันสูงส่งของความสัมพันธ์อันครอบครัวมนุษย์ ความสูงส่ง และศักยภาพของลูกทุกคนของพระเจ้า. ดู ริสเชลล์ เอ็ม.

- เนลสัน, “ช่วงเวลาแห่งการเก็บเกี่ยวครั้งใหม่,” *เสียวโฮนา*, พ.ศ. 1998, 39. ดู ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “ปีติจากการไถ่คนตาย,” *เสียวโฮนา*, พ.ศ. 2012, 93 ด้วย.
3. มารายห์ แฮร์ริสรับบัพติศมาแทนเอ็ดริ อีเกิลส์ที่สาวของเธอในปี 1841 ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, Nauvoo Proxy Baptism Records, 1840–1845, Family History Library US/Canada film 485753, item 2, volume A, page 42.
4. สำหรับการอภิปรายเชิงลึกเกี่ยวกับการเสียชีวิตของครอบครัวสมิธมีหลายข้อโต้แย้งการค้นหาคำตอบของโจเซฟ สมิธ

- เกี่ยวกับความรอดสำหรับคนตาย, ดู ริชาร์ด อี. เทอร์ลีย์จูเนียร์, “The Latter-day Saint Doctrine of Baptism for the Dead” (BYU family history fireside, Nov. 9, 2001), familyhistory.byu.edu.
5. เชลลี คาร์ไลเชิล, โน สตีเวน ฮาร์เปอร์, *Making Sense of the Doctrine and Covenants: A Guided Tour through Modern Revelations* (2008), 470–471.
6. คำสอน: *โจเซฟ สมิธ*, 437; ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 8:2; โมโรไน 7:16; หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:41–42; 127; 137:7–9; อับราฮัม 3 ด้วย.

โดย เฮลเตอร์
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

“วันเวลาของฉัน” แห่งพระวิหาร และเทคโนโลยี

วันเหล่านี้เป็นวันเวลาให้ท่านหันหน้าไปหาบรรพชน
ของท่านอย่างเต็มที่มากขึ้นและนำศาสนพิธีแห่ง
ความรอดมาให้หลายล้านคนในครอบครัวท่าน

ทานเคยสงสัยหรือไม่ว่าเหตุใดจึงส่งท่านมาแผ่นดิน
โลกเวลานี้แทนที่จะมาเวลาอื่นในประวัติศาสตร์
จะเป็นอย่างไรถ้าได้ยืนข้างโมเสสหรือเป็นเพื่อน
ของมารีย์ พระมารดาของพระเยซู เป็นอย่างไรถ้ามีชีวิต
อยู่ในนอูเมื่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟเดินไปตามถนน
หรือสมทบกับวัยรุ่นคนอื่นๆ ขณะพวกเขาตั้งและลากรถ
ลากหลายพันไมล์ไปบ้านใหม่ในหุบเขาชอลท์เลค

บางครั้งเรามองดูวันเก่าๆ หรือสถานที่ต่างๆ และถาม
ว่า “ทำไมไม่ใช่ฉัน ทำไมฉันอยู่ที่นี้ในทีแบบนี้ และทำไม
ต้องเวลานี้”

ข้าพเจ้าต้องการทำทนายแต่ละท่านให้ตั้งเป้าหมายส่วนตัวว่าจะช่วยเตรียมรายชื่อให้พระวิหารมากเท่ากับบัณฑิตที่ท่านทำในพระวิหาร

ท่านไม่ใช่คนแรกที่สงสัยเรื่องเวลาและสถานที่ของชีวิตท่าน ศาสดาพยากรณ์คนหนึ่งในอเมริกาถามคำถามเดียวกัน ชื่อของท่านคือนีไฟ—ไม่ใช่ไฟตอนต้นพระคัมภีร์มอรมอน แต่คือนีไฟบุตรของอีลามันที่สองและเหลนของศาสดาพยากรณ์แอลมาผู้บุตร

ในโลกที่นีไฟอยู่ เงิน อำนาจ และความนิยมชมชอบสำคัญว่าสิ่งถูกต้อง คนจำนวนมากเมินพระบัญญัติอย่างใจแข็ง พวกเขาพูดเท็จ ยึดสิ่งที่ไม่ใช่ของตัวเอง และละเลยกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ คนที่รักษาพระบัญญัติถูกหัวเราะเยาะและถูกทารุณ (ดู อีลามัน 7:4–5, 21; 8:2, 5, 7–8)

“เมื่อนีไฟเห็น [สิ่งเหล่านี้], ใจท่านหั่นด้วยโทมนัส...และท่าน [ร้องอุทาน] ด้วยความปวดร้าวแห่งจิตวิญญาณท่านว่า:

“โอ้, หากข้าพเจ้ามีวันเวลาของข้าพเจ้าอยู่ได้ในสมัยที่นีไฟบิดาข้าพเจ้าแรกเริ่มออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม, หากข้าพเจ้าจะปีติกับท่านได้ในแผ่นดินที่สัญญาไว้; เวลานั้นผู้คนของท่านว่าง่าย, มันคงที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, และเชื้อข้าที่จะถูกนำไปทำความชั่วซ้ำสามานย์; และพวกเขารวดเร็วที่จะสดับฟังพระวจาณะของพระเจ้า—

“แท้จริงแล้ว, หากวันเวลาของข้าพเจ้าได้อยู่ในสมัยนั้น, เมื่อนั้นจิตวิญญาณข้าพเจ้าคงมีปีติในความชอบธรรมของพี่น้องข้าพเจ้า” (อีลามัน 7:6–8)

นีไฟเป็นศาสดาพยากรณ์ที่น่าทึ่งของพระผู้เป็นเจ้า ทว่าท่านสงสัยชั่วขณะว่าเหตุใดท่านจึงมีชีวิตอยู่บนโลกในช่วงเวลาของ *ท่าน* ท่านรู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาแผ่นดินโลกในอนาคตไม่ไกลนัก แต่ขณะนั้นดูเหมือนท่านจะคลาดแคล้วเหตุการณ์สวยงามที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้า

เพียง 20 ปีนับจากเวลาที่ท่านพูด คืบหนึ่งจะผ่านไปโดยปราศจากความมืดและพระเยซูจะประสูติในเบธเลเฮม ภายใน 55 ปี พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์และมีรัศมีภาพ จะเสด็จจากสวรรค์มาหาวิสุทธิชนในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง บุตรของนีไฟจะอยู่ที่นั่น และพระผู้ช่วยให้รอดจะตรัสกับเขาเป็นส่วนตัวและทรงแต่งตั้งเขาเป็นหนึ่งในสานุศิษย์สิบสองคนที่ทรงเลือกในซีกโลกตะวันตก เราคาดเดาได้ว่าบุตรสาว บุตรชาย หลานสาว และหลานชายของนีไฟอยู่ในบรรดาวิสุทธิชน 2,500 คนที่พระคริสต์ทรงเชื้อเชิญให้ออกมาสัมผัสสร้อยตะปูในพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ที่ละคน คงจะเชื่อได้ไม่ยากกว่าเหลนของนีไฟอยู่ในบรรดาเด็กเล็ก

เหล่านั้นที่พระเจ้าช่วยให้รอดประทานพรที่ละคนไป ห้อมล้อมพวกเขา และเหล่าเทพปฏิบัติต่อพวกเขา หากนี่ไฟเห็นอนาคตของครอบครัวที่ขอบธรรมของเขาและเพื่อนๆ อย่างชัดเจน เขาคงไม่ต้องการเปลี่ยนเวลาความเป็นมรตัยของเขาแน่นอน

น่าซาบซึ่งใจที่นี้ไฟยังคงขอบธรรม สอนผู้คน ด้วยความกล้า ทำปาฏิหาริย์นำแปลกประหลาด และพยากรณ์พร้อมทั้งศาสดาพยากรณ์แซมมิเอล ถึงการเสด็จมาอันใกล้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเจ้าทรงสัญญาด้วยพระดำรัสของพระองค์เองว่าจะประทานพรนี้ไปตลอดกาล (ดู ฮีลามัน 10-11; 16)

แม้เคยสงสัยเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ของเขา แต่เขาสรุปด้วยคำพูดอันเปี่ยมด้วยพลังอย่างมาก ดังนี้ “ดูเถิด ... นี่คือวันเวลาของข้าพเจ้า” (ฮีลามัน 7:9)

พี่น้องวัยเยาว์ที่รักทั้งหลาย นี่คือวันเวลาของท่าน ท่านได้รับเลือกให้มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาสุดท้ายก่อนการเสด็จกลับแผ่นดินโลกของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราไม่ทราบวันหรือปีแน่ชัดของการเสด็จมา แต่เราเห็นเครื่องหมายก่อนการเสด็จมาของพระองค์ได้อย่างง่ายดาย¹

เชกเช่นนี้ไฟมาดูสถานที่สำคัญของเขาขณะเตรียมรับการเสด็จมาหาชาวนีไฟของพระเจ้าผู้ช่วยให้

รอด วันหนึ่งเราจะย้อนกลับไปดูและเห็นพรอันน่าชื่นชมยินดีที่เราได้อยู่ในเวลาของเราขณะเตรียมโลกให้พร้อมรับการเสด็จกลับของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ขอให้เรามองผ่านความยากลำบากและอุปสรรคตรงหน้าเราไปจนเห็นจุดประสงค์สำคัญของเรา และวันอันรุ่งโรจน์ที่อยู่เบื้องหน้า ขอให้เราแต่ละคนกล่าวย่ำถ้อยคำของนีไฟ “นี่คือวันเวลาของฉัน”

เนื่องด้วยวันเหล่านี้เป็นวันเวลาของท่าน พระเจ้าทรงกำลังขออะไรจากท่านหนึ่ง ท่านต้องรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับตัวท่าน เรียนรู้จากพระองค์ จากความรักและความดีงามสุดพรรณนาของพระองค์ และตั้งใจแน่วแน่ที่ท่านจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์เสมอ ท่านต้องทำตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด รักพระเจ้าเป็นเจ้า และรับใช้คนรอบข้าง เราทุกคนมีสิทธิ์ดำเนินชีวิตในฐานะสานุศิษย์ของพระคริสต์ โดยให้พระวิญญาณของพระองค์ทรงนำเราและหนุนใจคนรอบข้าง

หน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์

ประสบการณ์บางอย่างสงวนไว้สำหรับคนเฉพาะรุ่น ข้าพเจ้าต้องการพูดถึงหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ประการหนึ่งของท่านซึ่งไม่มีวันเหมือนกับคนรุ่นก่อน พระวิหารมีอยู่ทั่วโลกในเวลาเพียงไม่กี่ปี เนื่อง

ด้วยการอุทิศพระวิหารฟีนิกซ์ แอริโซนาเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2014 เวลาที่เราจึงมีพระวิหารเปิดดำเนินการทั่วโลก 144 แห่ง สมัยข้าพเจ้าเป็นวัยรุ่นมีพระวิหาร 13 แห่งในโลก

ซิสเตอร์เคี แอนเดอร์เซ็น ภรรยาข้าพเจ้าเติบโตในรัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกา เมื่อเธออายุห้าขวบ บิดามารดาพาครอบครัวไปพระวิหารเพื่อรับการผนึกด้วยกันในวันจันทร์ การเดินทางครั้งนั้นใช้เวลาหกวัน ขับรถ 2,500 ไมล์ (4,023 กิโลเมตร) ข้ามสหรัฐอเมริกาไปพระวิหารซอลท์เลค ปัจจุบันมีพระวิหาร 47 แห่งอยู่ใกล้บ้านของเธอในฟลอริดา มากกว่าพระวิหารซอลท์เลค

ประธานโรมัส เอส. มอนสันกระตุ้นเยาวชนของศาสนจักรให้ไปพระวิหารบ่อยๆ เพื่อรับบัพติศมาแทนคนตาย ท่านกล่าวว่า “บัดนี้ เพื่อนเยาวชนที่อยู่ในวัยรุ่นทั้งหลาย จะมีพระวิหารอยู่ในสายตา ท่านเสมอ อย่าทำสิ่งใดซึ่งจะทำให้ท่านเข้าประตูพระวิหารและรับส่วนพรนิรันดร์อันศักดิ์สิทธิ์ที่นั่นไม่ได้ ข้าพเจ้าชมเชยท่านที่ไปพระวิหารเป็นประจำอยู่แล้วเพื่อรับบัพติศมาแทนคนตาย ท่านตื่นแต่เช้าเพื่อจะสามารถมีส่วนร่วมในการบัพติศมาเช่นนั้น

ก่อนไปโรงเรียน ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีวิธีเริ่มต้นวันใหม่ดีกว่าวิธีนี้อีกแล้ว”²

ท่านได้ขานรับศาสตพยากรณ์ของพระเจ้า และแต่ละปีหลายล้านคนในอีกด้านหนึ่งของม่านมีโอกาสยอมรับบัพติศมาของพวกเขา ไม่มีคนรุ่นใดที่เคยมีชีวิตบนโลกนี้มีสิทธิ์เข้าประตูพระนิเวศน์ของพระเจ้าและช่วยในความรอดของคนที่ยาก่อนมากเท่าท่าน

ท่านทราบดีว่ามีขั้นตอนสำคัญ *ขั้นตอนแรก* ที่เอื้ออำนวยให้เราบรรลุผลสำเร็จในงานศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร เราต้องค้นคว้าและหาสมาชิกเหล่านั้นของครอบครัวเราผู้มาก่อนเรา

ในการเยือนศาสตพยากรณ์โจเซฟ สมิทครั้งแรก โมโรไนสอนโจเซฟว่า “ใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา” (คพ.2:2) ศาสตพยากรณ์โจเซฟอธิบายในเวลาต่อมาว่าสมาชิกศาสนจักรต้องเป็น “ผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอัน ... แต่พวกเขาจะเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอันได้อย่างไร” ท่านถาม “เป็นไปได้โดยสร้างพระวิหาร ... และออกไปรับศาสนพิธีทั้งหมด ... แทนบรรพชนผู้ล่วงลับไปแล้วทุกคน ... และนี่คือสายโซ่ที่ผูกมัดใจบรรพบุรุษกับ

ท่านศาสตพยากรณ์โจเซฟ สมิท พูดถึงงานนี้ว่าเป็น “ห่วงเชื่อม” ครอบครัวเข้าด้วยกันจากรุ่นหนึ่งไปอีกรุ่นหนึ่ง (คพ. 128:18)

ลูกหลาน และลูกหลานกับบรรพบุรุษ”³

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟฟูดถึงงานนี้ว่าเป็น “ห่วงเชื่อม” ครอบคลุมเข้าด้วยกันจากรุ่นหนึ่งไปอีกรุ่นหนึ่ง (คพ.128:18) ห่วงเชื่อมจริงๆ ในสมัยของโจเซฟสร้างโดยทำให้โลหะสองชิ้นอ่อนตัวและหลอมในเตาเผา แล้วนำมาคล้องกันขณะโลหะยังขึ้นรูปได้ จากนั้นก็ปล่อยให้เย็นแล้วทำให้แข็งจนเป็นสายโซ่ที่ไม่ขาด ความสำคัญของห่วงเชื่อมที่แข็งแกร่งทางวิญญาณซึ่งผูกมัดเราทุกคนไว้ด้วยกันตลอดกาลมีกล่าวไว้ชัดเจนในพระคัมภีร์ “เราโดยไม่มีพวกเขาพระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมไม่ได้; ทั้งพวกเขาโดยไม่มีเราพระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมไม่ได้” (คพ. 128:18)

ในอดีตงานของการหาชื่อครอบครัว บันทึกข้อมูลและนำรายชื่อไปพระวิหารตามหลักแล้วเป็นงานของสมาชิกสูงวัยในศาสนจักร เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นเพราะงานนี้ใช้เวลาและความพยายามมหาศาล ซึ่งมักจะเริ่มกับบันทึกไมใครที่ล้มม้วนใหญ่ นั่นหมายถึงการใส่ใจรายละเอียดเรื่องวันเดือนปีและสถานที่ หนังสือประวัติศาสตร์เล่มหนาที่ใช้ได้จำกัด และบางครั้งต้องไปสุสานชนบททั่วโลกเพื่อ

ความสามารถในการหาบรรพชนของเราทางออนไลน์เพิ่งเริ่มเมื่อไม่กี่ปีก่อน โดยมีความคืบหน้าอย่างมากในช่วงสองสามเดือนที่ผ่านมา หลายเดือนข้างหน้าจะพร้อมใช้งานมากกว่านี้

ขณะที่คนรุ่นท่านทุ่มเทเต็มที่เพื่อให้ได้ไปพระวิหารแต่ในหลายเดือนและหลายปีข้างหน้าท่านจะเป็นที่เลื่องลือเช่นกันในการหาและนำรายชื่อไปพระวิหารพร้อมกับท่าน

ข้าพเจ้าต้องการท้าทายแต่ละท่านให้ตั้งเป้าหมายส่วนตัวว่าจะช่วยเตรียมรายชื่อให้พระวิหารมากเท่ากับบัณฑิตสมาที่ท่านทำในพระวิหาร (รับการท้าทายนี้โดยไปที่ templechallenge.lds.org.) มีพลังบางอย่างในการค้นหาคนเหล่านั้นที่ต้องการศาสนพิธีพระวิหาร เรียนรู้ว่าพวกเขาเป็นใคร แล้วเป็นส่วนหนึ่งของการรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ นี่คือวิธีที่ท่านเป็น “ผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอัน” (ดู โอบา-ดีห์ 1:21 และ คพ. 103:9) มีปีติและความพอใจที่เข้าใจผ่านความรู้สึกทางวิญญาณเท่านั้น เราเชื่อมโยงกับบรรพชนของเราตลอดกาล

บางคนในครอบครัวเราอยู่ในศาสนจักรมานานหลายรุ่น และงานในพระวิหารของบรรพชนสายตรงส่วนใหญ่ของเราทำไปแล้ว ในปี 2013 เป็นครั้งแรก

เมื่อเราเห็นตัวเราใน
มุมมองของครอบครัว
เราทั้งคนที่มาก่อน
เราและคนที่มาหลัง
เรา เราตระหนักว่าเรา
เป็นส่วนหนึ่งของห่วง
เชื่อมอันแสนวิเศษที่
เชื่อมโยงเราทุกคนเข้า
ด้วยกัน

ที่ข้าพเจ้าได้เห็นบรรพชนของข้าพเจ้าในแผนภูมิ
รูปพัดทางออนไลน์ ทั้งยังเห็นนี่ลส์ แอนเดอร์เซ็น
ปู่ทวดของข้าพเจ้า ซึ่งชื่อข้าพเจ้าตั้งตามชื่อท่าน
กับโมโรโน สตีลคอส ตาของตาทวดข้าพเจ้าด้วย
ท่านเป็นสมาชิกครอบครัวคนแรกที่ชื่อท่านตั้งตาม
ศาสนาพยากรณ์พระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้า
สามารถเห็นรูปถ่ายของสมาชิกครอบครัวข้าพเจ้า
หลายสิบคนทางออนไลน์ ท่านรู้หรือไม่ว่าคุณทวด
ของท่านหน้าตาเป็นอย่างไร

การหาญาติห่าง ๆ ของเรา

หากแผนภูมิของท่านไม่สมบูรณ์เท่าของข้าพเจ้า
ความรับผิดชอบอันดับแรกของท่านคือทำให้
สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่ท่านจะทำได้ ข้อมูลมีมากขึ้น
เรื่อยๆ ในแต่ละเดือน

หากแผนภูมิของท่านไม่สมบูรณ์เท่าของข้าพเจ้า
ความรับผิดชอบอันดับแรกของท่านคือทำให้
สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่ท่านจะทำได้ มันจะไม่สมบูรณ์
แม้เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จกลับมาเมื่อแผนภูมิ
ของเราสมบูรณ์แล้ว เราจะช่วยคนอื่นๆ หากคนใน
เชื้อสายของพวกเขาและเราหาคนที่เป็ญาติสนิท
กับคนในแผนภูมิมูลฐานไม้ของครอบครัวเรา เรา
เรียกสิ่งนี้ว่า “การหาญาติห่างๆ ของเรา”

เราหาญาติห่างๆ ของเราอย่างไร มีสองวิธี
หนึ่ง เราไปที่แผนภูมิของเรา และหาคนที่เป็
ญาติสนิทกับปู่ย่าตายายของทวดของเรา ตัวอย่าง
เช่น ข้าพเจ้าจะดูแผนภูมิของข้าพเจ้าขึ้นไปถึงคุณ
ยายฟรานเซส โบเวิน อีแวนส์ แล้วดูครอบครัวของ
พี่น้องคุณยายอีแวนส์ เธอมีพี่น้องผู้หญิงห้าคนและ
พี่น้องผู้ชายสองคน ในวิธีนี้ ข้าพเจ้าสามารถหา
ญาติห่างๆ ของข้าพเจ้าได้

วิธีที่สองในการหาญาติห่างๆ ของเราคือช่วย
คนรอบข้าง เราเริ่มกับหนังสือเล่มพิเศษ *ครอบครัว
ของฉัน* หากครอบครัวท่านไม่คุ้นเคยกับประวัติ
ครอบครัว จงกรอกข้อมูลในหนังสือดังกล่าว หรือ
หากแผนภูมิมูลฐานไม้ของท่านเหมือนของข้าพเจ้า
ให้นำหนังสือเล่มนั้นไปให้สมาชิกใหม่หรือคนที่ไม่
เกี่ยวข้องกับศาสนจักรเท่าครอบครัวท่านและช่วย
พวกเขาค้นหาครอบครัวของตน ขณะทำเช่นนั้น
ท่านจะช่วยพวกเขาคนอื่นๆ มาพระวิหาร คน
เหล่านี้เป็นพี่น้องชายหญิงของท่าน แต่เราจะเรียก
พวกเขาว่า “ญาติห่างๆ” ของท่านเช่นกัน

เราทุกคนเป็นพี่น้องกันในครอบครัวของพระ-
บิดาของเรา ครอบครัวของเราเองไม่ได้ถูกสร้าง
ขึ้นมาอย่างไร้แบบแผน ประธานมอนสันกล่าวไว้ว่า

“เราค้นพบบางสิ่งเกี่ยวกับตัวเราเมื่อเราเรียนรู้เกี่ยวกับบรรพชนของเรา”⁴

เมื่อเราเห็นตัวเราในมุมมองของครอบครัวเรา ทั้งคนที่มาก่อนเราและคนที่มาหลังเรา เราตระหนักว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อันแสนวิเศษที่เชื่อมโยงเราทุกคนเข้าด้วยกัน เมื่อเราค้นหาคนเหล่านั้นและนำรายชื่อพวกเขาไปพระวิหารเท่ากับเรานำบางสิ่งที่ไม่สามารถมีได้ หากไม่มีเราไปให้พวกเขา ในการทำเช่นนั้น เราเชื่อมสัมพันธ์กับพวกเขา และพระเจ้าทรงยืนยันผ่านพระวิญญาณของพระองค์ต่อจิตวิญญาณ เราถึงความสำคัญนิรันดร์ของสิ่งที่เราทำอยู่

ประธานมอนสันกล่าวว่า “คนที่เข้าใจพระนิรันดร์ซึ่งมาจากพระวิหารทราบว่าเพื่อให้ได้รับพรดังกล่าว ไม่มีการเสียสละใดมากเกินไป ไม่มีราคาใดสูงเกินไป และไม่มีการต่อสู้ใดยากเกินไป”⁵

ข้าพเจ้าเพิ่มเติมด้วยคำเหล่านั้นว่าพรและพลังจากเบื้องบนคอยทำสมาชิกครอบครัวของเราผู้ล่วงลับไปก่อนเราเมื่อพวกเขาอมรับศาสนพิธีที่เราทำให้พวกเขาในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาสิ้นสุดความเป็นมรรตัยแล้ว แต่ยังคงดำเนินชีวิตต่อไป เรากลายเป็น “ผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซออน” และผูกพันกับพวกเขาตลอดกาล

ท่านเกิดมาในเวลาของพระวิหารและเทคโนโลยี วันเหล่านี้เป็นวันเวลาให้ท่านหันใจไปหาบรรพชนของท่านอย่างเต็มที่มากขึ้น

ขณะที่ท่านหามั่นสนับสนุนช่วยเหลืองานศักดิ์สิทธิ์นี้ ความรู้และศรัทธาของท่านในพระผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนและท่านจะได้รับพยานแน่ชัดยิ่งขึ้นว่าชีวิตดำเนินต่อไปหลังมาน ข้าพเจ้ารู้ว่าชีวิตดำเนินต่อไปหลังมาน ท่านจะได้รับความคุ้มครองจากการล่องลงที่อยู่รอบตัวท่านและท่านจะเตรียมตัวท่านเองและโลกที่ท่านอาศัยอยู่ เพื่อ

รับการเสด็จมาครั้งสองของพระผู้ช่วยให้รอด

ข้าพเจ้ารู้ว่าชีวิตดำเนินต่อไปหลังมาน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา พระองค์ทรงพระชนม์ การชดใช้อันรุ่งโรจน์ของพระองค์เอื้ออำนวยให้ศาสนพิธีเหล่านี้ในพระวิหารคงอยู่ชั่วกาล ■

จากคำปราศรัยเรื่อง “หาญาติห่าง ๆ ของเรา” ที่ทำให้ข้อคิดทางวิญญาณวันค้นหาครอบครัวสำหรับเยาวชนผนวกกับการประชุมใหญ่ประวัติครอบครัว RootsTech 2014 ในซอลท์เลคซิตี, ยูทาห์, วันที่ 8 ก.พ. 2014 เรียนรู้เพิ่มเติมได้ที่ lds.org/go/Andersen215 [425] ชมคำปราศรัยปีใหม่ของวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ไปที่ lds.org/discoverfamily

อ้างอิง

1. ดู คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “การเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สอง,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2004, 7–11.
2. โทมัส เอส. มอนสัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 93.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 509.
4. โทมัส เอส. มอนสัน, “ความจริงที่ไม่แปรผันสำหรับคืนวันที่ฟื้นปร” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2005, 27.
5. โทมัส เอส. มอนสัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศต่อโลก,” 117.

การหาญาติห่าง ๆ ของท่าน

แผนภูมิสืบสกุลของท่านดูเหมือนจะเต็มหรือเปล่า ค้นหาญาติห่าง ๆ โดยทำตามขั้นตอนดังนี้ (1) ลงชื่อเข้า FamilySearch.org หรือคลิก “Family Tree (แผนภูมิสืบสกุล)” เลือกดู Fan Chart (แผนภูมिरูปพัด) (2) วางเมาส์บนชื่อหนึ่งของสมาชิกในครอบครัวตรงวงด้านนอกของรูปพัด และคลิกไอคอนรูปพัดเล็ก ๆ โดยนำคนนั้นไปตรงกลาง (3) เปลี่ยนมุมมองเป็น descendency (แผนภูมิลูกหลาน) จากนั้นคลิกเพื่อแสดงสี่รุ่น (4) มองหาไอคอนพระวิหารที่ชี้ว่าอาจมีศาสนพิธีที่ต้องทำสำหรับญาติคนนั้น หากได้รับการแนะนำจาก FamilySearch ให้ตรวจสอบชื่อที่ซ้ำกัน (5) ออกไปด้านนอกวงกลมของแผนภูมिरูปพัดและ เมื่อเสร็จแล้ว ย้อนกลับไปหนึ่งรุ่นและทำขั้นตอนก่อนหน้านี้อีกครั้ง

ก่อน การเดินทาง ของเราสิ้นสุด

โดย ริชาร์ด เอ็ม. โรมนีย์
นิตยสารศาสนจักร

ผม่ไม่เคยต้องกังวลว่าจะหาพอล
โรมนีย์ คุณพ่อวัย 92 ปีของผม
ได้ที่ไหนตอนบ่ายวันอาทิตย์ ท่าน
อยู่ในวอร์ดของท่านในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์
กำลังจัดห้องนมัสการให้เป็นระเบียบ ท่าน
ใช้เวลาชั่วโมงเศษ

ท่านยืนเครื่องช่วยเดินขณะไปตามช่อง
ทางเดิน จากนั้นก็ยื่นที่ม้านั่งขณะขยับจาก
แถวหนึ่งไปอีกแถวหนึ่งเพื่อหยิบเศษกระดาษ
จัดเรียงหนังสือเพลงสวด และเก็บซีเรียล
หรือเศษขนมปังที่ตกบนพรม นั่นเป็นงาน
ที่ท่านทำทุกวันอาทิตย์แทบไม่มีวันตั้งแต่
ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นมัคทายกในปี 1934

เตรียมนมัสการ

“พ่อทำแบบนี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าพ่อรัก
พระเจ้า” ท่านกล่าว “การมีห้องนมัสการที่
สะอาดช่วยเรานนมัสการพระองค์”

ในฐานะมัคทายก พอล โรมนีย์เรียนรู้ว่า
หน้าที่ของท่านรวมถึงการดูแลความต้องการ
ฝ่ายโลกของวอร์ดด้วย “พ่อคิดถึงวิธีหนึ่ง
จะทำเช่นนั้น นั่นคือ จัดให้เป็นระเบียบหลัง
เลิกประชุม” ท่านกล่าว “พ่อจึงเริ่มทำ และ
ทำมานับแต่นั้น” นั่นไม่ได้เป็นงานมอบ
หมายหรือการเรียกอย่างเป็นทางการ

*พอล โรมนีย์แสดงความรักที่มีต่อพระเจ้า
โดยจัดห้องนมัสการให้เป็นระเบียบ*

สำหรับคนที่อดทนด้วยดี ศรัทธาย่อมลึกซึ้งขึ้นตาม

กาลเวลา

ถึงแม้บางครั้งท่านจะมาช่วยคนที่ได้รับมอบหมายให้ทำความสะดวกอาคารประชุม วันเสาร์ บางครั้งลูกๆ ก็ช่วยท่าน หลายปีก่อนเมื่อท่านอยู่ในฝ่ายอธิการ ท่านกระตุ้นมัคนายกให้มีส่วนร่วม

แต่เวลาส่วนใหญ่ท่านจะระจอนกว่าการประชุมสุดท้ายของวันนั้นสิ้นสุด จากนั้นท่านจะอุทิศส่วนเล็กๆ น้อยๆ ของท่านเพื่อดูแลรักษาบ้านแห่งระเบียบโดยไม่ป่าวประกาศ ท่านทำเช่นนี้อย่างซื่อสัตย์ทุกวันอาทิตย์

แบบอย่างของคุณพ่อแสดงให้เห็นว่าไม่ว่าสถานการณ์ของเราเป็นเช่นไร เราหาวิธีรับใช้ให้เสมอ นั่นสอนผมเกี่ยวกับความคารวะและการเตรียมมัสการ นั่นช่วยให้ผมเห็นว่ามิมีมากมายที่เรารู้อาจได้จากคนเหล่านั้นผู้เดินทางผ่านชีวิตนี้ล่วงหน้าไปก่อนเรา

เปลี่ยนบทบาท

ผมเรียนรู้บทเรียนคล้ายกันจากเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียง ลาร์รี่ มอร์แกนวัย 97 ปี กับเอลิซาเบธภรรยาวัย 94 ปีทำหน้าที่ตามบทบาทในชีวิตจนประสบความสำเร็จด้วยกันฉันสามีภรรยา บิดาและมารดา และคู่ผู้สอนศาสนาอาวุโสในฮอลแลนด์ เมื่อลาร์รี่อายุ 72 ปี เขาได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาใน

ฝ่ายอธิการ ตอนนั้นแถวบ้านเรามีหญิงม่าย 79 คน และลาร์รี่กับเอลิซาเบธไปเยี่ยมทุกคนตามงานมอบหมายจากอธิการ

เป็นเวลา 40 กว่าปี ในวันอาทิตย์อดอาหาร ลูกๆ ของลาร์รี่กับเอลิซาเบธ และตอนเย็นเพื่อสิ้นสุดการอดอาหารของพวกเขา “เราต้องการให้ครอบครัวเรามีความสุขกับการอยู่ด้วยกัน และทุกคนชอบกิน” เขากล่าว “เราเก็บข้าวสาลีไว้เยอะมาก เราไม่แป้งแล้วทำวอฟเฟิล จากนั้นก็จะกินจนกว่าทุกคนอิ่ม” อาหารง่ายๆ ที่รับประทานร่วมกันบ่มเพาะความรู้สึกอันยั่งยืนของการอยู่กันพร้อมหน้าเป็นครอบครัว

ปัจจุบันลูกและหลานเป็นคนทำอาหาร เอลิซาเบธเป็นโรคสมองเสื่อมแต่รู้ว่าครอบครัวอยู่ใกล้ เธอกล่าวกับทุกคนที่นั่นซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “ฉันรักคุณ” เมื่อรับประทานอาหารเสร็จ

และทุกคนไปหมดแล้ว เธอชอบฟังลาร์รี่อ่านพระคัมภีร์และบทความในนิตยสารศาสนจักร

และเธอเกิดความมั่นใจเพียงแค่ว่าเขาอยู่ที่นี่

ราวสองปีก่อน ลาร์รี่หกล้มและส่งผลเสียต่อกระดูกสันหลัง ด้วยเหตุนี้เขาจึงเดินไม่ได้อีก “ผมไม่เสียเวลาถามว่า ‘ทำไมต้องเป็นผม?’” เขากล่าว “ผมได้รับพรฐานะปุโรหิต พรนั้นบอกว่าจะเดินไม่ได้ถึงแม้จะเดินไม่ได้ในชีวิตนี้ เพราะการชดใช้และ

ลาร์รี่กับเอลิซาเบธ มอร์แกนแสดงถึงความไว้วางใจกันตลอดเวลา

การฟื้นคืนพระชนม์ ผมรู้ว่านั่นจะเกิดขึ้น ผมเรียนรู้ว่าพระบิดาในสวรรค์ทรงดูแล เมื่อใดที่เรายอมรับพระประสงค์ของพระองค์ เมื่อนั้นเราจะสามารถพึ่งความช่วยเหลือของพระองค์ได้”

มุมมองไกลขึ้น

ผมพบเมอร์เล คริสเตนเซ็นครั้งแรกที่บ้านพักสำหรับผู้ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ในบริคัมซิดี ยูทาห์ คุณยายของเพื่อนคนหนึ่ง ของครอบครัวเราจะฉลองวันเกิดปีที่ 101 ของเธอ ในห้องของเมอร์เลเธอนั่งท่ามกลาง

หนังสือที่ระลึกและภาพถ่าย รูปถ่ายสองรูปที่เธอเอาให้ดูทำให้ผมประทับใจเป็นอย่างยิ่ง

รูปแรกถ่ายเมื่อหลายปีก่อน เป็นรูปนักเรียนเซมินารีกลุ่มหนึ่ง มีลูกสาวของเมอร์เลรวมอยู่ในนั้น “พวกเขาอยู่แถวหน้ากับครูของพวกเขา บอยด์ เค. แพคเกอร์” เมอร์เลกล่าว “ท่านดูหนุ่มมาก แต่เป็นครูที่ดี” ปัจจุบันท่านเป็นประธานโคออร์ดิเนต-สาวกสิบสอง

เมื่อเมอร์เลอายุยังน้อย เธอป่วยเป็นโปลิโอ “เด็กสาววัยรุ่นรับมือกับเรื่องนี้ไม่ถนัดนัก” เธอกล่าว “ศรัทธาของยายต้องเติบโต จึงจะรับมือไหว แต่พระเจ้าทรงช่วยยายตอนนั้น และทรงกำลังช่วยตอนนี้ด้วย” คนที่ป่วยด้วยโรคโปลิโอเมื่ออายุยังน้อยมักต้องต่อสู้กับกลุ่มอาการหลังโปลิโอขณะพวกเขาแก่ตัว โดยต้องรับมือกับอาการคล้ายกับกล้ามเนื้อล้าและอ่อนแรง เมอร์เลเป็นแบบนั้น

เมื่อรู้สึกเหนื่อยเธอจะนึกถึงพระคัมภีร์ในแอดมา 7:11-12 ที่บอกว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “จะทรงรับความเจ็บปวดและความป่วยไข้

ของผู้คนของพระองค์ ... เพื่อพระองค์จะทรงรู้ ... ว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์พลาภาพของพวกเขาได้อย่างไร” เธอกล่าวต่อจากนั้นว่า “คุณวางใจว่าพระเจ้าทรงรู้ว่าคุณกำลังประสบอะไร รับมือไปวันต่อวัน สวดอ้อนวอน ไปโบสถ์ และเมตตาคนอื่น ๆ สิ่งเล็กๆ น้อยๆ นั่นเองที่ช่วยให้คุณผ่านพ้น”

รูปที่สองที่เมอร์เลเอาให้ผมดูอยู่ในสมุดภาพ—รูปลูกสาวสามคนในห้าคน ลูกทุกคนของเธอเป็นผู้หญิง และสามคนเป็นแฝดสามเกิดในปี 1936 แฝดสามคนแรกที่เกิดในบริคัมซิดี “สมัยนั้นไม่ค่อยมีแฝดสาม”

มรดกแห่งความหวัง

“ไม่ว่าท่านจะอยู่ตรงจุดใดของเส้นทางสู่การรับมรดก

ของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์ ท่านมีโอกาสดูให้คนมากมายเห็นหนทางไปสู่ความสุขที่ดีกว่า การที่ท่านเลือกจะทำหรือรักษาพันธสัญญากับพระเจ้าเป็นเจ้าหรือไม่นั้น ท่านกำลังเลือกที่จะทิ้งมรดกแห่งความหวังให้คนที่อาจทำตามแบบอย่างของท่านหรือไม่เช่นกัน”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “มรดกแห่งความหวังอันหาค่ามิได้,” *เสี้ยวสนา*, พ.ศ. 2014, 22.

เมอร์เล คริสเตนเซ็นชื่นชมยินดีในความหวังที่ว่าเธอจะได้เห็นคนที่เธอรักอีกครั้ง

เมอร์เลกล่าว การแพทย์ยังไม่ก้าวหน้า และ ลูกสาวสองคนของเธอเกิดมาพร้อมปัญหา หัวใจ ชารอนเสียชีวิตในปี 1958 ไดแอนเสียชีวิตในปี 1972 เจนิซไม่มีอาการของโรคหัวใจ แต่เสียชีวิตจากมะเร็งในปี 1992

“ยายรักลูกทุกคนรักสามีของพวกเขา หลานๆ และเหลนของยาย” เมอร์เลกล่าว แต่เธอคิดถึงเดอเวเรสามีผู้ตายจากไปแล้ว 26 ปี และเธอคิดถึงลูกแฝดสามของเธอซึ่งจะอายุครบ 79 เมษายนปีนี้

เธออ่านในแอลมาอีกครั้ง “และพระองค์จะทรงรับเอาความตาย, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สายรัดแห่งความตายที่ผูกมัดผู้คนของพระองค์หลุดออก” (แอลมา 7:12)

“ยายรู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเอาชนะความตาย” เมอร์เลกล่าว “เพราะเหตุนี้ยายจึงรู้ว่ายายจะได้พบสามีและลูกแฝดสาม และทุกคนในครอบครัวของยายอีกครั้ง” เธอกล่าวว่าความเชื่อมั่นเช่นนั้นแรงกล้าขึ้นทุกวัน

ชีวิตเตอร์คริสเตนเซ็นถึงแก่กรรมในเดือนกันยายน 2014 ไม่นานหลังจากเขียนบทความนี้

เดินด้วยกัน

อัลฟ์กับลูเซตต์ พาสเชราอับ จากไลซาน สวิตเซอร์แลนด์ชอบไปเดินเล่นด้วยกัน ที่แห่งหนึ่งที่พวกเขาชอบไปเดินเล่นคือตามฝั่งทะเลสาบเจนีวา ที่นั่นมีหอคอยแอลป์ตั้งตระหง่านเหนือทะเลสาบ สองปีก่อนระหว่างเดินเล่น สองสามีภรรยาพาสเชราอับใช้เย็นนั้นหวนระลึกถึงความหลัง

ลูเซตต์กับอัลฟ์ พาสเชราอับหวนระลึกถึงการใช้ชีวิตร่วมกันในศาสนจักร

“ผมค้นหาคำความจริงตั้งแต่สมัยเป็นวัยรุ่น” ตอนอายุ 14 ปีและเรียนหนังสือไม่จบ” อัลฟ์วัย 78 ปีกล่าว “ผมพูดกับตัวเองเสมอว่าถ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของอยู่จริง พระองค์ต้องมีศาสนาดำพยานกรรมที่มีชีวิตบนแผ่นดินโลก ผมหมกมุ่นกับความคิดนั้นตลอดเวลา”

ขณะที่อัลฟ์เริ่มเรียนหนังสือหลังจบมัธยมปลาย เพื่อนคนหนึ่งชวนเขาไปเรียนภาษาอังกฤษฟรีที่ผู้สอนศาสนาแอลดีเอสสอน ครั้งหนึ่งหลังจากชั้นเรียน ผู้สอนศาสนาชวนเขามาโบสถ์

“ครั้งแรกที่ผมเข้าร่วม บทเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์สอนว่าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นองค์สัตภาวะแยกกันสามพระองค์” อัลฟ์จำได้ “ครูบอกว่าเรารู้มากมายเกี่ยวกับพระเจ้าเพราะคำสอนของศาสนาดำพยานยุคปัจจุบัน โจเซฟ สมิธ และทุกวันนี้มีศาสนาดำพยานที่มีชีวิต ผมแปลกใจมาก พวกเขาพูดถึงที่อยู่ในใจผมมานาน” ไม่นานเขาก็เข้าร่วมศาสนจักร “และทุกวันนี้นับแต่นั้น ผมดีใจที่มีศาสนาดำพยานบนแผ่นดินโลก”

ลูเซตต์วัย 80 เป็นเด็กที่เติบโตสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 “ยายต้องไปทำงาน

เธอกล่าว “แต่ยายพบว่าศาสนจักรเปิดโอกาสให้เรียนรู้อะไรตลอดเวลา”

หลังจากรับใช้งานเผยแผ่เธอเริ่มออกเดทกับอัลฟ์ ทั้งสองแต่งงานในพระวิหาร เลี้ยงดูครอบครัว และหวนนึกถึงการเดินทางที่รวมถึงการเป็นประธานปฐมวัยวอร์ดนาน 14 ปีของลูเซตต์ และการอยู่ในสภาสูงสเตรคของอัลฟ์ 32 ปี การเดินทางไปพระวิหารเป็นประจำ การพูดคุยกับลูกหลาน และความสำนึกคุณต่อความจริงที่พวกเขาอนุมัติเมื่อยังเยาว์วัย

“เราได้รับพรให้เดินเคียงข้างกัน” ลูเซตต์กล่าว “และศรัทธาของเราเข้มแข็งขึ้นในแต่ละก้าว”

ผมเรียนรู้มากมายจากเพื่อนเหล่านี้ที่อายุมากกว่าผม ลาร์รี่กับเอลิซาเบธสอนผมให้รับบทบาทรการเปลี่ยนชีวิตด้วยความสว่างและความช่วยเหลือจากพระเจ้า เมอร์เลแสดงให้เห็นว่าศรัทธาในการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ไม่ต้องสร้างบนศรัทธาในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดวันนี้และครอบครัวพาสเชราอับชื่นชมยินดีในพระกิตติคุณทุกวัน ทั้งหมดนี้เป็นบทเรียนที่จะทำให้ผมเข้มแข็งขึ้นก่อนการเดินทางสิ้นสุด ■

แพทย์หรือผู้สอนศาสนา?

เมื่อผมเรียนจบมัธยมปลาย ผมรู้ว่าต้อง
บรออย่างน้อยสองปีก่อนรับใช้งานเผยแผ่
ผมตัดสินใจเริ่มเรียนมหาวิทยาลัย โดย
คำนวณว่าผมจะเรียนแพทย์จบได้ราวหก
ปีถ้าผมทุ่มเทเต็มที่ ผมวางแผนรับใช้งาน
เผยแผ่เต็มเวลาหลังจากนั้น

หลังจากเรียนจบแพทย์ตอนอายุ 24 ปี
ผมเริ่มเป็นแพทย์ฝึกหัดซึ่งเพิ่มโอกาสด้าน
อาชีพ ระหว่างนั้นเกิดภาวะที่ทำให้ผม
ตัดสินใจลำบากว่าจริงๆ แล้วผมควรรับใช้
งานเผยแผ่หรือควรทำงานต่อ พ่อแม่ พี่
ชาย (เพิ่งกลับจากงานเผยแผ่) อธิการของ
ผม และที่ปรึกษาในฝ่ายประธานคณะ
เผยแผ่ต่างแนะนำให้ผมรับใช้

ผมเชื่อว่าพวกเขาพูดถูก แต่ผมไม่
อยากเลื่อนเวลาประกอบอาชีพแพทย์ที่
มีอนาคตสดใส ผมสวดอ้อนวอนและอด
อาหารขอรอดใจ ผมค้นหาข้อมูลในปิตู
พรของผมด้วย ซึ่งแนะนำให้ผมรับใช้งาน
เผยแผ่เต็มเวลาและสัญญาพรจากการ
รับใช้

วันหนึ่งขณะกำลังนั่งรถประจำทางกลับ
บ้านหลังเลิกฝึกงาน ผมพบผู้ประกาศพร
สเทศโดยบังเอิญ เราลงรถป้ายเดียวกัน
และนำแปลกตรงที่เราเริ่มเดินทางไปทาง
เดียวกัน เขาจำได้ว่าผมเป็นสมาชิกของ
ศาสนจักร

ขณะเดินไปด้วยกัน เขาถามว่าผมมี
แผนจะทำอะไรกับชีวิต ผมอธิบายว่าผม
เป็นแพทย์และตัดสินใจไม่ถูกระหว่าง
อาชีพกับงานเผยแผ่ เขาบอกผมด้วยน้ำ
เสียงหนักแน่นให้รับใช้พระเจ้าโดยไปเป็น
ผู้สอนศาสนา โดยเพิ่มเติมว่าผมจะได้รับ

พรจากการรับใช้ สำหรับผมแล้ว คำตอบ
ของเขาดูเหมือนจะมาจากพระเจ้า

พระคัมภีร์ข้อต่อไปนี้นำมาในความคิด
ผมทันที “เจ้าจงแสวงหาอาณาจักรของ
พระผู้เป็นเจ้าและความชอบธรรมของ
พระองค์เสียก่อน, และสิ่งทั้งหมดนี้จะมี
เพิ่มเติมมาให้เจ้า” (3 นิไฟ 13:33)

ผมมั่นใจว่าพระเจ้าทรงตอบผม ผม
ตัดสินใจเลื่อนอาชีพออกไปโดยไม่ลังเล
อีก และรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา เพื่อน
ที่เป็นแพทย์ด้วยกันคิดว่าผมจะล้มการ

รักษาหลังจากห่างไปสองปี พวกเขาทำให้
ผมลำบากใจ แต่ผมตัดสินใจเด็ดขาดแล้ว
ผมตั้ง “ดร.” คำนำหน้าชื่อไว้เบื้องหลัง
ไปรับใช้สองปีในคณะเผยแผ่สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยคองโก คินชาซา

ห้าปีต่อมา ผมเขียนรายชื่อพรหลักๆ
ที่เป็นผลมาจากการรับใช้ พรสำคัญที่สุด
คือผมพบภรรยา—สมาชิกที่ซื่อสัตย์ของ
ศาสนจักรและปิตูสูงสุดของผม เรามีบุตร
ด้วยกันสองคน ครอบครัวเรารับการฝึก
ชีวิตนรันดร์ ในพระวิหารเราทำหน้าที่เป็น
ผู้รับศาสนพิธีแทนบรรพชนที่ล่วงลับไป
แล้วของเรา ผมมีอาชีพที่มั่นคง ส่งผลให้
ครอบครัวผมพึ่งพาตนเองได้ นี่เป็นเพียง
พรส่วนหนึ่งที่เรารับได้จากพระเจ้า

ผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ไม่ดริสเท็จ
และสุดท้ายแล้วพระองค์ทรงทำตามสัญญา
ทั้งหมดเมื่อเราวางใจพระองค์และ
รักษาพระบัญญัติของพระองค์ ■
มุคันดิลลา แตนนี่ คาลาลา, ไลบีเรีย

ทกคนแนะนำผมให้รับใช้
งานเผยแผ่ แต่ผมไม่อยากจะ
เลื่อนเวลาประกอบอาชีพ
แพทย์ที่มีอนาคตสดใส

ผมได้รู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ตอนเรียนมัธยมปลายปีแรกผมตั้งใจไว้ว่าจะอ่านพันธสัญญาใหม่ตั้งแต่ต้นจนจบ หลังเลิกเรียนและสุดสัปดาห์ ผมจะพลิกตัวขึ้นชั้นบนของบ้านและอ่านพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เกี่ยวกับปาฏิหาริย์และพระชนม์ชีพของพระองค์

ถึงแม้ความคิดในวัยเยาว์ของผมมักไม่เข้าใจภาษาของไบเบิล แต่ผมก็ได้รู้จักพระเยซูคริสต์ ผมเรียนรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าผู้ทรงส่งพระองค์มาชดใช้บาปของเรา ผมเรียนรู้ว่าพระองค์ทรงเดินกับ ทรงพูดกับ และทรงอวยพรคนธรรมดาสามัญที่อ่อนแอ—คนอย่างผม

บางครั้งผมสับสนขณะอ่านข้อความลับซับซ้อนในสารานุกรมของเปาโลและงานเขียนของยอห์นในหนังสือวิวรณ์ แต่ผมรู้สึกถึงความจริงของคำสอนเหล่านั้นเสมอ ผมพบว่า การอ่านพระคัมภีร์ช่วยให้ผมผ่านวันยากๆ ที่โรงเรียนและให้แนวทางในการตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ

หลายปีต่อมา ขณะเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา ผมพบตนเองกำลังสงสัยเหตุจูงใจให้ผมรับใช้ ผมรู้สึกว่ามีอะไรพิเศษเกี่ยวกับประจักษ์พยานของผมหรือตัวผม ผมสงสัยว่าผมกำลังเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาเพราะภาวะผูกพันต่อพ่อแม่และผู้นำที่ได้ทำงานหนักเพื่อสอนพระกิตติคุณผมหรือไม่ ผมคิดกระทั่งว่าถ้าผมไม่รับใช้ อาจดีที่สุดสำหรับพระเจ้ามากกว่า

วันหนึ่งขณะกำลังอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ถ้อยคำของอบินาไดสัมผัสใจผม

“พระองค์จะทรงถูกพาไป, ถูกตรึงกางเขน, และถูกประหาร....

“และดังนั้นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาด, โดยทรงมีชัยชนะเหนือความตาย...”

“และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน *ใครเล่าจะประกาศเกี่ยวกับลูกหลานของพระองค์?*” (โมไซยาห์ 15:7-8, 10; เน้นตัวเอน)

ผมอ่านบรรทัดสุดท้ายซ้ำหลายรอบ พลางสงสัยว่าเคยเป็นแบบนี้มาก่อนด้วย หรือ การอ่านพันธสัญญาใหม่ทำให้ผมรู้จักพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและคนรุ่นที่เคยเดินกับพระองค์ แต่คนรุ่นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไม่สามารถมาเยือนคนในปัจจุบันเพื่อสอนให้รู้ความรักของพระองค์ การชดใช้ของพระองค์ และศาสนจักรของพระองค์ ด้วย

ขณะเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา ผมกำลังสงสัยเหตุจูงใจให้ผมรับใช้

เหตุนี้ผมจะหาเหตุ *ไม่* แบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระองค์ได้อย่างไร

พระเจ้าทรงต้องการให้ผมแบ่งปันข่าวประเสริฐของพระกิตติคุณที่ผมได้รับแล้ว ผมรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง และผมต้องการแบ่งปันความจริงที่ผมเรียนรู้ขณะอ่านพระคัมภีร์

ผมไปเป็นผู้สอนศาสนาหลังจากประสบการณ์นี้ไม่นาน เวลานั้นผมสามารถบอกได้ว่าความปรารถนาจะรับใช้เกิดจากการที่ผมได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดขณะอ่านพระคัมภีร์สมัยเป็นนักเรียน ■

ไบรอัน น็อกซ์, แอริโซนา, สหรัฐอเมริกา

นี่ เวสรับพระกิตติคุณที่ฟื้นฟู
อย่างง่ายตาย แต่เมื่อเรา
เชื่อเชิญเธอให้รับบัพติศมา
เธอกลับลังเล

ดิฉันขอบคุณเท้าของคุณ

เมื่อมีอะไรน่าสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับเท้า
ของผม ผมจึงสับสนเล็กน้อยเมื่อนี้เวส
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ในโบสถ์เรียบบอกว่า
เธอขอบคุณเท้าของผม

“ดิฉันขอบคุณเท้าของคุณมาก” เธอจะ
บอกผมในช่วงหลายสัปดาห์หลังจากเธอ
รับบัพติศมา

นี่เวสรับพระกิตติคุณที่ฟื้นฟูอย่างง่าย
ตาย แต่เมื่อเราเชื่อเชิญเธอให้รับบัพติศมา
เธอกลับลังเล

เธออธิบายว่าเธอมีอาการเจ็บปวดที่
ผิวหนัง เมื่อผิวสัมผัสกับน้ำเย็น เธอจะรู้สึก
เหมือนเข็มหลายพันเล่มแทงรูขุมขน
อาการดังกล่าวส่งผลให้เธอทำภารกิจ
ทั่วไปไม่ได้ เช่น ล้างผักหรือซักเสื้อผ้า
ด้วยมือ

เธออธิบายว่าสามารถทำให้อ่างบัพ-
ติศมาร้อนได้ และเรารับรองว่าเธอจะ
ได้รับบัพติศมาในน้ำอุ่น สีหน้าเธอแจ่มขึ้น
ขึ้น และเธอเลือกรับบัพติศมาในวันคริสต์-
มาส ผมกับคู่ออกประธานสาขาเกี่ยวกับ

สภาพผิวหนังของเธอ และเขาบอกว่า
ทำให้อ่างร้อนทันทีสำหรับบัพติศมาตอน
บ่าย

แต่เมื่อเรามาดังโบสถ์ อ่างเพิ่งเติมน้ำ
เย็นจัด! ประธานสาขาที่กระวนกระวายใจ
อธิบายว่าเพราะการสื่อสารผิดพลาดน้ำ
จึงยังไม่พร้อม ต้องรออีกพักใหญ่

ผมกับคู่อธิบายว่านี่เวสต้องการรับบัพติศมา
วันนั้น และเราเชื่อว่าพระเจ้าทรงปรารภ
เช่นเดียวกัน เราพบห้องว่างและสวดอ้อน-
วอนขอให้ พระองค์ทรงช่วยให้นีเวสได้
รับบัพติศมา เรารู้สึกสบายใจหลังจาก
สวดอ้อนวอนและตัดสินใจดำเนินพิธี คน
ที่พูดก่อนบัพ-ติศมาสอนดีมาก แต่ผมรู้สึก
กังวลใจทันทีเมื่อได้ยินว่า “ตอนนี้เฮลเด
อร์เนลสันจะให้บัพติศมาซิสเตอร์นี้เวส”

ผมพยายามปกปิดความไม่สบายใจ
ขณะก้าวลงไปใต้น้ำเย็นจัดอย่างระมัด-
ระวัง นี่เวสจับมือผมและหย่อนเท้าลงใน
น้ำ ผมเตรียมตั้งรับเต็มที่ แต่นีเวสไม่หวัด
ร้องหรือแสดงสีหน้าเจ็บปวดแต่อย่างใด

เธอก้าวลงบันไดอย่างสงบและยิ้มให้ผม
หลังจากคำสวดอ้อนวอนบัพติศมา เธอ
เอนหลังลงไปใต้น้ำเย็น เมื่อผมพยุงเธอขึ้น
เธอฉีกยิ้ม ผมเต็มตื่นด้วยความสำนึกคุณ
สำหรับผม บัพติศมาของเธอคือปาฏิหาริย์
ครั้งสุดท้ายที่ผมเห็นนี่เวสเธอพูดบาง
อย่างที่ทำให้ผมหายสับสนเกี่ยวกับความ
สนใจในเท้าของผม เธอบอกว่า “ดิฉัน
ขอบคุณเท้าของคุณมาก ซึ่งเดินมาถึง
ประตูบ้านของดิฉันและนำความจริงมาให้”

ผมนึกถึงนี่เวส ศรัทธาที่เรียบง่าย และ
ความสำนึกคุณของเธอทุกครั้งที่ได้ยิน
ถ้อยคำเหล่านี้ของอิสยาห์ “เท้าของผู้นำ
ข่าวซึ่งอยู่บนภูเขานั้นช่างงดงามจริง คือ
ผู้นำข่าวที่ประกาศสันติภาพ และผู้ที่นำ
ข่าวอันน่ายินดี ทั้งเท้าของผู้ประกาศความ
รอด และผู้กล่าวกับศิโยนว่า ‘พระเจ้าของ
ท่านทรงครอบครอง’ (อิสยาห์ 52:7; ดู
โมไซยาห์ 12:21 ด้วย) ■

นิโคลัส เนลสัน, เท็กซัส, สหรัฐอเมริกา

รอยเท้าของความซื่อสัตย์

มีอยู่ช่วงหนึ่งผมอยากถ่ายรูปเทมเปิลสแควร์ในซอลท์เลคซิตี—รวมทั้งสระน้ำน้ำพุ และทางเดิน—ปกคลุมด้วยหิมะตกใหม่ไม่มีรอยเท้า เพื่อให้ได้ภาพหิมะตกใหม่ที่ไม่มีรอยเท้าผมรู้ว่าผมต้องมาถึงเทมเปิลสแควร์แต่เช้ามีดหลังเกิดพายุหิมะตอนกลางคืน

คำวันหนึ่งหลังจากมีพยากรณ์อากาศว่าหิมะจะตกทั้งคืน ผมจึงเตรียมตัว เพราะคนดูแลบริเวณรอบเทมเปิลสแควร์เริ่มกวาดหิมะตามทางเดินตอนตีห้า ผมจึงตั้งนาฬิกาปลุกตอนตีสามและจัดเตรียมอุปกรณ์ถ่ายรูปให้เรียบร้อย

เช้าวันถัดมาผมขับรถไปตามถนนที่ยังไม่ได้กวาดหิมะออกและมาถึงเทมเปิลสแควร์ตอนตีสี่สิบห้าหิมะยังคงตกอยู่จากนั้นก็ขับรถรอบสแควร์พลาชมองหาที่จอดรถเพื่อจะเข้าไปถ่ายรูปได้สะดวก

ตอนวนรอบเทมเปิลสแควร์รอบแรกผมสังเกตเห็นทางเดินเข้าพระวิหารซอลท์เลคปกคลุมไปด้วยหิมะตกใหม่—ไม่มีรอยเท้า! ผมรู้ว่าผมจะได้ภาพที่สมบูรณ์แบบ ผมขับรถวนอีกรอบด้วยความตื่นเต้นเพื่อหาที่จอดรถ

ขณะขับไปทางตะวันออกบนถนนนอร์ธเทมเปิล ผมคิดว่าจะพบจุดใกล้ทางเดินที่เห็น แต่กว่าจะรู้ตัวผมก็ขับเลยจุดจอดรถไปแล้วและอยู่ใกล้ทางเดินเข้าพระวิหารอีกครั้ง ขณะนั่งรอรถติดไฟแดง ผมมองไปทางขวาดูหิมะตกใหม่ที่ยังไม่ถูกรบกวน

เมื่อมองไปทางซ้ายจนถึงศูนย์การประมุขใหญ่ ผมสังเกตเห็นหญิงสูงอายุคนหนึ่งสวมชุดวันอาทิตย์ เธอเดินก้มหน้าท่ามกลางหิมะที่กำลังตกขณะป้ายหน้าไปพระวิหาร

“ไอ้ไม่นะ” ผมคิด “ผมคงไม่ได้รูปที่สมบูรณ์แบบแน่เลย!”

ขณะผู้หญิงคนนั้นเดินตัดหน้าผมไปผมเหลือवलกลับไปมองทางเดินที่อีกไม่นานจะถูกย่ำและเห็นผู้หญิงอีกคนเดินไปทางนั้นแล้วและกำลังเดินเลี้ยวเข้าไปในพระวิหาร ผมกลับไปมองผู้หญิงคนแรกที่กำลังเดินไปตามทางเดิน หิมะจับเป็นก้อนรอบรองเท้าและข้อเท้าของเธอขณะ

เธอเดินตามรอยเท้าก่อนหน้าได้อย่างช้าๆ แต่มั่นคงไปตามทางเดิน ผ่านประตูและเข้าไปในพระวิหาร

ขณะที่รถจอดที่เห็น ผมดูนาฬิกาที่รถ ตอนนั้นตีสี่สิบนาที ความซื่อสัตย์ของสตรีสองท่านนี้ระหว่างทางไปปฏิบัติหน้าที่ที่กำหนดทำให้ผมอ่อนน้อมถ่อมตนขณะนั่งอยู่ในรถที่อุ่นสบายและมองดูรอยเท้าในหิมะที่เพิ่งตกใหม่

ผมขับวนอีกรอบ จอดรถ หยิบกล้องถ่ายรูป และถ่ายรูปรอยเท้าในหิมะ—รูปดีกว่ารูปที่ผมตั้งใจจะถ่ายไว้มาก ■

แรนดอล์ฟ แซงคูลา, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

เพื่อให้ได้รูปหิมะตกใหม่
6 ไม่มีรอยเท้า ผมรู้ว่าผมต้อง
มาถึงเทมเปิลสแควร์แต่เช้ามีด

ได้รับพร

จากวันสะบาโต

โดย เอ็มมาลีน อาร์. วิลสัน

การรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์กลายเป็นเรื่องท้าทายสำหรับแอนนาเบลล์ ฮายแอตต์เมื่อเธอได้รับว่าจ้างให้ฝึกงานกับบริษัทสวนสนุกแห่งหนึ่ง แอนนาเบลล์เติบโตในเท็กซัส สหรัฐอเมริกา ได้รับการสอนให้นมัสการพักผ่อน และรับใช้คนอื่นๆ ในวันสะบาโต แต่เมื่อเธอย้ายไปฟลอริดาเพื่อเริ่มฝึกงาน เธอต้องทำงานวันอาทิตย์

เธออธิบายว่า “ตอนแรกดิฉันไปทำงานตามหน้าที่ ทำแบบที่ทุกคนทำ หลังจากนั้นสองสามสัปดาห์ ดิฉันเริ่มสังเกตเห็นรู้สึกเศร้ามากกว่าระหว่างสัปดาห์หากไม่ได้รับศีลระลึกหรือฟังคำพูดจรรโลงใจที่ดิฉันต้องการมากกว่าแต่ก่อน”

วันหนึ่งเธอสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือและรวบรวมความกล้าไปพูดกับหัวหน้างานของเธอว่าเธอประสงค์จะไป

ท้ายที่สุดแล้วการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์เป็นเรื่องของการเชื่อฟังเจตคติ และการเลือก

โบสถ์และไม่ทำงานวันอาทิตย์ หัวหน้างานไม่เข้าใจว่าเหตุใดจึงสำคัญต่อเธอถึงเพียงนั้น แต่แอนนาเบลล์ยืนยันกรานทุกครั้งที่เราเห็นผู้จัดการหรือหัวหน้าฝ่ายจัดตารางการทำงาน เธอจะบอกว่าเธอจำเป็นต้องหยุดวันอาทิตย์และยินดีทำงานหนักเป็นพิเศษในวันอื่นเพื่อให้ได้หยุดวันอาทิตย์

“ในที่สุด ปาฏิหาริย์ก็เกิดขึ้น!” เธอ

กล่าว “วันหยุดงานของดิฉันกลายเป็นวันเสาร์และวันอาทิตย์ ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนกับเด็กฝึกงานตามฤดูกาลที่มาฝึกงานไม่ถึงหนึ่งเดือน” ปกติแล้วสิทธิพิเศษของการหยุดวันเสาร์อาทิตย์จะสงวนไว้สำหรับผู้มีตำแหน่งอาวุโส”

เธอเป็นพยานถึงพรดังนี้ “การที่ดิฉันสามารถนำเสนอแสงสว่างของการไปโบสถ์กลับเข้ามาในชีวิตทำให้ดิฉันเห็นและรู้สึกถึงความแตกต่างชัดเจน เมื่อผู้ร่วมงานถามว่าทำไมดิฉันไปโบสถ์หรือทำไมจึงสำคัญขนาดนั้น ดิฉันจะบอกพวกเขาให้ไปกับดิฉัน ดิฉันเริ่มพาผู้ร่วมงานบางคนไปโบสถ์ ดิฉันรู้โดยไม่สงสัยว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มีค่าควรแก่การสนับสนุน การถือปฏิบัติวันสะบาโตจำเป็นต่อการมีพระวิญญาณในชีวิตคุณและทำให้คุณเป็นคนดีขึ้น”

แอนนาเบลล์ได้รับพรเช่นคนหนุ่มสาว

มากมายขณะที่เธอยังคงตั้งใจรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ ถึงแม้การต้านแรงกดดันให้ทำงานหรือเข้าร่วมกิจกรรมที่ปกติเราจะทำในระหว่างสัปดาห์จะเป็นเรื่องทำลาย แต่ท้ายที่สุดแล้วการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์เป็นเรื่องของการเชื่อฟัง เจตคติ และการเลือก พรมากมายจะเกิดขึ้น หญิงสาวสามคนนี้แบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเธอว่าพระเจ้าทรงช่วยลูกๆ พระองค์รักษาวันของพระองค์ให้ศักดิ์สิทธิ์

พระเจ้าทรงจัดหาวิถี

เมื่อแคทริน ชูลซ์จากเยอรมนีไปเรียนวิทยาลัยไกลบ้าน เธอได้รับการทดสอบทันทีในเรื่องที่เธอตั้งใจจะรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ “คุณพ่อคุณแม่เคยสอนดิฉันกับพี่ๆ นื่องๆ เรื่องความสำคัญของการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์” เธอกล่าว “สำหรับพวกเราแล้ว นั่นหมายถึงการไม่ทำงาน ไม่ซื้อของ หรือเล่นกีฬาในวันอาทิตย์ ดิฉันจำได้ว่าไม่มีข้อยกเว้นใดๆ

“วิทยาลัยของดิฉันกำหนดให้เข้าร่วมสัมมนาที่มักจัดในวันสุดสัปดาห์เต็มวัน—ทั้งวันเสาร์และวันอาทิตย์ ดิฉันลำบากใจมาก—ถ้าไม่เข้าร่วม ดิฉันจะเรียนไม่จบ ขณะเดียวกันดิฉันต้องการรักษาพระ-

บัญญัติทุกข้อของพระเจ้าด้วย ขณะศึกษาสถานการณ์นี้ ดิฉันตระหนักว่านี่ไม่ใช่ปัญหาที่ดิฉันจะแก้ไขด้วยตนเองได้ ดิฉันวิงวอนพระเจ้าและทูลขอให้พระองค์ทรงแสดงให้ดิฉันเห็นหนทางที่จะเชื่อฟังและเรียนจบ ดิฉันรู้สึกสงบในใจหลังจากสวดอ้อนวอน

“เมื่อใกล้ถึงวันสัมมนา ดิฉันรู้สึกหวั่นใจ แต่ก็ยังเชื่อมั่นว่าพระองค์จะทรงเตรียมทาง วันหนึ่งดิฉันยื่นคู่มือที่แจ้งหมายกำหนดการสัมมนา ส่วนใหญ่จะจัดช่วงวันสุดสัปดาห์ แต่มีหัวข้อหนึ่งกำหนดจัดตลอดสามวัน ไม่รวมวันอาทิตย์ ดิฉันตระหนักว่าพระเจ้าทรงกำลังช่วยดิฉันรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ ไม่เคยมีการสัมมนาในวันที่ไม่ใช่วันอาทิตย์มาก่อน และไม่เคยมีอีกเลย แต่ปีที่ดิฉันจำเป็นต้องเข้าร่วมการสัมมนา พระเจ้าทรงทำให้ดิฉันเข้าร่วมได้ ดิฉันสำนึกคุณอย่างยิ่งที่พระเจ้าทรงจัดหาวิถีเพื่อช่วยดิฉันรักษาพระบัญญัติของพระองค์”

เตรียมมัสการในวันอาทิตย์

แคเธอรีน วิลคินสันจากยูทาห์มักอยู่นอกบ้านจนดึกดื่นในคืนวันเสาร์ เธอพูดถึงวันสุดสัปดาห์วันหนึ่งว่า “ดิฉันกับเพื่อนๆ ออกไปกินอาหารเย็น ดูหนัง และ

อยู่คุยกันจนถึงเช้า น่าจะเลยตีสองแล้ว ตอนดิฉันเข้านอน

“ตอนเช้าวันอาทิตย์ ดิฉันคล้ำปะปะในความมืดเพื่อเปิดนาฬิกาปลุกตอนเจ็ดโมงครึ่ง แต่เพราะโบสถ์ยังไม่เริ่มจนกว่าจะถึงแปดโมงครึ่ง ความงัวเงียจึงเป็นเหตุให้ดิฉันตั้งนาฬิกาปลุกใหม่เป็นแปดโมง จนในที่สุดเมื่อตื่นนอน ดิฉันต้องรีบเตรียมตัวไปให้ทันเวลา ดิฉันอาบน้ำ สองนาทีก่อนกินอาหารเช้า แล้วรีบออกจากบ้าน

“โบสถ์เหมือนจะนาน ดิฉันถ่างตาแทบไม่ไหวระหว่างการประชุม ดิฉันดูนาฬิกาคอยนับนาที่ถอยหลังจนกว่าจะกลับไปจับที่บ้าน อารามรีบกว่าจะรู้ตัวว่าลืมทั้งพระคัมภีร์และคู่มือที่ตอนโรงเรียนวันอาทิตย์เริ่ม”

ในที่สุดแคเธอรีนก็ตัดสินใจว่าเธอต้องเปลี่ยนเพื่อให้เธอมีความสุขกับวันสะบาโตและรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์ “ดิฉันคิดทบทวนวันสะบาโตของตน” เธอกล่าว “ดิฉันตื่นสายมาก เร่งรีบไปโบสถ์ทั้งที่พร้อมเพียงครึ่งๆ กลางๆ อดทนกับการประชุมสามชั่วโมง (ไม่มีเจตคติที่ดี) และกลับบ้านนอน นั่นไม่ใช่ครั้งแรกที่วันอาทิตย์ของดิฉันเป็นแบบนั้น ดิฉันรู้ตัวว่ากำลังทำให้ตนเองสูญเสียพรครบถ้วนของการนมัสการ

ระลึกถึงพระคริสต์ในวันสะบาโต

“วันอาทิตย์เป็นวันที่ต้องชะลอ หยุดพัก และระลึกถึง เราเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร โค้รครวญพร ความเข้มแข็ง และข้อบกพร่องของเรา แสวงหาการให้อภัย รับส่วนศีลระลึก

และไตร่ตรองความทุกข์เขวทนาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อเรา เราพยายามไม่เขวตามสิ่งใดๆ ที่โลกขัดขวางไม่ให้เรานมัสการพระองค์...กิจกรรมใดก็ตามที่เรามีส่วนร่วมในวันสะบาโตควรสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการระลึกถึงพระคริสต์ หากสิ่งใดที่เรากำลังทำใน

วันสะบาโตนำเราออกห่างจากการระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และการปฏิบัติศาสนกิจในวันสะบาโตเฉกเช่นพระองค์จะทรงปฏิบัติ เมื่อนั้นเราควรพิจารณาสิ่งที่เราทำอีกครั้ง...

“จงใช้เวลาส่วนหนึ่งวันนี้อย่างรอบคอบเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านจะทำได้เพื่อให้วันสะบาโตเป็นวันศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์อย่างแท้จริงในชีวิตท่าน จากนั้นให้ดำเนินการตามแผนของท่าน”

แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ, “ข้าพเจ้าระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา,” *เสียดินนา*, ม.ค. 2014, 56.

ในวันสะบาโต โดยเฉพาะอย่างยิ่งศีลระลึก และสิ่งที่ศีลระลึกมีให้

“การถือปฏิบัติวันสะบาโตเป็นมากกว่าการเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร หมายถึงการอยู่ที่นั่นทั้งจิตใจและวิญญาณ ดิฉันต้องการทำเช่นนั้น ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895-1985) สอนว่า ‘สะบาโตเรียกร้องความคิดและการกระทำที่สร้างสรรค์ และหากคนๆ หนึ่งเพียงแค่ว่าปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยไม่ทำอะไรเลยในวันสะบาโต เขากำลังทำลายวันสะบาโต

เพื่อถือปฏิบัติวันดังกล่าว เขาจะต้องคุกเข่าสวดอ้อนวอน เตรียมบทเรียน ศึกษาพระกิตติคุณ ฟินิจไตร์ตรอง ไปเยี่ยมคนเจ็บป่วยและคนทุกข์ยากเดือดร้อน นอนหลับ อ่านหนังสือที่ดี และเข้าร่วมการประชุมทั้งหมดของวันนั้นซึ่งคาดหวังให้เขาเข้าร่วม’ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 96–97) เมื่อดิฉันเริ่มเปลี่ยนและให้เกียรติวันศักดิ์สิทธิ์นี้ ดิฉันรู้สึกได้รับพรมากขึ้นในชีวิต” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับการถือปฏิบัติวันสะบาโตให้ได้ผล

- ไปโบสถ์เพื่อนมัสการพระเจ้า ต่อพันธสัญญา เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ตนเองและคนอื่นๆ ในวอร์ดหรือสาขาของท่าน
- ทำให้การศึกษาพระคัมภีร์มีความสำคัญเป็นอันดับแรก โดย “ดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์” (2 ทิโมธี 31:20)
- ทำบางสิ่งบางอย่างสำหรับการเรียกของท่านถึงแม้ท่านเป็น “เพียง” คนเล่นเปียโนสำรอง ท่านยังคงฝึกเล่นได้
- ปฏิบัติศาสนกิจต่อคนๆ หนึ่งผ่านการสอนประจำบ้าน หรือการเยี่ยมสอน หากท่านยังไม่มียานมอบหมาย จงสวดอ้อนวอนแล้วเลือกคนที่สามารถใช้เจตนาธรรมของท่านให้เป็นประโยชน์และยื่นมือช่วยเหลือ
- ใช้เวลาสื่อสารกับครอบครัว และทำกิจกรรมที่ดึงามและส่งเสริมความเคารวะด้วยกัน
- พิจารณา *เหตุผล* ของสิ่งที่ท่านทำอยู่: สิ่งนั้นช่วยให้ท่านรับใช้พระเจ้าและทำงานของพระองค์หรือไม่ สิ่งนั้นทำให้ครอบครัวหรือวอร์ดของท่านเป็นหนึ่งในเดียวกันหรือไม่
- สวดอ้อนวอนขอการนำทางให้รู้ว่าท่านจะถวายเกียรติพระเจ้าในวันของพระองค์ได้อย่างไร

ไม้พายที่แข็งแกร่ง
ประจักษ์พยานที่เข้มแข็งใน

เฟรนช์โปลินีเซีย

โดย มินดี แอนน์ สปีวิทท์
นิตยสารศาสนจักร

กลางมหาสมุทรแปซิฟิกมีเกาะ 118 เกาะเกิดจากภูเขาไฟใต้ดิน หรือแนวปะการังรูปวงแหวน เกาะเหล่านี้เต็มไปด้วยต้นปาล์ม ไข่มุกดำ และดอกเทียนรา เป็นบ้านของชาวตาฮีตีราว 275,000 คน (ชื่อที่ใช้เรียกพลเมืองของเฟรนช์โปลินีเซีย)

เจอร์รี่ สตูตี ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสวัย 29 ปี เป็นหนึ่งในนั้น เขาชื่นชอบกีฬาประจำชาติที่เรียกว่า *va'a* หรือการพายเรือแคนูที่มีหูกรรเชียงเรือยื่นออกนอกเรือ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของชีวิตเขามาตั้งแต่อายุ 16 ปี ห้าปีหลังจากเริ่มแข่ง เขาพบเลย์ดรีนี่—ฝีพายระดับแชมป์และสมาชิกของศาสนจักร เพราะแบบอย่างของเธอ เจอร์รี่จึงรับบัพติศมาและรับใช้งานเผยแผ่ในนิวแคลิโดเนียส่วนเลย์ดรีนี่รับใช้ในตาฮีตี ทั้งสองแต่งงานกันหลังจากเจอร์รี่กลับบ้านได้หกสัปดาห์

แม้จะล่องมาหลายปีและมีบุตรชายหนึ่งคน ปัจจุบันเจอร์รี่ยังคงเข้าร่วมการแข่งขัน *va'a*—แต่เขาเลี้ยงดูครอบครัวด้วยการทำไม้พายสำหรับหูกรรเชียง *va'a* “ธุรกิจของผมอยู่ติดบ้านผม” เขาอธิบาย

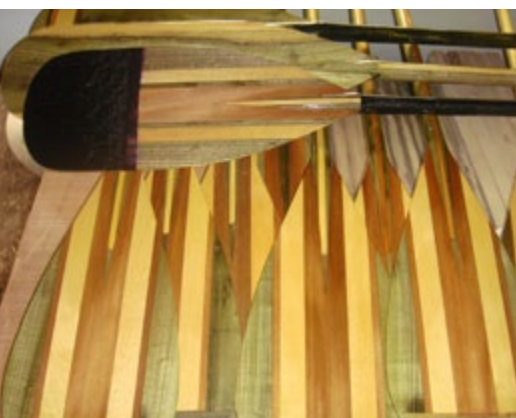
“ผมออกไปหาไม้มาตัดเป็นชิ้นๆ แล้วตากแดดให้เป็นไม้พาย” ฟังดูง่าย แต่ไม้พายสวยๆ แต่ละอันเหล่านี้ใช้เวลาทำห้าวันเต็ม และเนื่องจากมีฝีพายประมาณ 20,000 คนบนเกาะสตูลิสของตาฮีตี ไม้พายจึงเป็นที่ต้องการเสมอ

ถึงแม้เจอร์รี่กับเลย์ดรีนี่จะยุ่งกับการเรียกในศาสนจักรแต่ทั้งคู่ยังคงหาเวลาไปพระวิหาร “เพราะเราเข้าพระวิหาร ความสัมพันธ์ของเราจึงดีขึ้น” เจอร์รี่กล่าว “เราได้รับพรเรื่องงานเช่นกัน การขายไม้พายด้วยตนเองอาจขายได้ดีพอสมควร แต่ถ้าคุณทำงานนี้กับพระเจ้า ย่อมดีกว่า” ความช่วยเหลือจากสวรรค์สำคัญต่อครอบครัว สตูตี เจอร์รี่กับภรรยา มีประจักษ์พยานที่เข้มแข็งเกี่ยวกับส่วนสิบเช่นกัน “เราไม่เคยห่วงเรื่องที่จะบิดาบนสวรรค์จะประทานพรเรา” เจอร์รี่กล่าว “ถ้าคุณจ่ายส่วนสิบสุดท้ายแล้วคุณจะได้มากกว่าสิ่งที่คุณมี”

สำหรับครอบครัว สตูตี แล้ว *va'a* เป็นมากกว่ากีฬา หลักรรรมแห่งการอุทิศและความมุ่งมั่นอันจำเป็นต่อการเป็นฝีพายที่ดีได้ช่วยให้ทั้งเจอร์รี่และเลย์ดรีนี่อุทิศ

หนุ่มสาวคู่หนึ่งใน
เฟรนช์โปลินีเซียพบว่า
พระกิตติคุณและกีฬาโปรด
ของพวกเขา มีหลายอย่าง
เหมือนกัน

ตนต่อพระกิตติคุณมากขึ้น “ใน *va'a* พละกำลังสำคัญมาก” เกอร์รี่กล่าว “แต่นั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุด สิ่งสำคัญกว่านั้นคือจิตใจ—มุ่งมั่นไปให้ถึงเส้นชัย เมื่อคุณต้องพายสี่ชั่วโมงครึ่ง ร่างกายคุณบอกได้ว่า คุณไม่ไหวแล้ว แต่จิตใจคุณบอกว่าไหว ในพระกิตติคุณ ความตั้งใจแน่วแน่สำคัญมาก บางครั้งคุณท้อ แต่ศรัทธาจะช่วยให้คุณประสบความสำเร็จได้โดยทำตามแผนของพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับชีวิตคุณ เรามักเรียนรู้บางอย่างจาก *va'a* ที่ประยุกต์ใช้กับพระกิตติคุณได้เสมอ” ■

เพิ่มเติมเกี่ยวกับเจอร์รีย์

อาหารประจำชาติตาฮีตีจานโปรดของคุณคืออะไร

Kaku ทำจากสาเกบดเป็นแป้งและรับประทานกับน้ำกะทิ และ poisson cru (ปลาดิบที่เป็นอาหารพิเศษของชาวตาฮีตี)

คุณทำอะไรสนุก ๆ บ้าง

ครอบครัวเราชอบไปทะเล เก็บใบไม้และเล่นด้วยกัน

อะไรเป็นธรรมเนียมปฏิบัติทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของเฟรนช์โปลินีเซีย

การเต้นรำแบบตาฮีตีเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมโปลินีเซีย เทศกาลเต้นรำ Heiva ประจำปีจัดมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1881

ศาสนจักรในเฟรนช์โปลินีเซีย

22,659 วิสุทธิชนยุคสุดท้าย

8 สหค

83 วอร์ดและสาขา

16 ศูนย์ประวัติครอบครัว

1 คณะเผยแผ่

1 พระวิหาร (ปาเปเอเต)

เชิงตัวเลข

ส่งออกไข่มุกมูลค่า 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐทุกปี

เฟรนช์โปลินีเซียครอบคลุมพื้นที่ 1,930,500 ตารางไมล์ (3,106,839 ตารางกิโลเมตร) ของมหาสมุทร แต่มีผืนดินเพียง 1,544 ตารางไมล์ (2,485 ตารางกิโลเมตร)

79° ฟาเรนไฮต์/26° เซลเซียสเป็นอุณหภูมิเฉลี่ย อุณหภูมิน้ำโดยเฉลี่ย 80° ฟาเรนไฮต์/27° เซลเซียส

ภาษาตาฮีตีมีตัวอักษร 13 ตัว

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตาฮีตี

เมืองหลวง: ปาเปเอเต บนเกาะตาฮีตี
ภาษา: ฝรั่งเศส ตาฮีตี

ฟัง พระผู้เป็นเจ้า ทุกวัน

พระเจ้าทรงพยายามสอนเรา
เกี่ยวกับศรัทธาโดยทรงจัดหา
อาหารประจำวันให้ทีละวัน

โดย เอ็ลเดอรัตี.
ทอดด์ คริสทอฟ-
เฟอร์สัน
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

○ าวินวอนที่รวมอยู่ในคำสวดอ้อนวอนของพระเจ้าคือ “ขอประทานอาหารประจำวันแก่พวกข้าพระองค์ในวันนี้” (มัทธิว 6:11) หรือ “ขอประทานอาหารประจำวันแก่พวกข้าพระองค์ทุกๆ วัน” (ลูกา 11:3) ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราทุกคนยอมรับอยู่แล้วว่าเรามีความจำเป็นในแต่ละวันที่เราต้องการให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยจัดการสำหรับบางคน บางวันต้องการอาหารจริงๆ—อาหารที่ต้องใช้ประทังชีวิตวันนั้น อาจเป็นความเข้มแข็งทางวิญญาณและทางร่างกายได้เช่นกันเพื่อรับมือกับความเจ็บป่วยเรื้อรังอีกวันหรือการค่อยๆ ฟื้นตัวอย่างเจ็บปวด อีกหลายกรณีอาจเป็นความต้องการที่ชัดเจนน้อยลง เช่น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาวะผูกพันหรือกิจกรรมในวันนั้น—การสอนบทเรียนหรือการสอบ เป็นต้น

พระเยซูทรงสอนเราเหล่าสานุศิษย์ของพระองค์ว่าเราควรฟังพระผู้เป็นเจ้าทุกวันสำหรับอาหาร—ความช่วยเหลือและการค้ำจุน—ที่เราต้องการในวันนั้น

พระดำรัสเชิงเชิญของพระเจ้าให้แสวงหาอาหารประจำวันทีพระหัตถ์ของพระบิดาบนสวรรค์ตรัส

ถึงพระผู้เป็นเจ้าที่รักผู้ทรงรับรู้แม้ความต้องการเล็กๆ น้อยๆ ประจำวันของลูกๆ พระองค์และทรงปรารถนาจะช่วยพวกเขาทีละคน พระองค์กำลังตรัสว่าเราสามารถทูลขอในศรัทธาจากพระองค์ ผู้ “ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับ” (ยากอบ 1:5) แน่ใจว่านั่นเป็นรับรองเป็นมั่นเหมาะว่ามีบางหลักการบางอย่างที่นี้ซึ่งสำคัญยิ่งกว่าการเพียงแต่ช่วยผ่านไปวันต่อวัน ขณะที่เราแสวงหาและได้รับอาหารประจำวันจากพระองค์ ศรัทธาและความวางใจของเราในพระผู้เป็นเจ้าและพระบุตรของพระองค์เพิ่มพูน

ฟังพระผู้เป็นเจ้าทุกวันสำหรับสิ่งที่เราต้อง ใช้บำรุงเลี้ยงศรัทธา

ท่านจงนึกถึงการอพยพครั้งใหญ่ของเผ่าอิสราเอลจากอียิปต์และ 40 ปีในแดนทุรกันดารก่อนเข้าแผ่นดินที่สัญญาไว้ พระเจ้าทรงเลี้ยงดูคนกลุ่มใหญ่เกินหนึ่งล้านคนกลุ่มนี้ แน่ใจว่าคนมากมายขนาดนั้นในที่แห่งหนึ่งไม่สามารถยังชีพด้วยการล่าสัตว์ได้นานพอ และวิถีชีวิตที่ง่รอนเร่ตอนนั้นไม่อำนวยความสะดวกปลูกหรือเลี้ยงสัตว์ในปริมาณมากพอ พระ-

เยโฮวาห์ทรงแก้ไขปัญหาโดยทรงจัดหาอาหารประจำวันจากสวรรค์—มานาให้อย่างน่าอัศจรรย์ โดยผ่านโมเสส พระเจ้าทรงแนะนำผู้คนที่เก็บมานามากพอสำหรับวันนั้น ยกเว้นในวันก่อนสะบาโตที่พวกเขาต้องเก็บให้พอสองวัน (ดู อพยพ 16:19-29)

พระเยโฮวาห์ทรงพยายามสอนประชาชาติที่สูญเสียศรัทธาของบรรพชนมาตลอดช่วง 400 ปีให้มีศรัทธาโดยทรงจัดหาอาหารประจำวันให้พวกเขาทีละวัน พระองค์ทรงสอนพวกเขาให้วางใจพระองค์ “ดูที่ [พระองค์] ในความนึกคิดทุกอย่าง; อย่าสงสัย, อย่ากลัว” (คพ. 6:36) ในแต่ละครั้งพระองค์ทรงกำลังจัดหาให้เพียงพอต่อหนึ่งวัน นอกจากวันที่หกแล้ว พวกเขาจะไม่ตุนมานาไว้เพื่อวันอื่น ตามหลักแล้วลูกหลานอิสราเอลต้องเดินกับพระองค์วันนี้และวางใจว่าพระองค์จะทรงให้อาหารพวกเขามากพอในวันต่อไป ต่อไป และต่อไป ด้วยวิธีดังกล่าวพระองค์จึงไม่ทรงอยู่ห่างจากใจและความนึกคิดของพวกเขาเลย

วางใจพระเจ้า—จะมีทางออกเมื่อเวลามาถึง

ครั้งหนึ่งก่อนข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าประสบปัญหาเศรษฐกิจส่วนตัวนานหลายปี บางครั้งปัญหานี้คุกคามความผาสุกของข้าพเจ้าและครอบครัว และข้าพเจ้าคิดว่าเราอาจประสบหายนะทางการเงิน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอการแทรกแซงอันน่าอัศจรรย์เพื่อปลดปล่อยเรา ทั้งที่สวดอ้อนวอน

ขณะที่เราแสวงหาและได้รับอาหารประจำวันจากสวรรค์ ศรัทธาของเราและความวางใจในพระผู้เป็นเจ้าและพระบุตรของพระองค์ จะเพิ่มพูน

พระดำรัสเชื้อเชิญของพระเจ้าให้แสวงหาอาหารประจำวันที่พระหัตถ์ของพระบิดาบนสวรรค์ตรัสถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่รักผู้ทรงรับรู้แม้ความต้องการเล็กน้อยๆ ประจำวันของคุณๆ พระองค์และทรงปรารถนาจะช่วยพวกเขาทีละคน

หลายครั้งด้วยความจริงใจอย่างยิ่งและความปรารถนาอย่างจริงจัง แต่ในที่สุดคำตอบคือ “ไม่” ข้าพเจ้าเรียนรู้ในท้ายที่สุดว่าต้องสวดอ้อนวอนแด่ เช่นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสวดอ้อนวอน” แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (ลูกา 22:42) ข้าพเจ้าขอให้พระเจ้าทรงช่วยในแต่ละก้าวเล็กๆ ระหว่างทางจนถึงทางออกสุดท้าย

มีหลายครั้งที่ข้าพเจ้าใช้แหล่งช่วยเหลือทั้งหมด เมื่อข้าพเจ้าไม่มีที่ไปหรือไม่มีใครให้พึ่งในขณะนั้น ข้าพเจ้าล้มตัวลงมากกว่าหนึ่งครั้งต่อพระพักตร์พระบิดาบนสวรรค์เพื่อขอความช่วยเหลือจากพระองค์ทั้งน้ำตาและพระองค์ทรงช่วย บางครั้งไม่มีอะไรมากไปกว่าความรู้สึกสงบ ความรู้สึกมั่นใจว่าสถานการณ์จะดีขึ้น ข้าพเจ้าอาจไม่เห็นว่าเป็นเส้นทางจะเป็นอะไรหรืออย่างไร แต่พระองค์ประทานให้ข้าพเจ้ารู้โดยตรงหรือโดยอ้อมว่าพระองค์จะทรงเปิดทาง สถานการณ์อาจเปลี่ยน แนวคิดใหม่ที่เป็นประโยชน์อาจเกิดขึ้นในใจ รายได้ที่ไม่คาดคิดหรือแหล่งช่วยเหลืออื่นอาจปรากฏทันท่วงที อย่างไรก็ตามก็มีทางออก

ถึงแม้เวลานั้นจะทุกข์ใจ แต่เมื่อมองย้อนกลับไปยังข้าพเจ้ารู้สึกสำนึกคุณที่ไม่มีวิธีแก้ปัญหาแบบฉาบไว้

ข้อเท็จจริงที่ว่าข้าพเจ้าถูกบังคับให้หันไปขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่รักทุกวันตลอดช่วงเวลากลางคืนสอนข้าพเจ้าจริงๆ ว่าจะสวดอ้อนวอนและรับคำตอบการสวดอ้อนวอนอย่างไร และสอนข้าพเจ้าให้มีศรัทธาอย่างแท้จริงในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ข้าพเจ้าได้รู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระบิดาบนสวรรค์ในระดับหนึ่งและถึงระดับที่อาจไม่เกิดขึ้นในวิธีอื่นหรืออาจใช้เวลานานยิ่งกว่าเดิมจึงจะสำเร็จ ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าอาหารประจำวันเป็นของมีค่า ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่ามานาในปัจจุบันเป็นจริงได้เท่ากับมานาในประวัติศาสตร์ไบเบิล ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าต้องเดินกับพระองค์ทุกวัน

พยายามแก้ไขปัญหาใหญ่ทีละเล็กทีละน้อย

การดูแลสุขภาพประจำวันจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ แทนที่จะขออาหารประจำสัปดาห์ ประจำเดือนหรือประจำปีเป็นวิธีทำให้เราจดจ่อกับปัญหาเล็กกว่าที่จัดการได้ง่ายกว่า เพื่อรับมือกับเรื่องใหญ่มาก เราอาจต้องทำทีละเล็กทีละน้อยทุกวัน บางครั้งทั้งหมดที่เราจัดการได้คือทีละวัน (หรือเพียงวันละส่วน) ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างที่ไม่ได้อยู่ในพระคัมภีร์

ในทศวรรษ 1950 มารดาข้าพเจ้ารอดชีวิตจากการผ่าตัดมะเร็งแบบถอนรากถอนโคน แต่ที่ยากเท่ากันคือการผ่าตัดครั้งนั้นตามมาด้วยการฉายแสงที่เจ็บปวดหลายสิบครั้งซึ่งเวลานี้ถือว่าเป็นการรักษาค่อนข้างโบราณ ท่านจำได้ว่ามารดาท่านสอนบางอย่างระหว่างนั้นที่ช่วยท่านตลอดมา “แม่ป่วยและอ่อนแอมาก และแม่พูดกับยายวันหนึ่งว่า ‘แม่คะ หนูทนรับการรักษาอีก 16 ครั้งไม่ไหวแล้วคะ’ ยายถามว่า ‘ลูกไปวันนี้ไหวไหม’ ‘ไหวคะ’ ‘ลูกรัก นั่นคือทั้งหมดที่ลูกต้องทำวันนี้ล่ะ’ คำพูดนั้นช่วยแม่มาแล้วหลายหนเมื่อแม่จำได้ว่าต้องรับทีละวันหรือทีละอย่าง”

ขณะที่ท่านสวดอ้อนวอนทูลขออาหารประจำวัน พึงพิจารณาความต้องการของท่านอย่างถี่ถ้วน—ทั้งสิ่งที่ท่านขาดและสิ่งที่ท่านต้องป้องกัน เมื่อท่านเข้านอนจงนึกถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของวันนั้นและจะทำอะไรให้วันถัดไปดีขึ้นอีกนิด และขอพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับมานาที่พระองค์ทรงวางไว้ระหว่างทางเพื่อค้ำจุนท่านตลอดวันนั้น ความนึกคิดของท่านจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์ขณะที่ท่านเห็นพระหัตถ์ของพระองค์กำลังช่วยให้ท่านอดทนบางอย่างและเปลี่ยนอีกหลายอย่าง ท่านจะสามารถชื่นชมยินดีอีกวัน อีกก้าวจนถึงชีวิตนิรันดร์

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต

เหนือสิ่งอื่นใด จงจำไว้ว่าเรามีพระองค์ผู้ซึ่งมานาเป็นรูปแบบและสัญลักษณ์ของพระองค์ อาหารแห่งชีวิต พระผู้ไถ่

“พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า เราเป็นอาหารแห่งชีวิต คนที่มาหา

เราจะไม่หิวและคนที่วางใจในเราจะไม่กระหายอีกเลย ...

“เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า คนที่วางใจก็มีชีวิตนิรันดร์ “เราเป็นอาหารแห่งชีวิต” (ยอห์น 6:35, 47–48)

ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านถึงการดำรงอยู่จริงของอาหารแห่งชีวิต พระเยซูคริสต์ และถึงพลังและอิทธิพลอันไม่มีขอบเขตของการชดใช้ของพระองค์ สุดท้าย การชดใช้ของพระองค์ พระคุณของพระองค์คืออาหารประจำวันของเรา เราควรแสวงหาพระองค์ทุกวัน ทำตามพระประสงค์ของพระองค์ในแต่ละวัน เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์เจกเช่นพระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา (ดู ยอห์น 17:20–23) ข้าพเจ้าอวยพรท่านขณะที่ท่านแสวงหาอาหารประจำวันจากพระองค์ ขอให้พระบิดาบนสวรรค์ประทานอาหารนั้นให้ท่าน ■

จากไฟไรซ์ระบบการศึกษาของศาสนจักรเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2011

โดย เอ็ดเดอร์ฮอร์เก
เอฟ. เซบาโยส
แห่งสภาวจีตลิส

พบพลั้ง ในเพื่อนที่ดี

ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตในเมืองเล็กๆ ของชิลี เมื่ออายุ 12 ปี ข้าพเจ้าเห็นผู้สอนศาสนาเป็นครั้งแรก และอยากรู้จักพวกเขา วันหนึ่งเพื่อนร่วมชั้นที่โรงเรียนบอกข้าพเจ้าว่าเขากับครอบครัวเป็นสมาชิกของศาสนจักร เขาชวนข้าพเจ้า และข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุมวันอาทิตย์ทำทุกอย่างและกิจกรรมวันอังคารนานหลายเดือน

สาขาของเราเป็นสาขาใหม่ และเพราะข้าพเจ้าเข้าร่วมตั้งแต่นั้น ทุกคนจึงคิดว่าข้าพเจ้าเป็นสมาชิก หลังจากหกเดือนข้าพเจ้าบอกผู้สอนศาสนาคนหนึ่งว่าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นสมาชิกเพราะคิดว่าผู้สอนศาสนาสนใจแต่ครอบครัว

ผู้สอนศาสนาพยายามให้ครอบครัวข้าพเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย แต่พ่อแม่และพี่น้องไม่สนใจ พวกเขาเชื่อเชิญข้าพเจ้าให้รับบัพติศมา แต่เนื่องจากข้าพเจ้าอายุ 12 ปีข้าพเจ้าจึงต้องได้รับอนุญาตจากผู้สอนศาสนาแม่ก่อน ข้าพเจ้าคิดว่าผู้สอนศาสนาบอกข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าจะอายุครบ 18 ปี แต่ท่านพูดว่า “พ่อเห็นลูกชายพ่อตื่นเช้าทุกวันอาทิตย์ สอนฟิสิกส์ น่องๆ ยังหลับอยู่ ลูกสวมเสื้อผ้าที่ดีที่สุด และเดินไปโบสถ์ ถ้าลูกพอจะรับผิชอบการตัดสินใจครั้งนี้ พ่ออนุญาต” ข้าพเจ้าแทบไม่เชื่อหู ขณะนั้นข้าพเจ้าเหมือนอยู่ในสวรรค์ ข้าพเจ้าจึงรับบัพติศมาในวันถัดมา

การเป็นสมาชิกของศาสนจักรให้พรทางวิญญาณแน่นอนแต่

เพื่อนที่ท่านเลือกสามารถมีผลกระทบใหญ่หลวง
ต่อชีวิตท่าน เฉกเช่นพวกเขามีต่อชีวิตข้าพเจ้า

ให้เพื่อนที่วิเศษสุดแก่ข้าพเจ้าเช่นกัน ช่วงที่ข้าพเจ้ารับบัพติศมา เยาวชนชายวัยเดียวกับข้าพเจ้าหลายคนเริ่มมาโบสถ์ และเราตั้งกลุ่มที่สนิทกันมาก เราเริ่มเข้าร่วมการประชุมและกิจกรรมทุกอย่างด้วยกัน

พออายุ 17 ปีข้าพเจ้าออกจากเมืองนั้นไปเรียนมหาวิทยาลัย เพื่อนสามคนตัดสินใจไปเรียนมหาวิทยาลัยในเมืองเดียวกัน และเราพักอยู่ด้วยกัน นี่เป็นพรมากเพราะเราสามารถสนับสนุนและคุ้มครองกันได้ เรากระตุ้นกันให้ไปโบสถ์ เราจัดสังสรรค์ในครอบครัวด้วยกันสัปดาห์ และบางครั้งเราชวนนักศึกษาคนอื่นที่เป็นสมาชิกของศาสนจักรมาร่วมด้วย ตลอดช่วงปีเหล่านี้ที่มหาวิทยาลัยเราเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กัน สี่สิบห้าปีต่อมา เยาวชนชายเหล่านั้นยังคงเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของข้าพเจ้า ถึงแม้เราจะอยู่กันคนละภูมิภาคของโลกแต่เราติดต่อกันเสมอ พวกเขาทั้งหกคนรับใช้งานเผยแผ่

นั่นคือสาเหตุที่เรากระตุ้นท่านให้มีเพื่อนที่ดีในศาสนจักรในวัยเยาว์ของท่าน วางใจพวกเขาและช่วยพวกเขา เพื่อนที่ดีจะเต็มใจช่วยท่านเสมอ จะสมควรได้รับความไว้วางใจจากท่าน และจะไม่มีวันทำร้ายท่าน ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่าเพื่อนของท่านต้องดีพร้อม แต่พวกเขาควรเคารพมาตรฐานและคุณค่าของท่าน การเป็นเพื่อนที่ดีไม่เกี่ยวกับความสนุกสนานเสมอไป แต่รวมถึงการ

สนใจความผาสุกของเพื่อนๆ อย่างจริงใจและกล้าพอจะบอกเพื่อนๆ เมื่อพวกเขาทำบางอย่างไม่ถูกต้อง

ข้าพเจ้าชื่นชมท่าน เยาวชนของศาสนจักร เวลาเปลี่ยนไปมาก ตั้งแต่ข้าพเจ้าเป็นเยาวชนชาย ช่วงเวลานี้บนแผ่นดินโลกน่าอัศจรรย์ แต่ขณะเดียวกันก็อันตราย เพื่อให้ผ่านช่วงเวลานี้ไปได้ ท่านจะต้อง “ยึดราวเหล็กไว้แน่นตลอดเวลา” (1 นิไฟ 8:30) และทำตามคำแนะนำตักเตือนของบิดามารดาและผู้นำศาสนจักร การมีเพื่อนที่ดีจะช่วยให้ท่านทำเช่นนี้ได้

บางท่านอาจรู้สึกโดดเดี่ยวเพราะท่านเป็นสมาชิกคนเดียวของศาสนจักรในโรงเรียนหรือชั้นเรียน แต่ท่านไม่โดดเดี่ยว พระเจ้าพระเยซูคริสต์และพระบิดาของเราในสวรรค์ทรงถือว่าทุกท่านเป็นสมบัติล้ำค่า และพระองค์ทรงประสงค์จะช่วยท่านตลอดชีวิต เพื่อนแท้ของท่านจะสนับสนุนท่านให้ใกล้ชิดทั้งสองพระองค์มากขึ้น

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ความเป็นสังคมนั้นเหมือนกันนั่นซึ่งมีอยู่ท่ามกลางพวกเราที่นี่จะมีอยู่ท่ามกลางพวกเราที่นั่น [ในสวรรค์], เพียงแต่จะควบคู่ไปกับรัศมีภาพนิรันดร์” (คพ. 130:2) ข้าพเจ้านึกภาพออกว่าจะเป็นอย่างไรมื่อเราพบกันในโลกหน้า ล้อมรอบด้วยรัศมีภาพ ในความสุขถ้วนหน้ากับเพื่อนๆ และครอบครัวของเรา นั่นจะเป็นเวลาที่ยอดเยี่ยม และจะเป็นเช่นนั้นตลอดไป ■

เมื่อเพื่อนที่ดี เดินสะดุด

“ฉันกับเธอเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน และเรามีมาตรฐานเดียวกันเสมอแต่แล้ว...”
นั่นฟังคุ้นหูหรือไม่ เราทุกคนล้วนเคยประสบหรือเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้น—เพื่อนที่ดีเริ่มทำสิ่งไม่ถูกต้องและยุให้คนอื่นร่วมด้วย คำถามยากสุดบางข้อที่ท่านอาจพบเจอคือ “ฉันควรพูดกับเพื่อนเกี่ยวกับความประพฤติเช่นนี้หรือไม่” และ “ฉันควรเลิกใช้เวลากับเพื่อนคนนี้ถ้าเขายังประพฤติเหมือนเดิมไหม”

ไม่มีคำตอบใดที่ใช้ได้กับทุกสถานการณ์ ด้วยเหตุนี้การหาวิธีแก้ไขจึงต้องใช้ศรัทธาและกล้าเอาใจใส่คำแนะนำใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*: “ขณะพยายามเป็นเพื่อนกับผู้อื่น อย่าลดหย่อนมาตรฐานของท่าน ถ้าเพื่อนรบเร้าให้ท่านทำสิ่งผิด จงเป็นคนยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง แม้ต้องยืนคนเดียว ท่านอาจต้องหาเพื่อนคนอื่นๆ สนับสนุนท่านในการรักษาพระบัญญัติ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะเลือกสิ่งเหล่านี้” ([2011], 16–17)

ต่อไปนี้เป็นเพียงสองตัวอย่างของเยาวชนที่รับมือกับเพื่อนผู้เริ่มชักนำพวกเขาให้เดินผิดทาง

ถ้าเพื่อนที่เคยมีมาตรฐานสูงไถลลงต่ำ ท่านควรทำอย่างไร

ปล่อยไป

“ดิฉันมีเพื่อนคนหนึ่ง que เริ่มยุดิฉันให้เมินมาตรฐานของตน และดิฉันฟังเธออยู่ช่วงหนึ่ง ในที่สุดดิฉันตัดสินใจว่าพอคือพอ และไม่ปล่อยให้เธอมีอิทธิพลต่อดิฉันอีก ดิฉันสวดอ้อนวอนขอพลังและการนำทาง และเพราะดำเนินชีวิตตามแบบที่รู้ว่าควรอีกครั้ง ดิฉันจึงได้รับการนำทางที่ทูลขอ ในที่สุดดิฉันเลิกใช้เวลากับเธอ และในหลายเดือนที่ผ่านมาไปประจักษ์พยานของดิฉันเติบโตขึ้นมาก คนที่คุณเป็นเพื่อนด้วยส่งผลกระทบอย่างแน่นอนต่อความสามารถในการดำเนินชีวิตตามแบบที่พระกิตติคุณสอน”

มาร์กาเร็ต เคนิส เถ., อายุ 17 ปี, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

หวังอยู่เสมอ

“ตอนเริ่มเรียนมัธยมต้น ผมพบสมาชิกคนหนึ่งของศาสนจักรที่เข้มแข็งทางวิญญาณมาก เขาเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน และดูเหมือนจะเป็นแบบอย่างที่ดีของคน que ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เรากลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันและพูดคุยกันมากเกี่ยวกับศาสนจักร เมื่อเราอายุมากขึ้น คุณค่าในตนเองและความสามารถในการรักษามาตรฐานของเขาเริ่มถดถอย แม้เรายังเป็นเพื่อนกัน แต่เขาคบกับคนอื่นที่เป็นอิทธิพลไม่ดีนัก ผมจะได้ยินเขาสลับบ่อยๆ และตลกคะนองในเรื่องผิดศีลธรรมและเรื่องไม่เหมาะสมอีกหลายเรื่อง เพื่อนหลายคนของเขาเป็นนักกีฬา

และจะพูดจาหยาบค้ายเกี่ยวกับ ‘ความเชื่อของมอรมอน’ ต่อมา เขาติดชา และมีแฟนตอนอายุ 13 ปี

“ผมไม่ทราบจะทำอย่างไร ผมพยายามบอกเขาหลายครั้งอย่างเป็นมิตรเกี่ยวกับข้อกังวลของผม แต่เขาไม่สนใจ ผมยังไม่ถอดใจ ผมรักษามาตรฐานของผมและพยายามเป็นแบบอย่างสำหรับเขา ผมไม่อยากเลิกเป็นเพื่อนกับเขา แต่ขณะที่สถานการณ์เลวร้ายมาก เส้นทางนั้นเริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ ผมคุกเข่าสวดอ้อนวอนหลายครั้งเพื่อความปลอดภัยของเขา

“แต่แล้วคุณพ่อของผมก็ได้งานอีกรัฐหนึ่ง การจะย้ายครั้งนี้ทำให้ตาของเพื่อนมองเห็นทุกอย่างที่เขาทำลงไป ทั้งหมด

อิทธิพลของเพื่อน

“เพื่อนช่วยกำหนดอนาคตของท่าน ท่านมักจะเป็นเหมือนพวกเขาและไปในที่ที่พวกเขาเลือกไป จำไว้ว่า เส้นทางที่เราเดินตามในชีวิตนี้นำไปสู่เส้นทางที่เราเดินตามในชีวิตหน้า...”

“เพื่อนที่ท่านเลือกจะช่วยให้ท่านประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ขัดขวาง”
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “In Harm’s Way,” *Ensign*, May 1998, 47.

ที่ผมพยายามบอกเขานานสามปี จู่ๆ เขาก็เข้าใจ ในช่วงสองสามสัปดาห์ติดต่อกัน เขาทำงานหนักเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดให้มากที่สุดที่จะทำได้ เมื่อผมพูดกับเขา เขาขอบคุณผมที่เป็นแบบอย่างและไม่ยอมถอยใจ เขาเป็นคนมีความสุขที่สุดในรอบหลายปี และเข้าใจถ่องแท่ว่าการเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหมายความว่าอะไร

“สำหรับเพื่อนที่เดินสะดุด ผมคิดว่าดีที่สุดถ้าเตือนเขาเรื่องการกระทำของเขา แต่ถ้าเขาไม่ฟังเหมือนเพื่อนของผม อย่าถอดใจ นี่อาจเป็นเวลาที่เขาต้องการเพื่อนแท้มากที่สุดก็เป็นได้ จงรักษามาตรฐานของคุณแม้เขาล้อลวงคุณไม่ให้ทำอย่างนั้น สวดอ้อนวอนให้เขา ผมรู้ว่าคุณจะได้พลังผ่านสิ่งนี้ และคุณจะไม่โดดเดี่ยวในความพยายามของคุณ เราารู้สึกอ่อนแอและอยู่

ผิดที่ได้ง่ายเมื่อเราเย็นหยัดทำดี แต่โดยผ่านคนอ่อนแอ พระเจ้าจะทรงทำงานยิ่งใหญ่”
คอลลิน ซีส์, อายุ 16, ไวโอมิง, สหรัฐอเมริกา

ไม่มีหนึ่งคำตอบของคำถามที่ว่า “ฉันควรเลิกใช้เวลาไปกับเพื่อนของฉันหรือไม่” แต่สิ่งหนึ่งแน่นอนคือ สวดอ้อนวอนเสมอเพื่อขอการนำทางจากพระวิญญาณและเต็มใจเอาใจใส่การนำทางนั้น เจตคติพื้นฐานของคุณคือ เอาใจใส่ เอาใจใส่ความผาสุกทางวิญญาณของคุณและของเพื่อน เอาใจใส่แบบอย่างและอิทธิพลที่คุณมีต่อเพื่อน เอาใจใส่อิทธิพลที่เพื่อนมีต่อคุณ และขณะที่คุณมีศรัทธาในความรักความเอาใจใส่ของพระบิดาบนสวรรค์ คุณจะได้คำตอบที่คุณหา ■

ห้องสนทนา

การชมวิวและแบ่งปันพระคัมภีร์มอรมอน

ขณะที่รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในเมืองเล็กๆ ของเวลส์ ผมกับคู่กำลังทักทายผู้คนตามถนนที่พาขึ้นเนินเขาสูงหนึ่งทีนั้น ฤดูร้อนวันนั้นอากาศอบอุ่น เมื่อเรา

ขึ้นไปถึงยอดเนิน วิวสวยมาก ผมกับคู่จึงตัดสินใจพักชมวิวและเติมแรง

ขณะที่หยิบส้มออกจากเป้สะพายหลัง ผมเห็นหญิงชาวจีนคนหนึ่งเดินขึ้นเนินมา ผมไม่ทราบจะทำอะไร แต่ผมโบกมือให้เธอ เธอโบกตอบอย่างมีความสุขและเดินขึ้นมาหนึ่งข้างๆ เรา เราเริ่มพูดคุยกัน และเธออธิบายว่าเธอขึ้นมาชมวิวบนเนินเพราะนั่นทำให้เธอนึกถึงพระผู้เป็นเจ้าและความรักที่ทรงมีต่อเธอ เธอบอกเราด้วยว่า เธอเตรียมจะกลับจีนอยู่แล้วก็ได้งานในเวลส์ เธอรับงานนั้น โดยเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมงานนี้ไว้ให้เพราะเหตุผลที่

เธอไม่ทราบ

ไม่นานหลังจากพบกันครั้งแรก เราเริ่มสอนเธอในบ้านของผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่คนหนึ่งและมีช่วงเวลาทางวิญญาณด้วยกันหลายช่วง มีช่วงเวลาที่ผมห่วงหาอาวมากที่สุดในที่สุด เรามอบพระคัมภีร์มอรมอนภาษาจีนให้เธอพร้อมประกาศศรัทธาที่เราเขียนไว้ด้านหน้า พระวิญญาณแรงกล้ามากจนเธอเริ่มร้องไห้

ไม่นานหลังจากนั้นผมย้ายไปอีกเขตหนึ่ง น่าเสียดายที่ผมไม่สามารถกลับไปร่วมพิธีบัพติศมาของเธอในเขตนั้นได้ แต่ผมมีกำลังใจเสมอเมื่อนึกถึงการพบกันครั้งแรกของเราบนยอดเขา จูเรีย เบเดอร์, เยอรมนี

อยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์

“ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์ ตามแผนบิดาสวรรค์” (“ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 148) ผมรักเพลงปลุมนัยเพลงนี้ซึ่งสอนว่าครอบครัวสามารถรับการผนึกชั่วนิรันดร์ ผมสวดอ้อนวอนขอให้ครอบครัวผมได้อยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังจากคุณพ่อเสียชีวิต

เมื่อเร็วๆ นี้พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผม คุณแม่ พี่ชายสองคนกับผมได้เดินทางไปรับการผนึกด้วยกันและกับคุณพ่อที่พระวิหารมะนิลาฟิลิปปินส์ นั่นเป็นครั้งแรกที่เราอยู่ในพระวิหารด้วยกัน และผมยังจำความสุขที่เห็นในแววตาของคุณแม่และพี่ชายได้ มีความรู้สึกปิติเป็นล้นพ้นที่นั่น

ผมรู้ว่าพระวิหารเป็นพระนิเวศของพระเจ้าและคนในพระวิหารมีสิทธิอำนาจที่ถูกต้องเพื่อประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ ผมซาบซึ้งใจยิ่งนักที่ครอบครัวผมสามารถอยู่กับคุณพ่อได้อีกครั้งโดยผ่านศาสนพิธีเหล่านี้ ตั้งแต่ไปพระวิหารเราพยายามเป็นครอบครัวที่เข้มแข็งขึ้น และทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อรักษาพันธสัญญาทั้งนี้เพื่อเราจะได้อยู่ด้วยกันตลอดไป คริสแซนโต โคลมา, ฟิลิปปินส์

สิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับ

ชีวิต ก่อนเกิด

ความจริงพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตก่อนเรา
มาแผ่นดินโลกช่วยให้เราเกิดความ
เข้าใจลึกซึ้ง

โดย นอร์แมน ซี. การ์ดเนอร์
เซมินารีและสถาบัน

นักชกชวชนชายหนุ่มคนหนึ่งที่ดีดสินใจแต่งงานแทนการรับใช้งานเผยแผ่ให้ไปปฏิบัติพรของเขาก่อน “ระหว่างให้พร เขาเห็นแวบหนึ่งว่าเขาเป็นใครในโลกก่อนเกิด เขาเห็นว่าเขากล้าหาญและมีอิทธิพลเพียงใดในการชกชวชนคนอื่น ๆ ให้ติดตามพระคริสต์ เมื่อรู้แล้วว่าตัวเป็นใคร เขาจะไม่รับใช้งานเผยแผ่ได้อย่างไร” นี่เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าความรู้เรื่องชีวิตก่อนเกิดส่งผลต่อเราอย่างไร

“คุณอายุเท่าไร” เป็นคำถามที่ตอบง่ายวันเกิดบ่งบอกอายุของร่างกายเรา แต่ความจริงแล้วเราแก่กว่านั้นมาก เราแต่ละคน “เป็นบุตรหรือธิดาทาทางวิญญาณที่รักของพระบิดาพระมารดาแห่งสวรรค์” มี “คุณลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์”² ก่อนสร้างร่างวิญญาณของเรา เราแต่ละคนดำรงอยู่เป็น “ความรู้แจ้ง” ซึ่ง “ไม่มีจุดเริ่มต้น ทั้งจะไม่มีจุดสิ้นสุด”³

การรู้ว่าเราเป็นสัถภาวะนักรัตร์อยู่กับพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์เปลี่ยนชีวิตเรา โดยช่วยให้เรามองตัวเราเองและชีวิตเราจากมุมมองนักรัตร์จริง ๆ

ในชีวิตก่อนเกิด เราเรียนบทเรียนที่เตรียมเราให้พร้อมช่วยพระบิดาบนสวรรค์ในการทำให้เกิดความรอดของลูกๆ พระองค์ (ดู คพ. 138:56) เรามีสิทธิ์เสรีในการทำตามและเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าของเราเช่นกัน ลูกบางคนของพระบิดาทำให้ตนเองโดดเด่นผ่าน “ศรัทธายิ่งและงานดี” และได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าหรือได้รับงานมอบหมายให้รับใช้ในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะบนแผ่นดินโลก (แอลมา 13:3) บุคคลยิ่งใหญ่ที่สุดที่ติดตามพระบิดาบนสวรรค์คือบุตรหัวปีทางวิญญาณของพระองค์ พระเยซูคริสต์—หรือพระเยซูฮาวาห์ ตามพระนามที่รู้จักกันที่นั่น— ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท อธิบายว่า ขณะอยู่ในสถานะก่อนเกิด เราทุกคนอยู่ที่นั่นเมื่อพระผู้เป็นเจ้าของพระบิดาอธิบายแผน

ของพระองค์สำหรับความรอดของลูกๆ พระองค์ เราเรียนรู้ว่าจะต้องมีพระผู้ช่วยให้รอดจึงจะเอาชนะปัญหาอันเกิดจากสภาพของชีวิตมรรตัย⁴

พระบิดาในสวรรค์ของเราตรัสถามว่า “เราจะส่งใครไป [เป็นพระผู้ช่วยให้รอด] เล่า?” พระเยซูคริสต์ตรัสตอบว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี้, ขอทรงส่งข้าพระองค์ไปเกิด” (อับราฮัม 3:27). พระองค์ทรงเป็น “ที่รักและที่เลือกแล้ว [ของพระบิดา] นับแต่กาลเริ่มต้น” (โมเสส 4:2) และทรงมุ่งหมายจะทำบทบาทนี้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลเสมอ แต่ลูซิเฟอร์เข้ามาขัดจังหวะและเสนอตัวพร้อมด้วยข้อเสนอที่จะทำให้ลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์และยกลูซิเฟอร์ให้เหนือบัลลังก์ของพระผู้เป็นเจ้าของ (ดู โมเสส 4:1-4) พระบิดาบนสวรรค์ของเราตรัสตอบว่า “เราจะส่งวิญญาณแรก” (อับราฮัม 3:27) ลูซิเฟอร์กับภรรยาและกลายเป็นที่รู้จักกันว่าคือซาตาน

การแบ่งแยกในหมู่วิญญาณทั้งหลายก่อน

ให้เกิดสงครามในสวรรค์ ลูกหนึ่งในสามของพระผู้เป็นเจ้าหันหลังให้พระองค์และติดตามซาตาน (ดู คพ. 29:36-37) วิญญาณกบฏเหล่านี้ไม่ได้รับร่างกาย ถูกขับลงมาแผ่นดินโลก และยังคงทำสงครามกับวิสุทธิชนของพระผู้เป็นเจ้า (ดู คพ. 76:25-29) ลูกที่เหลือของพระผู้เป็นเจ้าโห่ร้องด้วยความยินดี เพราะพวกเขาจะได้มาแผ่นดินโลกและเพราะพระเยซูคริสต์ทรงได้รับเลือกให้เอาชนะบาปและความตาย (ดู โยบ 38:7)

ในชีวิตก่อนเกิด เราได้ความรู้พระกิตติคุณ ประจักษ์พยาน และศรัทธาในพระผู้ช่วยให้รอดกับในการซดใช้ของพระองค์ สิ่งเหล่านี้กลายเป็นเครื่องคุ้มครองและกำลังสำคัญในสงครามในสวรรค์ คนเหล่านั้นที่ติดตามพระผู้เป็นเจ้าเอาชนะซาตานและบริวารของเขา “ด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และด้วยคำพยานของพวกเขาเอง” (วิวรณ์ 12:11) เมื่อเราเรียนพระกิตติคุณและได้ประจักษ์พยานบนโลกนี้ เรากำลังเรียนรู้สิ่งที่เคยรู้และรู้สึกมาแล้วในชีวิตก่อนเกิด

การรู้ว่าทุกคนบนโลกเลือกติดตามพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตก่อนเกิดเปลี่ยนชีวิตเราโดยช่วยเราเมื่อเราทำงานเผยแผ่ศาสนาตั้งเอดเดอริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งไคโรม์อัครสาวกสิบสองสาว “ลูกทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าในโลกมรตัยได้เลือกแผนของพระผู้ช่วยให้รอด จงวางใจให้ออกาสพวกเขาเลือกเช่นนั้นอีกครั้ง”⁵

เราจำช่วงสองสามปีแรกของชีวิตมรตัยได้ไม่มาก และความทรงจำก่อนเกิดของเราถูกระงับไว้ นี่จำเป็นต่อการช่วยให้เราฝึกดำเนินชีวิตด้วยศรัทธาและเตรียมเราให้เป็น

เหมือนพระองค์ แต่เรามั่นใจได้ว่าเรารู้จักและรักพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ประธานเอสรา แพพท์ เบ็นสัน (1899-1994) สัญญาว่า “ไม่มีอะไรจะทำให้เราตะลึงเมื่อเราผ่านมานไปอีกด้านหนึ่งได้มากเท่าการตระหนักว่าเรารู้จักพระบิดาเพียงใดและเราคำนึงพระพักตร์ของพระองค์เพียงใด”⁶

การรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักและรักเราเปลี่ยนชีวิตเราโดยทำให้การสวดอ้อนวอนของเราเป็นส่วนตัวและเป็นเรื่องใกล้ตัวมากขึ้น

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานไคโรม์อัครสาวกสิบสอง สอนไว้ว่า “ไม่มีทางเข้าใจชีวิตได้หากไม่มีความรู้เรื่องหลักคำสอนเกี่ยวกับชีวิตก่อนเกิด...เมื่อใดที่เราเข้าใจหลักคำสอนเกี่ยวกับชีวิตก่อนเกิด เมื่อนั้นสิ่งต่างๆ จะเข้าที่เข้าทางและสมเหตุสมผล”⁷

ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับชีวิตก่อนเกิดเป็นพรแก่ท่านอย่างไร ■

อ้างอิง

1. แรนดัลล์ แอล. วิตต์, “คนในรุ่นที่ทรงเลือก,” *เสียดโฮนา*, พ.ศ. 2014, 57.
2. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียดโฮนา*, พ.ศ. 2010, 165.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 267; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:29 ด้วย.
4. ดู คำสอน: โจเซฟ สมิท, 266.
5. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพราะว่าเราได้วางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว,” *เสียดโฮนา*, พ.ศ. 2014, 34.
6. เอสรา แพพท์ เบ็นสัน, “Jesus Christ—Gifts and Expectations,” *Ensign*, Dec. 1988, 6.
7. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Mastery of Life,” *Ensign*, Nov. 1983, 18.

ชีวิตก่อนเกิดของเรา

ดำเนินไปนี้เป็นพระคัมภีร์บางข้อเกี่ยวกับกับแง่มุมต่างๆ ของการดำรงอยู่ก่อนเกิด

ลูกทางวิญญาณ

โรม 8:16-17

หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:23, 29, 33-34

อับราฮัม 3:22-23

การแต่งตั้งล่วงหน้า

เยเรมีย์ 1:5.

แอลมา 13:3

หลักคำสอนและพันธสัญญา

138:55-56

พระเยซูคริสต์—พระบุตรหัวปี

ยอห์น 1:1-2; 8:56-58; 17:5

1 เปโตร 1:19-20

หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:7,

21

สภาในสวรรค์

หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:32

โมเสส 4:1-4

อับราฮัม 3:24-28

สงครามในสวรรค์

วิวรณ์ 12:4, 7-11

หลักคำสอนและพันธสัญญา

29:36-37

หลักคำสอนและพันธสัญญา

76:25-29

“ฉันเพิ่งสูญเสียเพื่อนรัก ฉันจะรับมือกับความ เศร้าโศกอย่างไร”

ความตายของเพื่อนเป็นการทดลองยากสุดอย่างหนึ่งที่ คุณจะพบเจอ ความเศร้าโศกเป็นความรู้สึกปกติหลังจากการสูญเสียเช่นนั้น คุณรู้สึกเสียใจเพราะคุณชอบเพื่อนมาก “เจ้าคงอยู่ด้วยกันด้วยความรัก, ถึงขนาดที่เจ้าจะร่ำไห้เพราะการสูญเสียพวกเขาที่ตาย” (คพ.

42:45) ความรู้สึกทุกข์ยากบางอย่างเกิดขึ้นได้ในช่วงเศร้าโศก อาทิ ความเสียใจ ความโกรธ ความสิ้นหวัง ความอ่อนล้า สูญเสียความสนใจ ในกิจกรรมต่างๆ และรู้สึกทุกข์ระทม แต่ขณะเดียวกันคนที่เศร้าโศกมัก รู้สึกสงบเมื่อพวกเขาแสวงหาพระเจ้าและใกล้ชิดพระองค์ พวกเขากำลังได้รับสัญญาของพระองค์ที่ว่า “คนทั้งปวงที่โศกเศร้าย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะได้รับการปลอบโยน” (3 นีโพบ 12:4) ความเศร้าโศกทำร้าย แต่เยียวยาเช่นกัน

ขณะที่ท่านเอาชนะความรู้สึกเหล่านี้ จงพยายามคิดบวก สัมผัสความทรงจำดี ๆ ที่ท่านเคยมีจากเพื่อน สวดอ้อนวอนให้รู้สึกถึงสันติสุขและการปลอบโยนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด หาความหวังในความรัก พระกรุณาธิคุณ และแผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์

การรู้สึกเศร้าโศกมิได้หมายความว่าท่านไม่มีศรัทธา ประธานโรมัส เอส. มอนสันพูดในการประชุมใหญ่สามัญเกี่ยวกับการสูญเสียภรรยาของท่าน ท่านกล่าวว่า “การพูดว่าข้าพเจ้าคิดถึงเธอไม่สามารถสื่อความรู้สึกส่วนลึกของข้าพเจ้า เลยแม้แต่หน่อย” ท่านกล่าวถึงการทดลองต่อจากนั้น และสรุปว่า “เรารู้ว่า มีช่วงเวลาเมื่อเราต้องประสบกับโศกอันปวดร้าว เมื่อเราต้องโศกเศร้าเสียใจ และเมื่อเราต้องถูกทดสอบจนถึงขีดจำกัดของเรา อย่างไรก็ตาม ความยากลำบากเช่นนั้นเปิดโอกาสให้เราเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น ปรับเปลี่ยนชีวิตเราในวิถีที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงสอน” (“เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า,” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2013, 85, 87)

ความตายของเพื่อนคลายท่านให้เป็นคนดีขึ้นในด้านใดบ้าง

ผนวกความเศร้าโศกกับศรัทธา

ความเศร้าโศกไม่ใช่เรื่องเลวร้าย (แต่เลวร้ายได้ถ้าคุณเศร้าตลอดเวลา) การผนวกความเศร้าโศกกับศรัทธาเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการ

ปรับตัวให้เข้ากับความยากของการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก ลองนึกถึงเพื่อนของคุณตอนนี้ในโลกวิญญาณ และสิ่งที่เพื่อนของคุณอาจจะทำอยู่ เขาหรือเธอรักคุณและต้องการให้คุณมีความสุข การเรียนรู้เกี่ยวกับโลกวิญญาณจะเพิ่มความเข้าใจของคุณ เรื่องแผนแห่งความรอด ทำให้คุณเกิดสันติสุข ความหวัง และศรัทธา อย่าลืมสวดอ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ช่วย พระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงทราบแน่นอนว่าคุณรู้สึกอย่างไรและจะทรงช่วยคุณหากคุณทูลขอด้วยใจจริง

แมรี่ จี., อายุ 14 ปี, เวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเพื่อนของคุณ

แม้คุณจะรับมือกับความเศร้าโศกได้ยาก แต่แผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์สามารถปลอบโยนคุณผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าสักวันคุณจะได้พบเพื่อนอีกครั้ง จำไว้ว่าชีวิตบนโลกนี้เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ให้คุณรับการทดลองและทดสอบ พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงจัดเตรียมที่แห่งหนึ่งไว้ให้เพื่อนของคุณ พระผู้เป็นเจ้าทรงรักลูกๆ ของพระองค์

มาร์วิน เอส., อายุ 16 ปี, เมโทรมะนิลา, ฟิลิปปินส์

จงมีความสุขแทนเพื่อนของคุณ

เมื่อฉันสูญเสียคนที่ฉันรัก ฉันพยายามจดจำว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีแผนให้พวกเขาและฉันจะได้พบพวกเขาอีกครั้ง เงามีความสุขแทนพวกเขาได้เพราะพวกเขาไม่ต้องทนทุกข์ในชีวิตมรตัยอีก นั่นทำให้เจ็บปวดที่พวกเขาไม่อยู่กับเราในที่นี้อีกต่อไป แต่เราจะได้อยู่กับพวกเขาอีกครั้ง

อาเรียดนา ที., อายุ 19 ปี, เม็กซิโกซิตี, เม็กซิโก

พบความช่วยเหลือในพระคัมภีร์

เพื่อนที่ดีของฉันเพิ่งเสียชีวิตในอุบัติเหตุทางรถยนต์ ฉันพบการปลอบโยนผ่านการมาหาพระคริสต์ ฉันต้องมีประจักษ์

พยานถึงความรักที่พระคริสต์ทรงมีต่อเราแต่ละคน ฉันต้องเข้าใจว่าเราเป็นใครในฐานะลูกของพระผู้เป็นเจ้า และสำคัญที่สุดคือฉันต้องเข้าใจแผนของพระผู้เป็นเจ้าและพระประสงค์สำหรับลูกๆ พระองค์เมื่อฉันหันไปพึ่งพระองค์ผ่านพระคัมภีร์ ศาสนจักร และสื่อสิ่งพิมพ์ของศาสนจักร ฉันได้รับประจักษ์พยาน รู้สึกสงบและสบายใจ สิ่งที่จะช่วยเป็นพิเศษคือบทเรียนเยาวชนเรื่อง “ฉันจะพบการปลอบโยนได้อย่างไรเมื่อคนที่ฉันห่วงใยเสียชีวิต” ข้อพระคัมภีร์ บทความ และวิถีทัศนอ้างอิงในบทนี้ล้วนน่าพิศวงและเปลี่ยนชีวิตฉัน มาติลิน เอ็น., อายุ 18 ปี, ไอโอวา, สหรัฐอเมริกา

เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย

เอิลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองสอนดังนี้

“การปลิดชีวิตคนๆ หนึ่งเป็นเรื่องเศร้าเพราะการกระทำครั้งเดียวนี้ทั้งผู้รับเคราะห์ไว้มากมาย คนแรกคือคนที่เสียชีวิต แล้วก็อีกหลายสิบคน—ครอบครัวและมิตรสหาย—คนที่ถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง บางคนประสบความเจ็บปวดสุดซึ้งและความสับสนหลายปี...

“เห็นได้ชัดที่เราไม่รู้สภาวะแวดล้อมทั้งหมดของการฆ่าตัวตายทุกครั้ง เฉพาะพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรู้รายละเอียดทั้งหมด และพระองค์คือผู้จะทรงตัดสินการกระทำของเราบนโลกนี้

“เมื่อพระองค์ทรงพิพากษาเรา ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะทรงนำทุกอย่างมาพิจารณา องค์ประกอบทางพันธุกรรมกับทางเคมี สภาพจิตใจ ความสามารถทางปัญญา คำสอนที่เราได้รับ ประเพณีของบรรพบุรุษ สุขภาพของเรา และอื่นๆ...

“การฆ่าตัวตายเป็นบาป—บาปร้ายแรงมาก แต่พระเจ้าจะไม่ทรงพิพากษาบุคคลที่ฆ่าปดังกล่าวจากการกระทำเพียงอย่างเดียว พระเจ้าจะทรงมองดูสภาวะการณ์ของบุคคลนั้นและระดับสำนึกรับผิดชอบ ณ เวลานั้น”

จาก “Suicide: Some Things We Know, and Some We Do Not,” *Liahona*, Mar. 1988, 17, 18.

ความตายเป็นแผนส่วนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า

“เป็นเรื่องยากที่ข้าพเจ้าจะมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกและเห็นคนหนุ่มเหล่านี้ผู้ที่ข้าพเจ้าพึ่งพาความช่วยเหลือและการปลอบโยนถูกพรากไปจากเราในวัยหนุ่มของพวกเขา เป็นเรื่องยากที่จะก้มหน้ารับเรื่องเหล่านี้ บางครั้งข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าน่าจะก้มหน้ารับความตายเสียเองหากนั่นเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า

แต่ข้าพเจ้าทราบที่เราควรนิ่งเสียและรู้ว่านั่นมาจากพระผู้เป็นเจ้าและก้มหน้าทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ทุกอย่างจะราบรื่น”

ศาสตราจารย์จอเซฟ สมิธ, คำสอนของประธานศาสนจักร: *โจเซฟ สมิธ* (2007), 190–191.

คำถามครั้งต่อไป

“เพื่อนบางคนของฉันคิดว่า การไปโบสถ์เป็นการเสียเวลา ฉันจะช่วยให้พวกเขาเห็นได้อย่างไรว่าการไปโบสถ์เป็นพรอย่างยั่งยืน”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 มีนาคม 2015 ที่ liahona@lds.org, ทางอีเมล liahona@ldschurch.org หรือส่งทางไปรษณีย์ (ดูที่อยู่ในหน้า 3)

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อ นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สหคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

เราคิดถึง โซเฟีย

ในความมืดและความเจ็บปวด
ผมสวดอ้อนวอนขอให้พี่สาวผม
ปลอดภัย

โดย เฟอร์นันโด เปร์ลตา

ในปี 2012 ผมเรียนจบเซมินารีและโรงเรียนมัธยมปลาย และชีวิตผมกำลังเปิดเข้าสู่โลกใบใหม่ ต้นปีนั้นดีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่ายเยาวชนพหุสเทศ ผมรู้สึกได้รับพรและได้รับความคุ้มครองจากพระบิดาบนสวรรค์

หลายปีก่อนผมตัดสินใจว่าจะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา ด้วยเหตุนี้ในปี 2012 ผมจึงวางแผนอุทิศตัวเก็บออมทุกบาททุกสตางค์เท่าที่จะทำได้ขอคุณโซเฟียพี่สาวของผมที่ช่วยให้ผมได้งานอย่างรวดเร็วในบริษัทที่เธอทำอยู่ วันที่ 22 กุมภาพันธ์โซเฟียกับผมนั่งรถไฟไปทำงาน วันนั้นเป็นวันที่สวยงาม แต่เมื่อเรามาถึงจุดหมายผมได้ยินเสียงดังมาก จากนั้นทุกอย่างก็มืดไปหมด

เมื่อรู้สึกตัว ผมเจ็บและงุนงง การเดินทางของผมบนแผ่นดินโลกกำลังจะสิ้นสุดแล้วหรือ ผมยังอยากอยู่รับประสบการณ์บางอย่าง เช่น ไปเป็นผู้สอนศาสนาและมีครอบครัว ด้วยเหตุนี้ผมจึงสวดอ้อนวอนทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ประทานโอกาสให้ผมมีชีวิตอยู่และรับใช้งานเผยแผ่

ขณะนอนอยู่ท่ามกลางซากรถไฟ ผมมองหาพี่สาว แต่ไม่เห็นเธอในที่สุดผมก็ได้ยินเสียง

พนักงานดับเพลิงขอให้ทุกคนอยู่ในความสงบ และผมรู้สึกมีความหวังในใจผม ผมสวดอ้อนวอนขอให้พี่สาวผมปลอดภัย เพราะผมไม่รู้ว่าจะอยู่ที่ไหน ขณะสวดอ้อนวอน ผมรู้สึกสงบมากผมต้องสู้ทนกับความเจ็บปวดที่รู้สึก แต่พระบิดาบนสวรรค์ประทานผละกำลัที่จำเป็นให้ผม ผมได้รับการช่วยชีวิตหลังจากนั้นหนึ่งชั่วโมง ผมรู้สึกว่าคุณพ่ออยู่กับผมระหว่างนั้น ขณะถูกนำตัวส่งโรงพยาบาลเพื่อรับการผ่าตัดขา ผมอดนึกถึงพี่สาวไม่ได้ พลังสงสัยว่าเธอเป็นอย่างไร แต่ทุกครั้งที่นึกถึงเธอ ผมรู้สึกสงบ

วันรุ่งขึ้นพ่อแม่บอกผมว่าโซเฟียเสียชีวิตในอุบัติเหตุ ช่างนั้นทำให้ผมรู้สึกเจ็บปวดที่สุด แต่ในขณะที่เดียวกันผมกลับรู้สึกสบายใจและสำนึกคุณต่อพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่พ่อแม่ทำไว้ในพระวิหารในกรณีนี้ครอบครัวเราไว้ด้วยกันชั่วนิรันดร์

เมื่อผมออกจากโรงพยาบาลกลับไปที่บ้าน พระเจ้าอวยพรครอบครัวผมผ่านเพื่อนๆ และญาติพี่น้องผู้เป็นเหล่าเทพที่ปลอบโยนเรา เราจะสำนึกคุณต่อสิ่งนั้นตลอดไป เนื่องด้วยอำนาจของฐานะปุโรหิตผมจึงฝึกเดินได้เร็วเกินคาด ผม

สามารถเดินได้ปกติหลังจากนั้นสองสามเดือน

พระกิตติคุณสวยงามทุกด้านที่คุณมอง ผมสำนึกคุณเช่นกันต่อพระวิหารและศาสนพิธีพระวิหาร ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงมีบางอย่างศักดิ์สิทธิ์เตรียมไว้ให้พี่สาวผม ชีวิตที่ไม่มีเธอไม่ง่าย และจะไม่มีวันง่าย แต่ความเชื่อมั่นและสันติสุขที่เรามีแรงกล้ากว่าความเจ็บปวดที่เราารู้สึก เพราะไม่มีเธอ เราคิดถึงโซเฟียสุดหัวใจ และนึกถึงเธอทุกวัน เอ็ดเดอร์เจฟเฟอรีอาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมัครสาวกสิบสองกล่าวว่า สวรรค์ที่ปราศจากครอบครัวของท่านคงจะไม่เป็นสวรรค์ (ดู Between Heaven and Earth [DVD, 2005]) และผมเป็นพยานว่านี่คือความจริง

พระเจ้าเป็นเจ้าของความรักเรา และพระองค์ไม่มีวันปล่อยให้เราโดดเดี่ยว อิสยาห์ 54:10 กล่าวว่า “ความรักมั่นคงของเราจะไม่เคลื่อนย้ายไปจากเจ้า และพันธสัญญาแห่งสวัสดิภาพของเราจะไม่คลอนแคลน พระยาห์เวห์ผู้ทรงสงสารเจ้าตรัสดังนี้” ■ ผู้เขียนอาศัยอยู่ในบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา

ส่งคำติชมเกี่ยวกับ เลียโฮนา มาได้ที่ liahona@ldschurch.org

ภาพประกอบโดย แบรนตัน ดอร์แมน

“อย่ายอม ฟังคำเท็จของซาตาน ที่หลอกว่า ท่านไม่มีเวลาศึกษาพระคัมภีร์ จงเลือกการใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์

จงเลือกการใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์ การดื่มด่ำพระวจนะของพระเจ้าในแต่ละวัน สำคัญกว่าการนอนหลับ การศึกษา การทำงาน การดูโทรทัศน์วิดีโอเกมส์ หรือสังคมออนไลน์ ท่านอาจต้องจัดลำดับความสำคัญใหม่เพื่อให้มีเวลาศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า ถ้าต้องทำเช่นนั้น จงทำ!

โดย เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง
“ทำให้การใช้ศรัทธาเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก,”
เลียมโฮนา, พ.ย. 2014, 93.

พ ย า น พิ เ ศ ช

เอ็ลเดอริชาร์ด
จี. สก็อตต์
แห่งโครัม
อัครสาวกลีบสอง

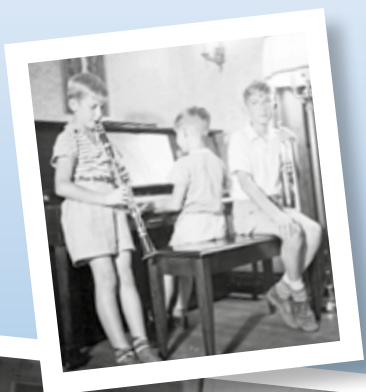
จดหมายจาก คุณยายวิทเทิล

เมื่อเอ็ลเดอริชาร์ด จี. สก็อตต์ยังเด็ก คุณพ่อของท่านไม่ได้เป็นสมาชิกของ ศาสนจักร คุณแม่เป็นสมาชิก แต่ไปโบสถ์ ไม่บ่อยนัก เมื่อริชาร์ดอายุครบแปดขวบ ท่านไม่ได้รับบัพติศมา ต่อจากนั้นคุณยาย วิทเทิลมาเยี่ยม

คุณยายเป็นแบบอย่างที่ดีมาก เธอช่วยให้ริชาร์ดกับพี่ๆ เรียนรู้ว่าการรับบัพติศมา และการไปโบสถ์สำคัญเพียงใด ไม่นาน ริชาร์ดกับพี่ชายก็รับบัพติศมา

เมื่อใดก็ตามที่ริชาร์ดต้องเป็นผู้พูดที่ โบสถ์ เขาจะโทรหาคุณยายวิทเทิลเพื่อ ขอแนวคิดจากเธอ ไม่นานท่านจะได้รับ จดหมายพร้อมคำพูดที่คุณยายเขียนไว้ให้ ท่าน เมื่อท่านอายุมากขึ้นอีกนิด เธอจะส่ง โครงร่างพร้อมแนวคิดมาให้เพื่อช่วยท่าน เขียนคำพูดด้วยตนเอง ริชาร์ดรู้เสมอว่า

คุณยายวิทเทิลรักท่านและรักพระกิตติคุณ ในมหาวิทยาลัย ริชาร์ดพบแบบอย่าง ที่ดีอีกคนหนึ่ง เธอชื่อจีนีน คีนหนึ่งเธอ บอกท่านว่า “เมื่อฉันแต่งงาน ฉันจะแต่ง กับอดีตผู้สอนศาสนาในพระวิหาร” ริชาร์ด ตัดสินใจสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับการไปเป็น ผู้สอนศาสนา ไม่นานท่านกับจีนีนก็ออกไปเป็นผู้สอนศาสนา หลังจากกลับบ้าน ริชาร์ดกับจีนีนแต่งงานกันในพระวิหาร แมนไท ยูทาห์ ■

โดย อธิการเกรีย์
อี. สตีเวนสัน
อธิการควบคุม

ถึงคราวของท่าน

2010 เธอพลาดเหรียญไปเสียวินาที แต่เธอไม่ยอมแพ้ เธอฝึกหลายชั่วโมง หลายวัน หลายสัปดาห์ และหลายเดือน ในโอลิมปิก 2014 การแข่งขันของเธอไร้ที่ติ! เธอได้เหรียญเงิน!!

พยายามต่อไป

คริสโตเฟอร์ ฟ็อกต์เป็นสมาชิกในทีมที่ได้เหรียญทองแดงในการแข่งขันบอบสเลดประเภทชายสี่ เขาจะเลิกแข่งก็ได้ หลังจากอุบัติเหตุร้ายแรงในโอลิมปิกปี 2010 แต่เช่นเดียวกับโนเอลล์ เขาพยายามต่อไป และเขาได้เหรียญด้วย!

ช่วยคนอื่น ๆ

โทราห์ ไบรท์ นักสโนว์บอร์ดวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจากออสเตรเลียทำให้ชาวโลกประหลาดใจเมื่อเธอสังเกตเห็นเคลลีคลาร์ก นักสโนว์บอร์ดชาวอเมริกันเสียขวัญหลังจากแข่งรอบแรกไม่ดี แทนที่จะจดจ่อกับการแข่งขันของเธอเอง โทราห์กลับสวมกอดเคลลีจนเคลลีสงบลง เพราะการแสดงน้ำใจครั้งนี้ของโทราห์หญิงสาวทั้งสองจึงได้ยืนบนแท่นรับรางวัล โทราห์ได้เหรียญเงิน ส่วนเคลลีก็ได้เหรียญทองแดง ถ้าท่านมีเพื่อนหรือ

ปที่แล้ว คนทั่วโลกชมนักกีฬาจาก 89 ประเทศลงแข่งในกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวปี 2014 ที่โซซี รัสเซีย นักกีฬาลิคนเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย สามในสิบได้เหรียญรางวัล!

ทำงานหนัก

ข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องราวของโนเอลล์ พิกัส-เพซ หนึ่งในนักกีฬาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเหล่านั้นให้ท่านฟัง การแข่งขัน

ของเธอเป็นกีฬาสเกเลตัน ลองนึกภาพการอยู่บนเลื่อนขนาดเล็กที่ต้องพุ่งตัวไปข้างหน้า ใบหน้าอยู่เหนือพื้นน้ำแข็งคดเคี้ยวที่ความเร็ว 90 ไมล์ (145 กิโลเมตร) ต่อชั่วโมง! ในโอลิมปิก โนเอลล์มีเวลาเพียงสี่นาที่—รอบละ 60 วินาทีสี่รอบ—เพื่อให้ได้เหรียญ

สำหรับโนเอลล์แล้ว นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เธอลงแข่งโอลิมปิก ในปี 2006 เธอขาดก และไม่สามารถลงแข่งในโอลิมปิกได้ ในปี

สมาชิกครอบครัวที่ต้องการกำลังใจ จงช่วยพวกเขาด้วย

ถึงคราวของท่าน!

ชีวิตนิรันดร์ของท่านเหมือนกันมากกับประสบการณ์ของนักกีฬาเหล่านี้ ในฐานะบุตรหรือธิดาของพระเจ้า ท่านเคยอยู่กับพระองค์ ท่านเตรียมมาอยู่บนโลกนี้เพียงช่วงเวลาสั้นๆ ชีวิตท่านบนโลกเปรียบเสมือนสิ่งๆ สำหรับโนเอลล์ การกระทำของท่านที่จะตัดสินว่าท่านชนะรางวัลแห่งชีวิตนิรันดร์หรือไม่

จุดตรวจสำหรับท่าน

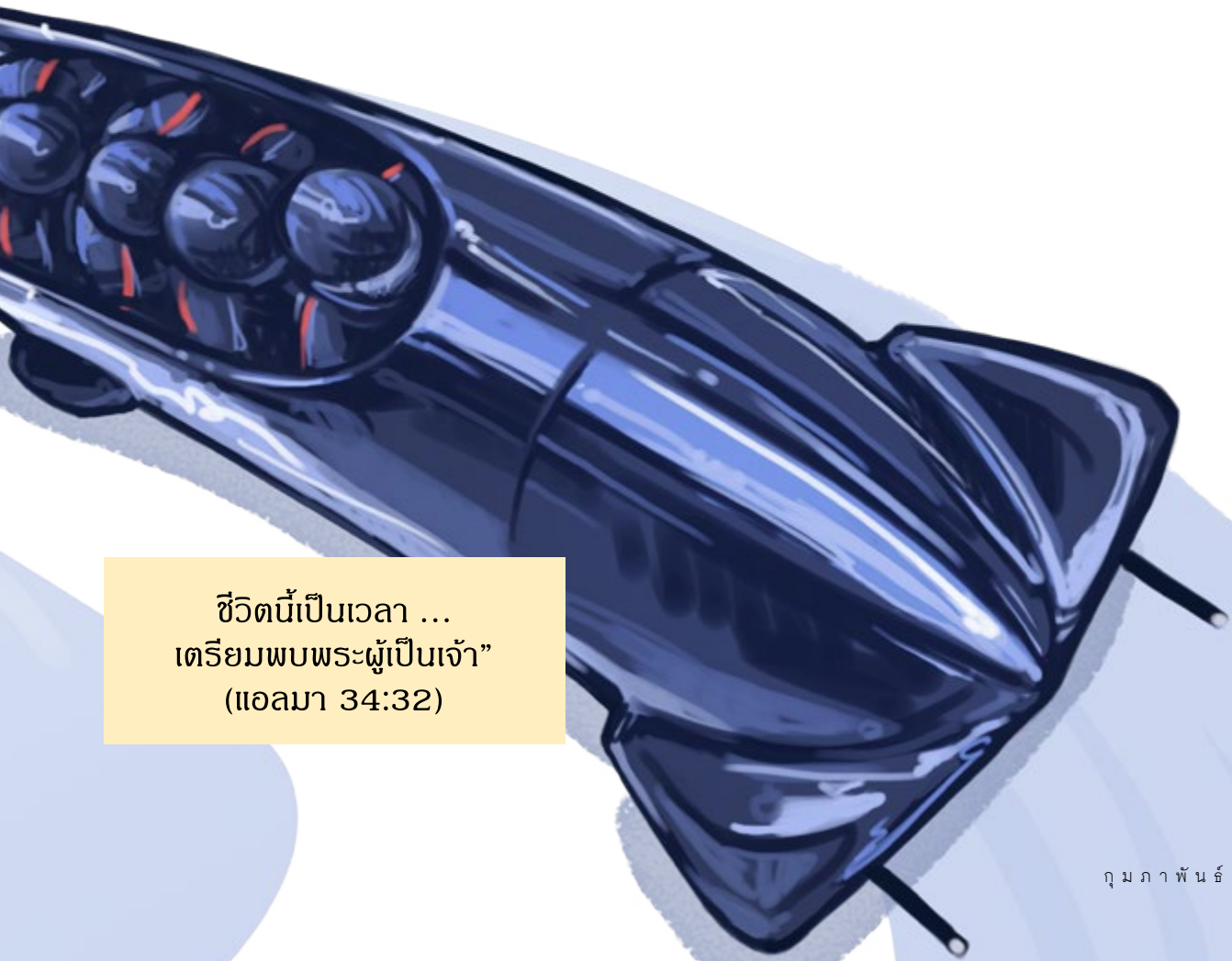
โนเอลล์ คริสโตเฟอร์ และโทราห์ ต้องทำหลายชั้นกว่าจะได้เป็นนักกีฬาโอลิมปิก ท่านมีจุดตรวจที่จะช่วยท่านกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ จุดตรวจเหล่านี้ได้แก่ บัพติศมา การรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ การแต่งตั้งฐานะปุโรหิต ศาสนพิธีพระวิหาร และการรับศีลระลึกแต่ละสัปดาห์

เพื่อช่วยให้ท่านไปถึงจุดตรวจ ท่านต้องสวดอ้อนวอนทุกวัน ศึกษาพระคัมภีร์ และไปโบสถ์ เชื้อฟังกพระบัญญัติ รักษาพันธสัญญาที่ทำไว้ และทำตามมาตรฐานของพระเจ้า หากท่านต้องกลับใจ จง

จดจำปาฏิหาริย์แห่งการชดใช้ พระบิดาบนสวรรค์จะไม่ทรงปล่อยท่านไว้ตามลำพัง

จำไว้ว่าท่านได้เตรียมสำหรับเวลาของท่านบนโลกนี้ นี่เป็นช่วงขณะที่ท่านต้องปฏิบัติ ถึงเวลาของท่านแล้ว! ■

จาก “สิ่งดีๆ ของท่าน,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2014, 84-86.

ชีวิตนี้เป็นเวลา ...
เตรียมพบพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”
(แอลมา 34:32)

หน้านี้ของหนู

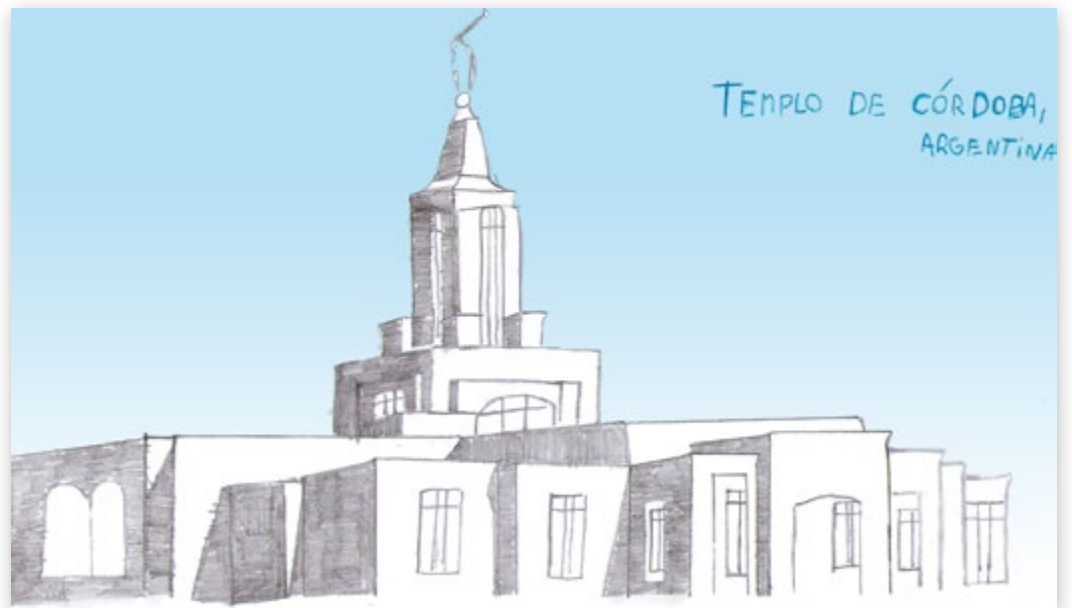

“ผมอยากเป็นผู้สอนศาสนา”
โดย แซมูเอล คิว, อายุ 8 ขวบ,
บราซิล

“การสร้าง” โดย วิเวียน เอ., อายุ 6 ขวบ, สเปน
วิเวียนกล่าวว่า “หนูชอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์
ที่ทรงสร้างสัตว์ สัตว์ทำให้โลกสวยงาม
มีสีสันและมีความหลากหลาย”

“พระวิหารกอร์โดบา
อาร์เจนตินา” โดย ทีเชียน
เอส., อายุ 10 ขวบ,
อาร์เจนตินา
ทีเชียนกล่าวว่า “หนูอยาก
ให้พระวิหารสร้างเสร็จ
เร็ว ๆ หนูจะได้เข้าไปข้างใน
ตอนหนูอายุครบ 12 ปี”

“พระบิดาบนสวรรค์ ทรงเทพรให้เราอย่าง สม่ำเสมอเหมือนฝนที่ โปรยปรายมา”

—ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ

จาก “การดำเนินชีวิตอย่างเบิกบานในพระกิตติคุณ,”
เสี่ยโฮนา, พ.ย. 2014, 121.

โดย บาร์บารา ฮอฟฟ์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันคุกเข่าอ่อนนวอนทุกวันฉันทูลพระบิดา
สวรรค์” (“I Pray in Faith,” Children’s Song-
book, 14).

“เร็วเข้า ฟินน์ได้เวลาไปแล้ว!”

โจฮันบอก

โจฮันพี่ชายของฟินน์รออยู่ที่
ประตูหน้าบ้านอย่างหงุดหงิด

เขาไม่อยากไปโรงเรียนสาย

ฟินน์หน้ามือ เขาไม่อยาก

ไปโรงเรียน ครอบครัวของ

เขาเพิ่งย้ายมาอยู่

บ้านหลังใหม่ เขา

ไปโรงเรียนปีแรก

และยังไม่มีเพื่อน

ที่โรงเรียน เขาคิดถึงเพื่อนเก่า

“ผมกลัว!” ฟินน์บอกพลาง

วิ่งไปหาคุณแม่ “ทำไมต้องไป

โรงเรียนด้วยล่ะครับ”

คุณแม่ของฟินน์กอดเขา “ทุก

อย่างจะเรียบร้อย เรามาสวด

อ่อนนวอนด้วยกันนะ” เธอบอก

“มีเวลาให้สวดอ่อนนวอนเสมอ”

พวกเขาคุกเข่าและทูลพระ-

บิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยฟินน์

จากนั้นฟินน์กับพี่ชายก็ไป

โรงเรียน วันนั้นดีขึ้นเล็กน้อย

ทุกเช้าหลังจากนั้น ฟินน์

คุกเข่าสวดอ่อนนวอนทูลขอให้

พระบิดาบนสวรรค์ช่วย

สถานการณ์ดีขึ้นตามลำดับ

ฟินน์มีเพื่อนคนหนึ่ง และเขา

ไม่กลัวอีกเลย ไม่นานฟินน์ก็

เริ่มชอบโรงเรียน

วันหนึ่งฟินน์กับพี่ชายกำลัง

เดินไปโรงเรียน และฟินน์รู้สึก

มีความสุข เขาสังเกตเห็นดวง

อาทิตย์ส่องแสง เขาคิดถึงเรื่อง

สนุกๆ ที่เขากำลังเรียนรู้ จู่ๆ เขา

ก็หยุดเดิน

“ผมลืมนางอย่าง” เขาบอก

มีเวลาให้ สวดอ่อนนวอน เสมอ

โรงเรียนเป็นปัญหามาก
สถานการณ์จะดีขึ้นหรือไม่

โจอัน ฟินนิงกลับบ้าน

คุณแม่มองด้วยความกังวล
เมื่อเห็นเขาวิ่งเข้าบ้าน

“มีอะไรหรือลูก” เธอถาม

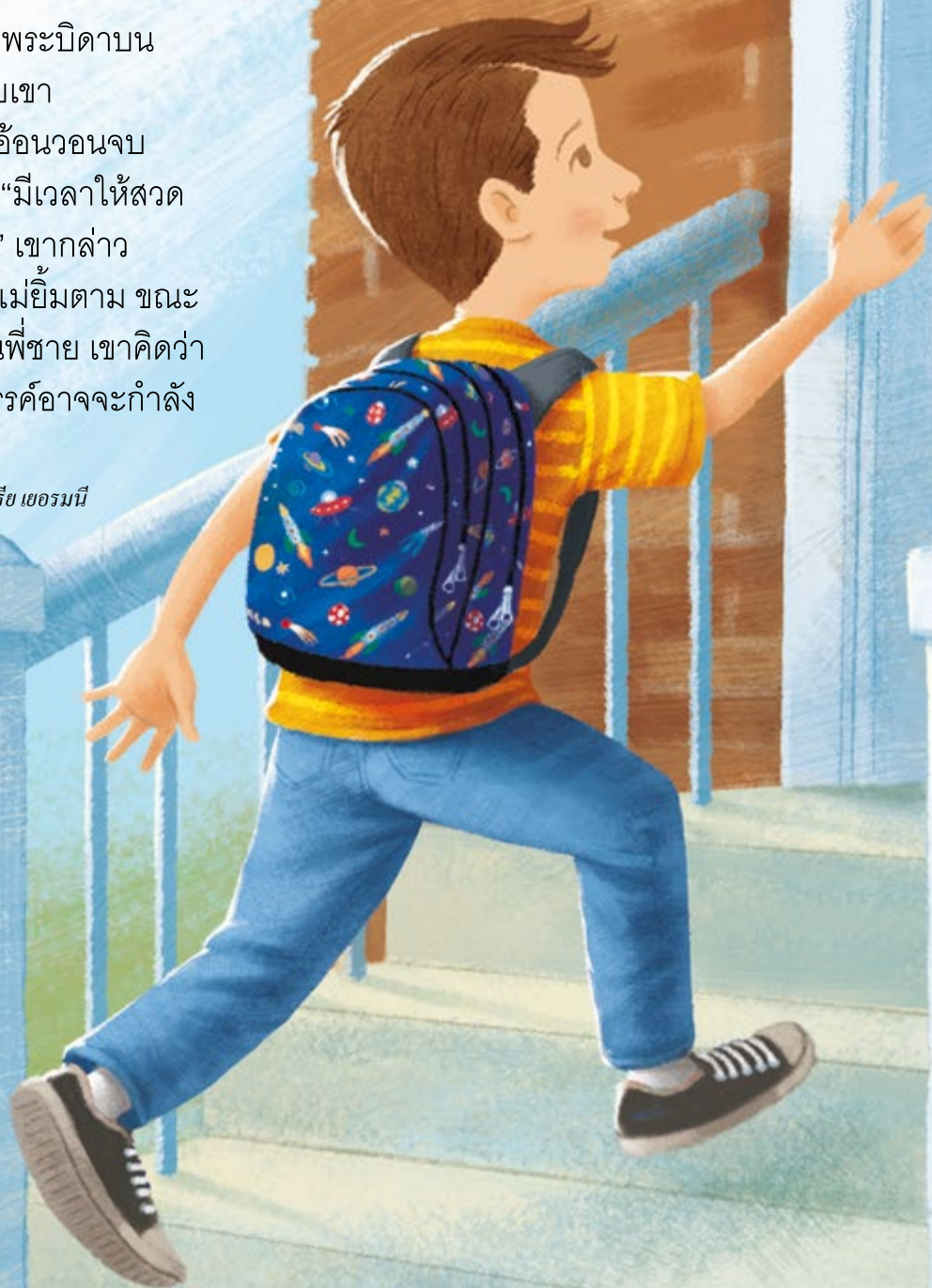
“ผมลืมนวดอ่อนวอนครับ”

ฟินนิงตอบ เขาคุกเข่า เขาต้อง
การขอพระทัยพระบิดาบน
สวรรค์ที่ทรงช่วยเขา

หลังจากสวดอ่อนวอนจบ
เขากอดคุณแม่ “มีเวลาให้สวด
อ่อนวอนเสมอ!” เขากล่าว

ฟินนิงยิ้ม คุณแม่ยิ้มตาม ขณะที่
ฟินนิงไปให้ทันพี่ชาย เขาคิดว่า
พระบิดาบนสวรรค์อาจจะกำลัง
ยิ้มเช่นกัน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในบาวาเรีย เยอรมนี

ช่วยเพื่อนใหม่

โดย ครินน์ลีย์
ดับเบิลยู.,อายุ
9 ขวบ, มีสซูรี,
สหรัฐอเมริกา

ดิ๊กหนึงคนใหม่มาเรียนห้องเดียวกับเราตอนกลางปี เธอมีลักษณะท่าทางและพูดไม่เหมือนนักเรียนคนอื่น ๆ เธอย้ายบ่อยและมีปัญหาเรื่องการผูกมิตร เธอมี

จงกล้าหาญ!

จดหมายให้เธอตามที่อยู่ใหม่ ในจดหมาย ฉันบอกเพื่อนว่าฉันคิดถึงเธอและเธอจะเป็นเพื่อนของฉันตลอดไป ฉันวาดรูปพวกเรากำลังเล่นด้วยกันและเตือนเธอให้นึกถึงพรสวรรค์บางอย่างของเธอ ฉันบอกเธอว่าเธอควรกล้าหาญและพยายามผูกมิตรกับเพื่อนใหม่ เพราะเธออาจจะช่วยใคร

เรื่องเศร้าเกิดขึ้นในครอบครัวเธอ

และบางวันก็ร้องไห้มาโรงเรียน ฉันรู้ว่าฉันอยากพยายามช่วยเธอ แต่ไม่ทราบจริงๆ ว่าควรทำอะไรเพราะเธอมักไม่ชอบคุยกับเด็กคนอื่น ๆ ฉันสวดอ้อนวอนถามว่าควรทำอะไรและรู้สึกได้ว่าพระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงกระซิบว่าฉันควรพยายามเป็นเพื่อนเธอ

ฉันช่วยเธอเรื่องงานที่โรงเรียน และ

บอกเธอว่าพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรสวรรค์พิเศษให้เธอใช้และแบ่งปันกับคนอื่น ๆ ฉันชวนเธอมาเล่นกับฉันและนักเรียนคนอื่น ๆ ช่วงหยุดพัก สองสามเดือนต่อมา เธอบอกว่าเป็นเพื่อนคนแรกที่เธอเคยมี

เธอต้องย้ายอีกครั้ง และฉันรู้สึกเสียใจมาก ฉันขอให้เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนส่ง

บางคนได้ ฉันสวดอ้อนวอนขอให้เธอพบเพื่อนในโรงเรียนใหม่และขอให้เด็กคนอื่น ๆ ทำดีต่อเธอ

ฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักลูกทุกคนของพระองค์ และฉันขอบพระทัยที่พระองค์ทรงช่วยให้เราช่วยเหลือพวกเขาแต่ละคน ■

เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมา

When Jesus Christ Was Baptized

(แบบง่าย)

เนื้อร้องและทำนองโดย
จின்นี่ พี. ลอร์เลอร์

ด้วยความคารวะ: ♩ = 88-96

E^b Fm B⁷

1. เมื่อ พระ เย ชู ทรง รับ บัพ ติศ มา ใน แม่ น้ำ
2. เมื่อ ฉัน ได้ รับ บัพ ติศ มา จะ ทำ ตาม แบบอย่าง

E^b C⁷ F⁷ B⁷

จอร์แดน พระ เป็น เจ้า สาม พระ องค์ ทรง เป็น พ - ยาน ด้วย ความ
พระ องค์ โดย ลง น้ำ ทั้ง ตัว ด้วย อำนาจ สุา นะ ปู่ โธ -

E^b Fm B⁷

รัก พระ บิ ดา ตรัส จาก ส - วรรค์ เมื่อ พระ คริสต์ รับ บัพ -
หิต แล้ว ฉัน จะ เป็น ส - มา ชิก ใน อา ณา จักร พระ

E^b C⁷ F⁷ B⁷ E^b

ติศ มา พระ วิญ ญาณ เสด - ็จ ลง มา ดั่ง พิ ราบ ที่ นุ่ม นวล
บิ ดา มี พระ วิญ ญาณ บ - ริ สุทธิ ทรง นำ ฉัน ทุก โมง ยาม

© 1977, 1989, 2014 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
อนุญาตให้ทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
ขอให้ระบุหมายเหตุนี้ในสำเนาทุกครั้ง

พระเยซูทรงรับบัพติศมา

โดย เอริน แชนเดอร์สัน และจิ้น บิงแฮม

จะเป็นอย่างไรถ้าเห็นพระเยซูทรงรับบัพติศมา พันธสัญญาใหม่เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันศักดิ์สิทธิ์นั้น

“แล้วพระเยซูเสด็จจากแคว้นกาลิลีมาหา **ยอห์น** ที่แม่น้ำ **จอร์แดน** เพื่อทรงรับบัพติศมาจากท่าน

“เมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมาแล้วก็ **เสด็จขึ้นจากน้ำ** และในทันใดนั้นฟ้าก็แหวกออก และพระองค์ทรงเห็น **พระ-**

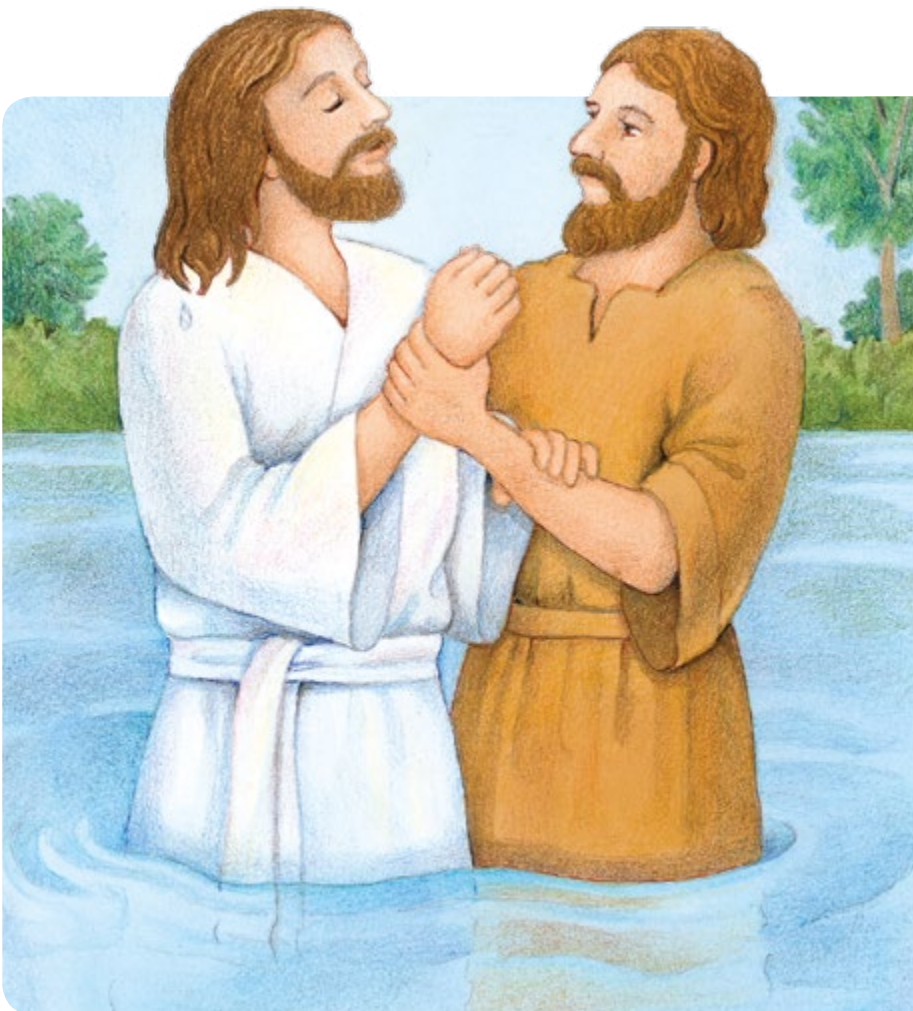
วิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาดุจนกพิราบ สถิตบนพระองค์

“และนี่แน่ะมี **พระสุรเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์** ว่า ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” (มัทธิว 3:13, 16-17)

ในวันพิเศษเมื่อท่านรับบัพติศมาและการยืนยัน ท่านกำลังทำตามพระเยซูคริสต์ ท่านกลายเป็นเหมือนคนใหม่—ท่านสัญญา

ว่าจะระลึกถึงและทำตามพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา ท่านกลายเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระองค์ ท่านได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และท่านสะอาดหมดจด พระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยท่านมาก บัพติศมาเปิดประตูสู่เส้นทางที่นำเรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เรียนรู้เพิ่มเติม

จอร์แดน—แม่น้ำจอร์แดน

ยอห์น—ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา

เสด็จขึ้นจากน้ำ—ขึ้นตรงหลังจากลงไปใต้น้ำจมนมิด

พระวิญญาณของพระเจ้า—พระวิญญาณบริสุทธิ์

เสด็จลงมาดุจนกพิราบ—ลงมาอย่างนุ่มนวลและเงียบสงบเหมือนนกพิราบ

พระสุรเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์—พระสุรเสียงของพระบิดาบนสวรรค์

การพุดคุยในครอบครัว

ให้คนที่รับบัพติศมาแล้วเล่าว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไรในวันพิเศษนั้น พวกเขาอาจแบ่งปันด้วยว่าพวกเขาพยายามรักษาพันธสัญญาบัพติศมาอย่างไรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงนำทางปลอบโยน สอน หรือเตือนพวกเขาอย่างไร

Song: “When Jesus Christ Was Baptized”
(Children’s Songbook, 102)

พระคัมภีร์: มัทธิว 3:13, 16-17; หลักแห่งความเชื่อ 1:4

วีดิทัศน์: ไปที่ Biblevideos.lds.org เพื่อชม “บัพติศมาของพระเยซู”

คำถามพระคัมภีร์

ตัดแถบคำด้านล่างออกแล้วใส่ไว้ในภาชนะ ผลัดกันเลือกคำถามและใช้พระคัมภีร์ตอบคำถาม

ใครให้บัพติศมาพระเยซู (มัทธิว 3:13)

เหตุใดพระเยซูจึงทรงต้องการรับบัพติศมา (มัทธิว 3:15; 2 นิไฟ 31:7, 9)

เพราะเหตุใดเราจึงต้องรับบัพติศมา (ยอห์น 3:5)

เกิดอะไรขึ้นทันทีหลังจากพระเยซูทรงรับบัพติศมา (มัทธิว 3:16-17)

การลงไปในน้ำทั้งตัว หมายความว่าอะไร (คพ. 76:51; โมเสส 6:64-65)

เราได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร (คพ. 33:15)

เราสัญญาอะไรเมื่อเรารับบัพติศมา (โมไซยาห์ 18:8-13; คพ. 20:37)

พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาอะไรกับเราเมื่อเรารับบัพติศมา (คพ. 76:52-56)

เราต้องทำอะไรหลังจากบัพติศมาจึงจะสามารถอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ตลอดกาล (2 นิไฟ 31:18-20)

เกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์!

การท่องจำพระคัมภีร์ทำได้ง่ายเท่ากับข้อ 1-2-3

1. เขียนคำของข้อนั้นลงในกระดาษหรือการ์ดใบละคำเรียงการ์ดตามลำดับและอ่านข้อนั้นออกเสียง
2. คละการ์ดแล้ววางเรียงให้เหมือนเดิมอ่านข้อนั้นอีกครั้ง
3. ดึงการ์ดออกหนึ่งใบและอ่านข้อนั้นอีกครั้ง ดึงออกเรื่อยๆ จนกว่าท่านจะพุดทั้งข้อได้โดยไม่ต้องใช้การ์ด

ตอนนี้ท่านท่องได้แล้ว ท่านสามารถนำข้อนั้นติดตัวไปได้ทุกที่!

จูเลียนาเป็นผู้พูด

โดย เจน แม็คไบรต์ โซเอท
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

จูเลียนากลับเด็กน้อยเมื่อต้องเป็นผู้พูดในปฐมวัย คุณยายกอดจูเลียนา
“พระบิดาบนสวรรค์จะช่วยหนู” ท่านกระซิบ

เมื่อถึงเวลาต้องพูด จูเลียนาเห็นเพื่อนๆ ครู คุณตาคุณยาย ทุกคนกำลังยิ้มให้เธอ เธอเป็นผู้พูดต่อจากนั้น

“ฉันเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ฉันแสดงให้เห็นว่าฉันรักพระบิดา
บนสวรรค์โดยเรียนรู้เกี่ยวกับ
พระเยซู กล่าวคำสวดอ่อนน้อม
และช่วยครอบครัวของฉัน ฉันรู้ว่า
พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซู
ทรงรักฉันเช่นกัน ในพระนามของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน”

หลังเลิกปฐมวัย จุเลียกอดคุณยาย “หนูไม่กลัวค่ะ” เธอบอก “หนูรู้ว่าพระบิดาบน
สวรรค์ทรงกำลังช่วยหนู” ■

ลูกทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้า

เด็กทุกคนเป็นลูกคนพิเศษของพระเจ้า
ท่านหาจุดไหนพบหรือไม่ ท่านนับเด็กผู้หญิง
ได้กี่คน มีเด็กผู้ชายกี่คน มีกี่คนสวมเสื้อลาย
มีกี่คนสวมเสื้อสีเหลือง มีกี่คนสวมแว่นตา

จนกว่าเราจะพบกันอีก

โดย เอ็ลเดอร์โจเซฟ บี.
เวรี่ธลิน (1917-2008)
แห่งโคควรัม
อัครสาวกสิบสอง

รักแท้

ความรักนำเราไปสู่รัศมีภาพและความยิ่งใหญ่
ของชีวิตนิรันดร์

ความรักเป็นจุดเริ่มต้น จุดกึ่งกลาง และจุดสิ้นสุดของวิถีแห่งการเป็น
ศาสนิกชน ความรักปลอบโยน แนะนำตัก
เตือน เยียวยา และปลอบขวัญ ความรัก
นำเราผ่านหุบเขาแห่งความมืดและผ่าน
ม่านแห่งความตาย สุดท้ายแล้ว ความรัก
นำเราไปสู่รัศมีภาพและความยิ่งใหญ่ของ
ชีวิตนิรันดร์

สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิทเป็นแบบอย่างของความรักอัน
บริสุทธิ์ของพระคริสต์เสมอ หลายคนถาม
ว่าเหตุใดท่านจึงมีผู้ติดตามมากมายและ
รักษาพวกเขาเอาไว้ได้ คำตอบของท่าน
คือ “เพราะผมยึดหลักธรรมแห่งความรัก”¹

มีเรื่องเล่าว่าเด็กหนุ่มวัย 14 ปีมานอ
เพื่อตามหาพี่ชายที่อาศัยอยู่แถวนั้น เด็ก
หนุ่มมาถึงในฤดูหนาว ไม่มีเงิน และไม่มี
เพื่อน เมื่อเขาถามถึงพี่ชาย มีคนพาเขา
ไปบ้านใหญ่หลังหนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้าย
โรงแรม ที่นั่นเขาพบชายคนหนึ่งทีพูดว่า
“เข้ามาสิหนุ่มน้อย เราจะดูแลเธอเอง”

เด็กหนุ่มรับคำเชิญและมีคนพาเข้าไป
ในบ้าน ที่นั่นเขาได้กินอาหาร อบอุ่น และ
มีเตียงให้นอน

วันรุ่งขึ้นอากาศหนาวเหน็บ แต่กระนั้น
เด็กหนุ่มก็ยังเตรียมตัวเดินแปดไมล์ไปที่

พี่ชายพักอยู่

เมื่อชายเจ้าของบ้านเห็นเช่นนี้ เขาจึง
บอกเด็กหนุ่มให้อยู่ต่อสักพัก เขาบอกว่า
อีกไม่นานจะมีรถม้ามาที่นี่ และเด็กหนุ่ม
นั่งไปด้วยได้

เมื่อเด็กหนุ่มท้วงว่าเขาไม่มีเงิน ชายดัง
กล่าวบอกเขาว่าไม่ต้องห่วงเรื่องนั้น พวก
เขาจะจัดการเอง

เด็กหนุ่มทราบดีในภายหลังว่าชายเจ้า
ของบ้านไม่ใช่ใครอื่น แต่คือโจเซฟ สมิท
ศาสดาพยากรณ์ชาวมอรมอน เด็กหนุ่ม
คนนี้จดจำการกระทำแห่งจิตกุศลดังกล่าว
ไปชั่วชีวิต²

ในข่าวสารจาก *ดนตรีและรายงานสาร*
ของคณะนักร้องประสานเสียงมอรมอน
แทเบอรนาเคิล เล่าเรื่องชายหญิงสูงอายุ
ที่แต่งงานกันมานานหลายสิบปี เพราะ
ภรรยาสูญเสียการมองเห็นที่ละน้อยเธอจึง
ไม่สามารถดูแลตนเองอย่างที่เคยทำมา

หลายปีได้ สามี่เริ่มทาเล็บให้เธอโดยที่เธอ
ไม่ต้องขอ

“เรารู้ว่าเธอมองเห็นเล็บมือได้เมื่อเธอ
ยกนิ้วมาใกล้ตาตรงมุมขวา และนั่นทำให้
เธอยิ้ม เขาชอบเห็นเธอมีความสุข ด้วย
เหตุนี้จึงทาเล็บให้เธอนานกว่าห้าปีก่อน
เธอเสียชีวิต”³

นี่เป็นแบบอย่างของความรักอันบริสุทธิ์
ของพระคริสต์ บางครั้งความรักยิ่งใหญ่
ที่สุดไม่พบในฉากละครที่ทีวีและนักเขียน
ทำให้เป็นอมตะ บ่อยครั้ง ปรากฎการณ์
ครั้งใหญ่สุดของความรักคือการกระทำ
เรียบง่ายอันเกิดจากความเมตตาและ
ความห่วงใยที่เราพบตามเส้นทางแห่งชีวิต

รักแท้ยืนยงตลอดกาล รักแท้อดทน
ชั่วนิรันดร์และให้อภัย รักแท้เชื่อ หวัง และ
อดทนทุกสิ่ง นั่นคือความรักที่พระบิดาบน
สวรรค์ทรงมีต่อเรา ■

จาก “พระบัญญัติข้อใหญ่,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2007,
33-37.

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิท, ใน *History of the Church*, 5:498.
2. มาร์ก แอล. แม็คคองกี, *Remembering Joseph: Personal Recollections of Those Who Knew the Prophet Joseph Smith* (2003), 57.
3. “Selflessness,” 23 ก.ย., 2007, การถ่ายทอด
Music and the Spoken Word; ดูได้ที่
musicandthespokenword.com/spoken-messages

ข้อคิด

อะไรคือปัญหาของการเอาใจใส่ในข้อบกพร่องของผู้อื่น

“ขณะที่ชาย [คนหนึ่ง] เดินผ่านบ้านของเพื่อนบ้าน เขาเห็นวัชพืชแดนดิไลออนต้นใหญ่ดอกสีเหลืองต้นหนึ่งอยู่ตรงกลางสนามที่สวยงาม ... ทำไมเพื่อนบ้านไม่ถอนทิ้ง เขาไม่เห็นมันหรือ... แดนดิไลออนต้นเดียวนี้กังวลใจ [ชายคนนี้] จนบอกไม่ถูก เขาต้องการทำอะไรสักอย่าง เขาควรถอนมันทิ้งไหม หรือพ่นยากกำจัดวัชพืช บางทีถ้าเขาพรางตัวตอนกลางคืน เขาจะแอบไปถอนทิ้งได้ ความคิดของเขาหมกหมุ่นอยู่กับเรื่องนี้ขณะเดินกลับบ้าน เขาเข้าบ้านไปโดยไม่เหลือบมองแม้แต่สนามหน้าบ้านของเขาเอง—ซึ่งปกคลุมไปด้วยแดนดิไลออนสีเหลืองหลายร้อยต้น ... ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเหตุใดเราจึงสามารถวินิจฉัยและแนะนำวิธีรักษาความเจ็บป่วยของคนอื่นได้ดีมาก ขณะที่เรามักจะเห็นความเจ็บป่วยของตนเองได้ยาก”

ประธานเทอริ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด “องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2014, 56, 58.

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

ไปพายที่แข็งแรง
ประจักษ์พยานที่ซบเซงใน

เฟรนช์โปลินีเซีย

หนุ่มสาวเฟรนช์โปลินีเซียคุณนี้ค้นพบว่าความสำเร็จในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณขึ้นอยู่กับหลักธรรมเดียวกันที่ช่วยพวกเขาให้มีความสำเร็จในกีฬาโปรดของพวกเขา

น. 46

สำหรับเยาวชน

น. 48

ฟัง พระผู้เป็นเจ้า ทุกวัน

เรียนรู้ว่าเหตุใดการฟังพระเจ้าทุกวันจึงสำคัญยิ่ง และพระองค์ทรงช่วยเราพัฒนาศรัทธาในพระองค์วันแล้ววันเล่าอย่างไร

สำหรับเด็ก

กิ่งคราวของท่าน

เช่นเดียวกับกีฬาโอลิมปิก เราต้องใช้เวลาบนโลกนี้เตรียมตัว

น. 66

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิอภัยสุดท้าย

